

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaşın, Partinin 12. kuruluş yıldönümü üzerine Mahsum Korkmaz Akademisi öğrencilerine hitaben yaptığı konuşmayı yayınlıyoruz.

“PKK'Lİ OLMAK, HER KOŞUL ALTINDA YENİDEN DOĞUŞLAR YAPABİLMEKTİR”

□ Bu, herhangi bir yıldönümü değildir. Partimizin 12. yıldönümüdür diyoruz. Belki de başsaçığıya giden yüzyıllardan kurtulmanın yıldönümüdür. Her PKK yılına onlarca yıl, belki de yüzyıl sığdırılmıştır. Birinci yılına birkaç yıl, daha sonraki yıllarına da onlarca yıl sığdırılmıştır. PKK'nin 12. yılı, yani 1990 yılına belki de asırlar sığdırılmıştır. Her şeyden öteye büyük bir gelecek yaratılmıştır.

□ Süreç, PKK'nin kapsamlı bir tartışma, çözümüleme, geçmişini en ucuz yılların kirinden ve pasından ve düşmanın her türlü etkisi ve yüzyılların gerici artıklarından arındırma, bunun çabasında olma

sürecidir. PKK kendisinde, her zamankinden daha temiz, daha yaşanabilir, solunabilir bir hareket ortamına ulus ve halk çapında ulaşmıştır. Birey, artık PKK yolunda daha iyi nefes alabilir, daha iyi kendine gelebilir, ulusallığa kavuşabilir. Hiç şüphesiz kendini yüz-yılların geriliğinden ve her türlü düşman etkilerinden bu denli uzaklaştırmış bir PKK, geleceği daha hızlı ve daha yoğun kazanabilir. Ve sizler, PKK'li militan ve savaşçılar, böylesi bir PKK silahıyla her alanda, onun en vurucu kolu olan gerillasında, onun en sonuç alıcı halk yığınlarının isyanında kuşanabilir, sonuç alıcı savaşçılığı sergileyebilirsiniz.

Yazısı 6. sayfada

1990 YILI ARGK'NİN ZAFERİYLE KAPANDI

□ Sömürgeci Türk devleti, tüm askeri-siyasi önlemlerine ve emperyalizmin yoğun desteğine rağmen 1990 yılını da kaybetmekten kurtulamadı.

2. sayfada

PKK'nin 12. kuruluş yıldönümü vesilesiyle gönderilen kutlama mesajları

11. sayfada

LİCE'DE SERİHILDAN

Sömürgeci baskıları protesto amacıyla 9 Aralık günü ilçenin Pirekê (Serin), Dablo (Dibek), Husenikê ve Çînezor köylüleri bir araya gelerek Lice merkezinde yürüyüş yaptılar. Kaymakamlığın önüne giderek, baskı uygulamalarını protesto eden köylülerle dayanışma gösteren esnaf da kepenk indirdiler. Sömürgeciler ilçeye takviye güç de göndererek alarma geçtiler.

Lice'de 9 Aralık'tan sonra günler gergin şekilde geçti. Halk öfkeliyken, sömürgecilerde ise büyük panik yaşamaya başladı... Ve 12 Aralık günü bu kez Arıklı ve Dibek köylüleri ilçe merkezine indiler. Merkezden de insanların katılımıyla yaklaşık 2000'e ulaşan kitleler Lice Jandarma Bölük Komutanı Yüzbaşı Salih Yiğiteri protesto ettiler ve şikayetlerini kaymakama aktarmayı amaçladılar. Özel tim elemanları ve askerler, öfkeli kalabalığı tüm tedhittere rağmen dağıtmayınca üstlerindeki emir alarak rastgele ateş açtılar. Açılan ateş sonucu Dibek köyünden Kudret Filiz adlı yurtsever bir bayan şehit oldu, Cemal Yüklér ve Recep Kurt adlı yurtseverler de isabet eden kurşunlarla yaralandılar. Ayrıca Hadin Dalan adlı yurtsever bir çocuk

Devami 3. sayfada

Türkiye ve Kürdistan'ı ABD güdümlü Özel Harp Dairesi yönetiyor

21. sayfada

Türkiye'de son siyasal durum ve iyice dayatan devrimci görevler

"Torun tayfaşist ordunun başı oluren, Kürdistan'da savaş hali ilanlarından biri olan Olağanüstü Hal ilan edildi; bu temelde bir özel savaş kolordusu kuruldu, Kürdistan'da sömürge valiliği oluşturuldu, kısaca daha önceden yürütülen özel savaş en leri düzeyde kurumlaştırıldı ve Torun tayfa da bu savaş yürütme yönetimin başı oldu. Bütün bunlarla PKK önderliğindeki direniş bastırılmayınca, 17 Ağustos 1989'da bizzat Torun tayfa, Kürdistan'da savaş ilan edildiğini, dost ve düşman ayrımı yapıldığını, silaha karşı silahlı cevap verileceğini açıkladı. Bu temelde ordunun savaşabilen bütün güçleri Kürdistan'daki sömürgeci savaşa sürüldü. Bu uygulama, Nisan 1990'da çıkarılan özel savaş kararnameleyle daha da

geliştirildi. Kürdistan'da uluslararası savaş kurallarına, daha doğrusu hiçbir uluslararası hükme uymayacağı dünyaya ilan edildi. İşte bu biçimde de yedi ay savaşçıktan sonra, bu savaşın başkomutanı istifa edip kaçmak durumunda kaldı. Şimdi buna deniyor ki, Torun tayfa'nın istifası basit bir olaydır. siyasetle ilişkisi olmayan kişisel bir tutumdur."

13. sayfada

BİR OPERASYONUN İÇYÜZÜ

4. sayfada

İşçi eylemleri ve taşıdığı potansiyeller

5. sayfada

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaş değerlendiriyor: Özel savaş sisteminin psikolojik boyutları ve buna karşı yurtseverlik görevlerimiz

Devrimci yurtsever savaş geliştirirken, vermekte olduğumuz savaşın niteliğini her yönüyle doğru kavramak büyük önem taşıyor. Özellikle düşmanın ordu ve savaş sisteminin tarihi ve güncel gelişimi içinde görmek, verdiğimiz savaşın da kapsamını ve biçimlenişini görmede esas rolü oynar. Dolayısıyla, şimdiye kadar daha çok üzerinde durulan genel savaş ve ordu teorisi, sömürgecilik, sömürge elde etme savaşları, sömürgelemler kurtuluş savaşları, Türk özel savaş sisteminin kavramakta her ne kadar genel bazı kavramlar düzeyinde aydınlatma sağlasa da, kendine has özellikleri kavratmada yeterli değildir. Bu nedenle bizim, uzun bir tarihi geçmişi olan ve günümüzde de oldukça geliştirilen özel savaş ve onun psikolojik savaşını kapsamlı kavramaya iltiyacımız vardır.

Parti savaş çizgisinin geliştirilmesinde, şimdiye kadar kapsamlı çözümlenmeler yapılmakla birlikte, halen komuta kadememizde ve savaşçı yapımızda, gerillanın tutturulmaması, sıradan uygulananınin bile sağlanamaması söz konusuydu. bunun en belli başlı nedenlerinden birisi de özel savaş ve onun psikolojik boyutunu kavramakta iğine düştüğümüz yetmezlik, yine bu konuda geliştirilmesi gereken savaşın boyutunu kavramada ve uygulamadaki darlık ve çözümsüzlüktür. Öyle anlaşılıyor ki, çoğunlukla adına devrimci savaş, yurtseverlik ve halk savaş dediğimiz savaş yürütmekle mükellef oldu ve savaşçıların kendileri, halen özel savaş ve onun psikolojik boyutunun bir aleti durumunda iseler ve objektif olarak biralakım düşman taktiklerini karşılamayı, onun uygulamasına alet olabilecek kadar zavalılaşıyorlarsa, kendilerini savunamaz, yönetemez, geliştiremez durumlara düşüyorlarsa, hiç şüphesiz, bu kadro ve savaşçılarla biralakım devrimci-yurtsever halk savaşını geliştirmeyi, bunları düşman adına objektif olarak rol oynar konumdan çıkarmak bile başlıbaşına önemli bir devrimci savaş görevimiz olmaktadır. Ve yine anlaşılmalıdır ki; bütün kap-

Devami 16. sayfada

1990 YILI ARGK'NİN ZAFERİYLE KAPANDI

1990 yılı, ulusal kurtuluş mücadelemiz açısından süreklî kazandıran gelişmelerin yoğunluğu ile geçti. Kurtuluş Ordumuş-ARGK'nin gücü askeri ve siyasi eylemlerinin yanı sıra, bu eylemlerin harekete geçirildiği halkımızın gerçek anlamda korku duvarlarını yıkarak gerçekleştirdiği serhildanları Kürdistan tarihinde kaybedilmiş yüzlerce yılı kazandırdı. Bu büyük gelişme ve dolayısıyla ulusal kurtuluş mücadelemizdeki bu sıçrama, başta Türk sömürgeçliği olmak üzere, bütün düşman güçlerde şok etkisi yarattı; sözkonusu düşman cephenin tüm alçakça hesapları boşa çıktı.

Türk özel savaş yönetiminin çikardığı soykırım kararnamele, ulusal kurtuluş mücadelemizi durdurmadığı gibi halkımızı da bırakılmıyordu, tersine ondaki mücadelede kararlılığın kırılmaktan öte bir işlev göremedi.

TC, yılın kinci yarısının sonlarına doğru Körfez krizi göğesinde, zaten Kürdistan'da yığılmış ulusal askeri gücünü yeni yeni takviyelerle daha da güçlendirdi. NATO'nun Çevik Kuvveti'nin çağırarak, sözümüne Irak'ın olası bir saldırısına karşı tedbir aldı. Gerçekte ise, tüm aldatmalarına rağmen sömürgeç TC'nin asıl sorunu, yakışın bir türlü kurtaramadığı ve kurtarlamayacağı Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesidir.

Kıscası, 1990 yılı kazanan PKK önderlikli ulusal kurtuluş mücadelemiz, kaybeden ise sömürgeç Türk devletidir.

Kurtuluş Ordumuş-ARGK, 1990 yılı boyunca yoğunlaşarak sürdürdüğü eylemlerini son ayda da tırmandırdı. 1990 yılını mücadelemizin zafer hasanesine yazılmış bir yıl haline getirdi ve 1991'de daha büyük atılımlar gerçekleştirme kararlılığında olduğunu gösterdi.

BOTAN EYALETİ

CİZRE: 9 Aralık gecesi ilçe merkezinde bulunan MIT binasına saldırı gerçekleştirildi. Yapılan roketli gerilla

saldırısı sonucunda 4 özel tim elemanı öldürüldü, 3'ü de yaralandı.

11 Aralık gecesi, ilçe başı Derbaca köyünde Şehmus adı bir köyü sömürgeci askerler tarafından katledildi. Ardından muhtar, öldürülen köylünün PKK'lı olduğu açıklaması yaptırılmak istendi. Muhtar sömürgeçlerin dayatmasını reddederek, öldürülenin sıradan köylü olduğunu açıkladı.

İlçe merkezinde Aralık ayının ikinci yarısının başlarında gerillalar, Şax (Çalyan) köyü muhtarının ajantlık yapan bir yakınına ölüme cezalendirdiler. Şax muhtarı, 1985 sonbaharında Darar AKAY yoldaşın ölümüne neden olmuş ve bu nedenle gerillalar tarafından cezalandırılmıştı.

19 Aralık günü Cizre'de 3 ortaokul ve 3 ilisenin yaklaşık 10-12 bin öğrencisi boykot gittiler. Okullar kapalı durdu. Okullar askerler tarafından kapatılmaya alınmışlardır. Öğrenciler, 14 Aralık günü bir gösteri esnasında tutuklanırların serbest bırakılmalarını, Lice ve Zonguldak direnişine dayanışmayı amaçlıyorlar. İlçenin hemen her tarafı özel tim elemanları ve askerler tarafından tutulmuş durumda. Halkta büyük tepki yaşanıyor.

20 Aralık günü Sisirke köyünden ve şehit Adil ASLAN yoldaşın kardeşi olan Abdulkadir ASLAN adı yurtsaver tutuklu bulunduğu Diyarbakır mahkemesi önünde iki çete tarafından katledildi. Batılı köyünden olan katil çeteler, cinayeti sömürgeçlerin teşviki ve himayesinde işlediler. Yaklaşık bir yıl önce, ARGK gerillaları bu çetelerin yakını olan bazı korucuları cezalandırılmışlardı.

25 Aralık gecesi ilçe merkezinde iki saatli aşkın süre devam eden bir çatışma meydana geldi. Ulaşan sınırlı bilgilere göre, alayın bitişindeki ajan Kamil Seyid'e ait eve saldırılmıştır. Kamil adı işbirlikçi ajan Taye ağa olarak tanınır. 1987 yılında bir grup ARGK gerillasının şehit düşmesine neden olmuş ve bu olaydan sonra evini ilçe merkezinde alayın bitişinde inşa ettirmişti.

ŞIRNAK: 10 Aralık günü Bispişer köyü yakınlarında ARGK gerillaları

ile sömürgeci güçler arasında bir çatışma meydana geldi. Kesin sonuç belli olmamakla birlikte, çok sayıda askerlin öldürüldüğü açıklandı.

24 Aralık günü Biryen (Geçiboynu) köyünde kömür işletme dozer şoförü olarak çalışan bir yurtsaver, sabah saat 06.00-07.00 arası bir zamanda askerler tarafından taranarak öldürüldü. 3 işçi de gözaltına alınarak, "üç terörist yakalandı" açıklaması yapıldı.

ULUDERE: Sinaht'nın Meydan yaylasında gerillalar ile Türk askerleri arasında çıkan çatışmada 1 asker öldü, 1'i de yaralandı.

27 Aralık günü akşam saatlerinde ilçenin, İncele köyü yakınlarında Kurtuluş Ordusu gerillaları, bir sömürgeci birlik koluna pusus kurarak 1 astsubay, 2 asker öldürüldü ve 2 askeri de yaraladılar.

İlçenin Hilal köyünde koruculuk yapan Mala Bayre çeteleri köye giden bir yurtsaverin aracını taradılar. Kurşunlar aracı bulunan yurtsaverlere isabet etmedi. Olaydan sonra ilçeye giden çete halk tarafından ağır şekilde dövüldü.

ERUH: 1 Aralık günü ilçenin Derewud (Payamın) ile Ginyanış (Yeşilören) köyleri arasında barikat kuran Kurtuluş Ordusu gerillaları kimlik kontrolü yaptılar. Eylemi duyuran sömürgeci güçler olay yerine gittiler. Çıkan çatışmada 2 asker öldü, 2'si ağır yaralandı. Aynı çatışmada 1'i elinden ve diğeri ayağından olmak

üzere 2 gerilla da yaralandı.

2 Aralık günü ilçenin Derişka (Akmeşe) köyünde 1 yurtsaver katirlyarı birlikte, sömürgeci askerler tarafından kurşunlanarak öldürüldü.

VAN: Şehir merkezinde bir özel tim aracı tarandı. Eylem sonucunda 1 polis öldürüldü, bazı özel tim elemanları yaralandı ve araç da ağır hasar gördü.

PERVARI: Sömürgeci-askeri güçler, Harxur (Doğanca) köyünü baskılamak için köylülere ağır baskılar bulunuyorlar. "Ya korucu, ya Apocu, ya da yolcu olacaksınız" sepenekleriyle başbaşa bırakılan köylüler, hayvanlarını satarak göçe hazırlanmak zorunda kalıyorlar.

MARDİN EYALETİ

SAVUR: 6 Aralık günü ilçenin civarında ARGK gerillaları ile Türk ordusu askerleri arasında bir çatışma meydana geldi. Çatışma sonucunda 15 düşman askeri öldürüldü. Aynı çatışmada 2 gerilla şehit düştü, 1 gerilla da yaralandı.

GERCÜS: Kanyamezin (Soğucak) köyünde sayıları 20-30 arası olan köylüleri cezaletiklen vazgeçerek silahlarını karakola teslim ettiler.

NUSAYBİN: 9 Aralık günü ilçeye bağlı Silifli (Akarsu) nahiyesinde gerillalar itiraflı Hatice Elmas'ın

evine baskın düzenlediler. Baskın eyleminde H. Elmas'ın ihbarcı baba ve annesi ile kendisine çok benzeyen kızkardeşi öldü. Ailenin diğer fertlerine dokunulmadı.

İtrafçı hain H. Elmas, Serêkaniye (Pınarbaş) ve Bezeke köylerinde düşmana verdiği bilgilerle 9 gerillanın şehit düşmesine neden olmuştu. Bu unsur şimdilik eylemden sağ olarak kurtulmuştur.

Düşman, eylem ardından 6 yurtsaveri gözaltına aldı.

26 Aralık akşamı 19.00-19.30 sularında Mardin tarafından ilçeye girilen noktada gerillalar bir polis otosunu pusuya düşürerek taradılar. Saldırı sonucunda 2 polis öldürüldü, 2'si yaralandı, polis aracı ise kullanılmaz hale geldi.

MAZIDAĞI: İlçenin Cevizli köyü yakınlarında ARGK gerillaları ile sömürgeci ordu birlikleri arasında bir çatışma meydana geldi. Bildirildiğine göre 7 asker öldürülmüştür.

ORTA EYALET

BİSMİL: 29 Kasım günü ilçe merkezinde bir özel tim aracına bomba atıldı. Çıkan patlama sonucunda 11 yuzaşa olmak üzere 2 tim elemanı öldü. Bombayı atan ARGK savaşçısı Musa TOPRAK (Ferhat) yakalandı ve işkencede kalmadı. Ayrıca 16 yurtsaver de gözaltına alındı.

LİCE: 1 Aralık günü ilçenin Pınar köyünde 10 köy korucusu silahlarını bırakmak istediklerini sömürgeci yetkililere bildirdi. Bu istemlerin reddedilmesi üzerine korucular protestoda bulundu.

KİĞİ: Yayıladere nahiyesine bağlı Yavuztaş köyünde 9 Aralık günü 63 yaşındaki İsmail Danışan ile 61 yaşındaki eşi Songül, sömürgeci askerler tarafından ceza karantında kurşunlanarak öldürüldüler. Karıkoğurtteki çocuklarına telefon görüşmesi yapmak üzere muhtarın evine gitmiş ve daha sonra evlerine dönmüydüler. Sömürgeci birlikten bu konuda izin alınmıştı. Ancak askerler bilinçli şekilde 2 köylüyü kurşunla-

Cudi Bölge Komutanlığından gazetemize ulaşan Cudi ve çevresindeki iki aylık eylem bilançosu

1- 6.8.1990 günü Hesanan karakoluna saat 17.00 sularında içtima yaparken saldırı düzenlendi. Roket ve Bikişi silahlarının kullanıldığı saldırıda 9 asker öldü, 20 asker yaralandı.

2- 7.8.1990 günü yine aynı karakolun mevzisine mayın yerleştirildi. Sabah saatlerinde kontrol çete askerlerin mayına basması sonucunda 3 asker öldü, 2'si de yaralandı.

3- Ağustos'un ilk haftasında Cudi'de iki ayrı yere mayın döşendi. TC askerlerinin bu iki mayına çarpmaları sonucunda 11 asker öldü, bazıları da yaralandı.

4- 8.8.1990 günü Cudi'nin Gire Çulıya (Derabaş) mirtinkasında iki mayın döşendi. Mayınlara çarpan askerlerin ölü ve yaralı sayısı hakkında bilgi alınmadı.

5- 9.8.1990 günü düşman askerlerinin gelebileceği hesaplanarak, Deriya Zih'i'den bulunan suyun başına iki mayın döşendi. Düşman askerlerinin suyun başına gelmesiyle birlikte mayınlar patladı; 7 asker öldü, en az bir o kadarı da yaralandı.

6- 11.8.1990 günü Deriya Keran mirtinkasında yerleştirilen mayına askerlerin çarpması sonucunda patlama meydana geldi. Ölü ve yaralı sayısı hakkında bilgi alınmadı.

7- 11-12.8.1990 tarihleri arasında Şırnak Kömür Ocakları'na baskın düzenlendi. Eylem sonucunda 1 subay ve 2 asker öldürüldü.

8- 15.8.1990 günü Alihan Tatar'a ait Gildir köyüne baskın eylemi gerçekleştirildi. (Köyde bir de karakol bulunmaktadı.) Hava topu, roketatar ve ağır silahların kullanıldığı saldırı eyleminde 14 asker ve 7 köy korucusu öldürüldü, 5 korucu da yaralandı. Eylem ardından köydeki

karakol kaldırıldı ve korucular da silahlarını bırakarak köyü terk ettiler.

9- 18.8.1990 günü Cudi'nin zirvesinde mevzilenen operasyon birliğinin nöbetçilerine suikast düzenlendi. Akşam saat 18.00'de gerçekleştirilen eylem sonucunda askerler paniğe kapılarak birbirlerine ateş açtılar. Sonuçta 14 asker öldü ve birçoğu da yaralandı.

10- 20.8.1990 günü Cudi'de bir grup gerilla ile düşman birliğinin karşılaşması üzerine çatışma çıktı. Sabah 06.00'da başlayan akşam saat 19.00'a kadar devam eden çatışma sonucunda çok sayıda özel tim elemanı, asker ve çete öldürüldü. Diğer bir gerilla grubu da aynı operasyon birliğinin bir koluna pusus kurarak, 1 özel tim komutanını öldürdü. Gerillalar kayıp vermediler.

11- 22.8.1990 günü Silop'i'de yakalanan Reşit ve Ahmet isimli korucular da kaldırıldı. Yapılan yargılama sonucunda, hakketikleri ölüm cezasına çarptırılarak kurşuna dizildiler.

12- Yine aynı tarihe yakın bir zamanda operasyon birliğinin güzergahına mayın döşendi. Mayına çarpan askerlerin ölü ve yaralı sayısı hakkında bilgi alınmadı.

13- Ağustos ayı içerisinde bir ulusal kurtuluşçu milis tarafından özel time ait aracın benzini deposuna şeker konuldu; araç işleme hale geldi.

14- Ağustos ayında Deriya Çirçiro'da iki ayrı yere mayın döşendi. Birinci mayının patlaması sonucunda 1 asker öldü, 2'si yaralandı. Atatürk Burnu Tepesi (TC'nin verdiği isimdir) mirtinkasına düşenen ikinci mayının patlaması sonucunda ise 2 asker öldü, 1 asker yaralandı.

15- Ağustos ayı içerisinde Şaxo ve Evler köyleri arсында mirtinkada askerlerin üslenererek yemek molası verdiği yere mayın döşendi. Yemek molasına dönen askerlerin mayına basması sonucunda 3 asker öldü ve en az bir o kadarı da yaralandı.

16- 27.8.1990 günü Giri Çöleyan'da kurulan pusus eyleminde 8 asker öldürüldü.

17- Ağustos ayının sonlarında Şırnak-Silirt karayolunda yapılan kimlik kontrolünde Alihan Tatar'a bağlı çetecilik yapan Nazım isimli unsur öldürüldü, üzerindeki 14'lük tabanca da kamulaştırıldı.

18- 2.9.1990 günü Cifona köyünde çetebaşı Hacı Nemo'nun kendisi için inşa etmekte olduğu eve mayın döşendi. Sabah saatlerinde mayına baskan Hacı Nemo öldü, 1 çete de yaralandı.

19- 4.9.1990 günü yine Cudi'de döşenen iki ayrı mayına askerlerin basması sonucunda çıkan patlamalarda 3 asker öldü ve 1 köy korucusu da yaralandı.

20- 9.9.1990 günü Şırnak merkezinde Alihan Tatar'a bağlı çalışan 2 ajan ölüme cezalandırıldı.

21- 20.9.1990 günü Jirki çetelerini cezalandırmak amacıyla Beytüşşebap-Uludere karayolu kesilerek kimlik kontrolü yapıldı. Ele geçen 4 Jirki çetesi ölüme cezalandırıldı. 1 polis de rehin alındı; hala elimizde bulunuyor. (Polis bir ayı aşkın süre sonra suçsuz bulunduğu için gerillalar tarafından bırakıldı, bn.)

22- Ekim ayının başında bir gerilla grubunun düşman askerleriyle karşılaşması üzerine çatışma çıktı. Çatışma sonucunda 8 asker öldürüldü.

yarak katlettiler.

MUŞ: Sömürgeciler tarafından alınan bir kararla Muş-Kulp sınırında bulunan Velika, Laçina, Kojme, Derebi, Zevang, Reyile, Çeliyi, Dare, Sberka, Çeherse köylerinin boyatılmaları öngörüldü. Sömürgeciler, adı geçen köy sakinlerinin koruculuğu kabul etmemeleri sonucu bu kararı aldılar.

BİNGÖL: Çikani (Yeniköy) köyünde bir süre önce ilkokul direğine, TC bayrağını indirerek ERNK bayrağını çekmekten gözaltına alınan 8 kişi hakkında tutuklama kararı çıkarıldı. Yurtseverler hakkında 2 ila 3 yıl arası hapis cezası istendi. Tutuklanan yurtseverlerden isimlerini öğrendiklerimiz şunlar: Ahmet Demir, Salt Öztürk, Tayip Dağ.

DİYARBAKIR: 26 Aralık günü Dicle Üniversitesinin bütün bölümlerinde okuyan öğrenciler boykot yaptı. Boykotta katılanların sayısı 7-8 bin arasında. Öğrencilerin boykot eylemi; devlet terörünü ve savaş hazırlıklarının protesto ile Dicle halkı ve Zonguldak maden işçilerinin dayanışma amaçlıdır. Tüm askerî önlemler, boykotun başarılı geçmesini engelleyemedi. Seyrantepo mevkinde ise bazı öğrenciler gözaltına alındılar.

Ot yandanan sakat bir Kürt ozanı, Kasım-Aralık aylarında kitlesel eylemlerini gerçekleştiren Kürteç türkü söyleyicisi gerekçesyle DGM tarafından tutuklandı. Mahkeme Kürt ozan Adnan Sevki'ni 8,5 yıl hapis cezasına çarptırdı.

KULP: 24 ya da 25 Aralık günü gündüz saatlerinde ilçe merkezi binalar, halka yönelik propaganda yapıldı. Eylemle ayrıntılandırılmadı.

SİRT: İl merkezinde, alınan habere göre sömürgeciler yoğun topantları yapıyorlar. Bununla birlikte savaş hazırlıkları yapılarak, halkta panik yaratılıyor. Yağın ve yoğun askerî güçün yayılması; "Savaş çıkacak, buraları terkedin" şeklinde halka yönelik baskılar gündeme getiriliyor. Halk, yapılan yoğun askerî yığınların ya Güney Kürdistan'ın işgalında ya da kendilerine yönelik kullandığından endişe ediyor.

SERHED EYALETİ

KAĞIZMAN: Bölgedeki ARGK Komutanlığının bildirildiği göre, Kasım ayı başlarında dağda ezcetleri bulunan ve TC'nin masum avcı olarak açıkladığı kişi (1 özel tim elemanı, 1 polis ve onlara kılavuzluk yapan 2 avcı) genitaller tarafından cezalandırılmıştır.

Ot yandanan 12 Kasım günü ilçenin Akayla köyünde çıkan çatışmada şehit düşen yoldaşlarımızın isimleri tespit edildi: Azad, Doğan ve Karayazı ilçesinden mesleği hemşirelik olan bir bayan genitaller. Genitallerin çatışma esnasında evinde olduğu yaşlı yurtsever Hacı Şamil de gözaltına alındı.

DOĞUBEYAZIT: Aralık ayı ortalarında 33 polis cesedi bulunmuştu. Alınan bilgilere göre, bu polisler genitaller tarafından cezalandırılmışlardır.

DERSİM EYALETİ

NAZİMİYE-KİĞİ: Dersim'in Nazimiye ilçesi ile Bingöl'ün Kiğı ilçesine bağlı Yayladere nahiyesi sınırında iki gün süren bir çatışma meydana geldi. Çatışma, sömürgecilerin bu alanlarda başlattığı yoğun operasyonları sonlandıran çaplı güçleri ile ARGK genitalleri arasında yaşandı. Aynı anda başka alanlarda da çatışmalar oldu. Sömürgeciler, çatışmalarda 11 genitaller ve 1 jandarma çavuşunun öldüğünü açıkladılar. Dersim'deki gerilla birliğinden ulaşan habere göre çatışma, Dalbasan, Ballica ve Harik köyleri arasındaki Kiğı mevkinde başlayanlar genişlemiştir. Çatışmalarda 60 dolayında sömürgeci asker öldürülmüştür. Şehit düşen genitallerden ikisinin isimleri Hasan (Hilmi) ve Hüseyin'dir. Nazimiye'nin Serit köyündeki çatışmada da şehit düşen genitaller oldu, ancak isimleri öğrenilemedi.

LİCE'DE SERİHİLDAN

Baştarafı 1. sayfada

panzerin karşısına sonucu ağır yaralandı. (Harpin Dalan, kaldırıldığı hastanede günler sonra şehit düştü.) 50'nin üzerinde yurtsever de gözaltına alındı.

13 Aralık günü de gerginlik vardı. Sömürgeci-askeri güçlerin Lice merkezindeki kuşatmasını devam ettiriyor. Giriş-çıkışların kontrol altında olmasına ve hemen her tarafa panzerlerin yerleştirilmesine rağmen, halk bir kez daha merkeze indi. Bu gösterinin amacı ise, Kudret Filiz'in cesazesinin verilmesi ve göstericiler arasında seçilen bir heyetle yakamamın görüşmesi idi. Göstericilerin taleplerini sömürgeciler kabul etmek zorunda kaldılar.

Lice serhihdan büyük yankı yarattı. Başta Cizre halkı ve Kürdistanlı öğrenciler olmak üzere çeşitli ileri-demokrat kurum ve şahsiyetler Lice halkına dayanışma gönderdiler.

Lice halkının sömürgeçliğe karşı direnişi, her türlü baskı uygulamalarına rağmen boyun eğmez bir tutuma girmesi, Kürdistan'da bağımsızlık ve özgürlük hareketinin önemli bir boyuta ulaştığını ve bunun kesintisiz şekilde sürerek oldukça yoğunluk kazanacağını önemli bir ispatıdır. Lice ve çevre köylerde başlayanlar, katlettiği, gözaltına aldığı, tutukladığı, çok çeşitli yöntemlerle tehdit ettiği, işkenceden geçirdiği ve namusuna el attığı yığınca insan vardır. Bir kez daha belirtmek gerekirse, yapılan tüm bu uygulamaların nedeni açıktır: Genitallerin, dolayısıyla ulusal kurtuluş mücadelesinin dayanışma ortadan kaldırılması. Lice halkının örneğinde görüldüğü gibi, sömürgeçlik uyguladığı zorla, sadece kendisinin kazanımına sonunu yakınıştırıyor. Ulusal kurtuluş hareketlerini, sömürgeçlere karşı bağımsızlık mücadelesine atılırken ne tür çabası şiddet uygulamalarıyla

karşılaşacaklarını bilerek bir strateji ve taktikle ilerledikleri bilinen gerçeklerdir. Esas olan her kurtuluş hareketinin, doğru ideoloji ve politikaya birlikte, kendini halka matmetmesidir. Çünkü, günümüz işçilerinin de kantiladığı gibi, halk büyük güçtür, büyük yetenekler, büyük gelecektir... PKK hareketinde kanıtlanan gerçek de budur.

Kürdistan'da ortaya çıkan gelişmeleri; yoğun askerî eylemlilik ve başka alanlarda verilen mücadelede biçimleri ile izah etmek yetmez kalır. PKK'ya en kısa ve öz tünelamaya gerekçesi; düşürülmüş işçilerin bu düşürülmüşlüğüne karşı isyan eden kişiyi dönüştürme; İste Kürdistan'ın günümüz Kürdistan'ı durumuna getiren ve bunun ilerletilecek bağımsızlığı kadar götürülmesi için yaşayan ve savaşan kişilik, PKK'nın yarattığı gelişmelerde damgasını vuruyor. Bu kişilik geleceğin de yaratıcısı olacaktır. Bu kişilik cesaretleri, yığıltilik, kahramanlık, düşürülmüşlüğü ve her türlü köleliğe karşı isyanıdır, tüm gücünü çabası yakalanması mücadelesinde kullandırın, eskiye acımasızca saldıran ama yenisi yenisini mutlaka yerleştiren, ölümlü her görendir. PKK, Kürdistan halkında bu kişiyi yaratmanın mücadelesini, doğudanan bugüne kadar verdi; bunu gelecek için de esas alıyor.

İşte, 1990 Newroz'unda halk serhihdanları ortaya çıkarın ve şu veya bu düzeyde serhihdanları kesintisizleştirin, bu kişiyi öncüleştirin. Bu kişilik yetkinleştirilecek halkımızın isyanı da bu paralellikle büyüyacaktır. Dibe köylülerinin 8 kilometre yürüyerek Lice merkezine gitmeleri ve sömürgecilerin baskılarına der demeleri, ulusal kurtuluş mücadelesinin her türlü engele rağmen durdurulamayacağı önemli göstergelerinden biri oluyor. Aslında

Kürdistan halkı, özgürlüğün esas halkasını önemli oranda yakalamış ve özgürlüğü tam yaşamamış gereklerinin başında da direnişin geldiğini kavramış durumda. Sömürgecilerin "genitallerin desteklediği baskı göreceksiniz, yaşamınız zindan olacaktır" tehditleri ve uygulamaları karşısında halk, daha önceleri ihtiyatlı davranıyor ya da baskı görmemek için belli bir sınırlarıdır. Yavaş yavaş kendini koruyor. Dicle halkının da kantiladığı gibi, bu anlayış gelişmiş ve korku duvarı diye bir engel kalmamış durumda. Halkımız artık öz davasını destekliyor ve bu gerekçesyle sömürgecileri yaptığı baskıya da kabul etmiyor. Davasının mesruluğu ve sömürgeçliğin ise gayri-mesruluğu bilincine ulaşmıştır. Bundan hareketle ayda kalkıyor; birlik ve beraberliğe önem veriyor ve direniş toplu yürütürce sonuç alınması bilip. Bir alandaki halk direnişi, diğer alanlardan dayanışma görüyor. Halkımızın birliğini güçlendiren bir tür mücadele biçimleri, sömürgeçliği eli-kolu baltı duruma getirmiş.

Halkımız direnişine bundan sonra sömürgeçliğe karşı daha görkemli çıkacaktır. Hiçbir engel tanımayacak ve "Biz halkız, yeniden doğarız ölümlerden" diye haykıracağız.

BUCA CEZAEVİNDE AÇLIK GREVİ

Kötü yaşam koşullarının düzeltilmesi ve hak gasplarının protesto etmekte amacıyla 18'inci siyasi olan 20 tutuklu ve hükümlü 20 Kasım günü Buca Kapalı Bölge Cezaevinde açlık grevine gittiler. En son Aralık ayının son haftasında alınan bilgilere göre, açlık grevi devam ediyor. Açlık grevlerinin sağlık durumu bozulan 10 kişi hastaneye kaldırıldı. Ancak eylemciler tedaviyi kabul etmediler. Tutukluların yakınları ve çeşitli kuruluş eylemcileri destekliyorlar. Cezaevi yönetimi ise, açlık grevi eylemini kırmak için baskıcı uygulamalara başvuruyorlar.

Şağlık durumları bozulduğundan hastaneye kaldırılan eylemcilerin isimleri şöyle: Nevzat Kalaycı, Ahmet Zincirci, Coşkun Keskin, Hasan Hüseyin Karan, Seferi Yılmaz, Fuat Kav, Ali Öztürk, Cahit Karaca, Ramazan Karatay, Fethi Keskiner.

PKK-DAVASI'NDAN ANA DAVASINDAN 43 DEVRİMÇİ VE YURTSEVER SERBET BIRAKILDI

Mardin PKK Ana Davası'nda mahkeme yargı kararları tutuklulardan 43 devrimci ve yurtsever serbest bırakıldı. Serbest bırakılan tutukluların isimleri şöyle:

Abdullah Abak, Şehmus Bekto, Süleyman Coşkun, M. Emin Çayır, Şakir Eren, Habis Enez, Mevcit Gümüş, Mehmet Kaya, M. İsa Kızıl, Abdulaziz Oktay, Süleyman Solhan, Osman Şen, Fikri Tunç, Mehmet Dilek, Abdulvahap Akin, Ramazan Bora, İbrahim Bilen, Halil Güleç, M. Ali Hüseyinoğlu, Demin Ay, Semsetin Aytürm, Evyup Erol, Mehmet Salih Dündar, Nevzat Fidan, Abdulcabbar Geziç, Hüseyin İlık, Ahmet Öner, Nazım Özdurak, Şehmus Tay, Hüseyin Duran, Ali Demir, Sinan Korkmaz, Muhammed Soyural, M. Emin Yalçın, Mehmet Aslan, Hüseyin Barış, M. Şirvan Tunç, Tacettin Dolu, Zübeyir Yalçın, Mustafa Gezgor, M. Emin Yiğit, Ahmet Demir, Beşir Gözen.

Zonguldak maden işçilerinin grevi boyutlanıyor

1 Aralık günü Zonguldak maden işçileri, sömürgeci-faşist iktidardan dayanılmaz düzeyde varan sömürüne karşı greve gittiler. Grev, ileri, demokrat çevrelerin yaygın desteğiyle devam ediyor. Maden grevleri, taleplerini haykırıcıları, özelleştirilen Zonguldak'taki emekçi halk kesimlerinin de yoğun katılım sağladıkları miting ve yürüyüşlerle sömürgeci iktidara büyük korkular salıyorlar. Grevcilerin eylemlerine destek çağrılarını, yurtdışındaki maden işçileri de yapılıyor. Birçok sendika, ileri-demokrat kurum ve şahsiyetler, maden grevlerine destek sunuyorlar. Cizrede de Kürdistanlı yurtseverler, birlerce kişilik kadın, çocuk, erkek katılımlı yürüyüş grevlerini dayanışmada bulundular. Devrimci tutuklular ise cezaevlerinden maden işçilerine dayanışmalarını duyurdular.

Zonguldak'taki maden işçilerinin grevi 27. gününe ulaştığında Metal-İş koluna bağlı yüzbinli asker işçi de greve gitti. Ayrıca tabanın zorlaşması sonucunda Türki-İş de 3 Ocak 1991 günü bir günlük genel grev yapılabileceği açıkladı.

Zonguldak maden işçilerinin de arından Metal-İş koluna bağlı işçilerin, bu kapsam ve kararlılıkla grevleri Türkiye işçi sınıfı tarafından şimdiden önemli bir yer tuttu. İşçilerin eylemine ilk defa bu düzeyde yoğun destek sunuluyor. Maden işçileri ekonomik taleplerine grevle giden,

sömürgeci iktidarın işçi sınıfı ve emekçi halk kitleleri üzerindeki sömürü politikasını da şiddetle reddediyorlar. "Gemiyle yakıtık, artık gerilla dönuş yök" diyen işçiler, kulula ve faşist iktidarı da başlarından istemediklerini haykırıyorlar.

Zonguldak'ta başlayan ve diğer alanlarda da sıyrılmaya beklenen eylem, sömürgeci Türk devletinin ne denli halk kitleleriyle arasındaki köprüleri attığını göstermekle birlikte, Türkiye sahasında öncülüğünü olmanın büyük bir boşluk yarattığını da ortaya çıkarıyor. Türkiye'deki demokrasinin mücadelesinde önemli bir yer tutacak ve işçi sınıfı eylemlerinin yaygınlaşmasına bir kıvılcık olabilecek bu eylem, işçilerin kendin inisiyatifleriyle ortaya çıkmıştır. Bu noktada denilebilir ki, sol güçleri gerisinde bırakmıştır. Eylemin öncülüğünde bulunmuş olmak yerine, maden işçileri ilk aşkılararak övgüler dizecek, çeşitli dayanışmalarında bulunmak solun halktan kopukluğunu ve ciddi bir beceriksizlik içinde olduğunu bir kez daha gözler önüne sermiştir. 48 bin işçi grevde ve bir o kadarından fazlası da grevle dayanışmadadır. Bu hiç de küçümsenemez bir güçtür. Bu nedenle burjuva partiler Zonguldak'a akin ettiriler, mitingler düzenleyerek sözümüne işçilerin taleplerinin haklı olduğunu ve desteklediklerini dile getirtiler. Gerçekleşen, burjuva parti liderlerinin konuşmalarından da yansıdığı gibi, işçilerin eyleminin devlet için tehlikeli duruma gelmesine çalıştılar. Dolay-

ısıyla işçileri destekleyeceklerine, onların desteğini sağlamaya çalıştılar.

Maden işçilerinin eylemi, Kürdistan halkının ulusal kurtuluş mücadelesine de önemli bir destek anlamına geliyor. Eylemin bu şekilde kapsamlı ortaya çıkması ve eylem sahplerinin sürekli genel grev çağrısında bulunmaları, "Türkiye sosyal patlamasının eşliğinde" görüşünü doğrularken, Kürdistan'dan (Cizre örneği) dayanışmanın yükselmesi de Türkiye ve Kürdistan halklarını birleştirecek, gerçek kardeşliği sağlayacak tek olgunun mevcut sömürgeci egemenliğe karşı verilecek mücadeleye olduğunu kanıtıyor. Faşist-sömürgeci devleti yıpratın ve sonuçta onun yıkımını yakınıştırın her eylem, halklarımızın kardeşliğini güçlendirecek ve enternasyonalizmin sağlam temellerini atacaktır.

Zonguldak maden işçilerinin eylemi, Türkiye devrimci-demokratik hareketinde iddial olan, kendini öncülüğe aday gören her örgüte olmazsa olmaz kabulinden görevler yüküyor. En baştan her güç, geçmişten günümüze kadar halkta bütünselmeyle engellenen, kuyrukçuluğa düşüren, oportünizm ve demagogiden öteye ciddi bir adım atırmayan politikasını gözden geçirmek görevi ve sorumluluğuna karşı karşıyadır. Türkiye sol güçlerinin halkla bütünselmeyle sağlamaya, kitlelerin ya ilerisinde ya da gerisinde seyreden politikalarını terketmeleri zorunlu olmaktadır. Halk kitleleri içinde bulunmak, halki tani-

mak, sorunlarını kavramak ve böylece sömürgeci devlete karşı çeşitli kesimlerin katılımı barındırın mahalefilere örtelemek, artık bundan sonrası için mutlaka başlanmalıdır. Çünkü, Türkiye'de günümüze kadar "haysal toplum", "baskı ve her türlü sömürüye açık bir toplum" yaratılmada başarı sağlanmıştır, bu gereklilikteki baskı kadar solun da bağımsızlığı savunuyor. Maden işçilerinin eylemine yaklaşımda da görüldüğü gibi, tüm burjuva partiler, faşist-devletçi ve sözde "demokrat" yazarlar, politikacılar, eylemin devletin varlığına yönelmesini, sosyal patlama yolunda önemli bir adım olmaması için konuşma, demec ve yazılarıyla çaba sarfediyorlar. Bu bilinci saptırmanın önüne geçmek, burjuvazinin aldatmaca taktiklerini boşa çıkarmak gördüğü edilmemesi gereken bir görevdir. Bağladesite halk sokaklarına döklükler, başında ki diktatör indirdi ve tutuklatıldı. Fastaki halk ayaklanması da amacına ulaştı. Bu ülkelerin daha da geri olduğu Türkiye'nde neden halk eylemleri işi vermesin? Kaldı ki, tarih boyunca en çabışız yöntem ve politikaları düşürülen Kürdistan halkının bile artık gün geçtikçe yükselen ulusal kurtuluş mücadelesi en yakında yol gösteren bir örnek değil midir?

Kısacası, sol Zonguldak'taki bu kapsamlı eylem karşısında mutlaka aşması gereken büyük yetmezliğini görmeli, kendini yenilemeli, önündeki sınava başarıyla vermelidir.

BİR OPERASYONUN İÇYÜZÜ

Kasım ayı ortalarında İtbaren Özel Harp Dairesi'nin yönetiminde polis ve MIT tarafından ortaklaşa gerçekleştirilen ve kamuoyuna "PKK operasyonu" biçiminde sunulan operasyon üzerinde, korkunç bir propaganda furusya estirildiği ve olay kendi gerçek boyutunda bir polis operasyonu olmaktan çıkarılarak, özel savaşın önemli bir psikolojik unsuru haline getirildiği, yine tamamen bu doğrultuda ve gerçek boyutunu yazmayıp, kamuoyunu polis ve MIT'in yaptığı gerçekliği açıklamaların tersine olarak doğru ve gerçek bilgileri aydınlatmayı siyasi ve ahlaki bir görev kabul ediyoruz.

Öncelikle şu belirtiriz: Esas olarak Türkiye metropolitleri hedef alan bu operasyon, ülkemiz Kürdistan'da, Halk Kurtuluş Ordusu-ARGK ile faşist Türk ordusu arasında 1984 15 Ağustos'undan beri sürüp gelen savaşta, partizim PKK ve Ulusal Kurtuluş Cephesi-ERK ile bir bütün olarak faşist-sömürgeci rejim arasındaki politik mücadeleden Türkiye zemininde orta kuşak siyasal, ama bir o kadar da içine yansımaları. Faşist Türk sömürgeçliğinin, başta ABD olmak üzere emperyalizm ve tüm dünya gericiliğinin desteği arkasında, Kürdistan'da bir kılıf bir silah sürdüğüdür, imhacı ve inkarcı bir siyaset izlediği ve yine bu karakterinin doğal bir sonucu olarak kendi ekonomik, politik, askeri ve kültürel yapılarını bir yer işgal etmektedir. Yani faşist-sömürgeçlik kendisini Kürdistan'da PKK önderliğinde yansıttığı ulusal kurtuluş savaşını "ezerek" bir özel savaş rejimi haline getirdiği ve kendi geleceğine buna bağladığı için, gününce gelen küçük-büyük her olay bu savaşın bir parçası, hatta onun aslı bir ögesi durumuna getirmektedir, getirmek zorundadır. İşte bu noktada da politik, askeri ve kültürel yapılarını bir yer işgal etmektedir. Üzerinde büyük gücü koparılan "PKK operasyonu" da tamamen bu bağlamda değerlendirilmesi gereken bir olaydır. Operasyonun zamanlaması, boyutu, muhtevaşı gerçek durumıyla örtüşmemektedir, bunun örgütü çökertmeyi ve kadroları ele geçirmeyi esas alan bir operasyon olmadığı, tersine önceden planlanmış, dönmese bil propaganda ve psikolojik savaş operasyonu olduğu tüm çiplaklığıyla açığa çıkmaktadır.

Bunun böyle olduğunu anlayabilmek için operasyon sonrasında polis ve basın tarafından estirilen anti-PKK propaganda furusyasına, yine burjuva gazetelerinde çıkan kimi "haber"lerin başlıklarına bakmak yeterlidir. Bilindiği gibi, Emniyet Genel Müdürlüğü Necati Bılcın'ın 5 Aralık 1990 günü TV'de yaptığı operasyona ilişkin basın açıklamaları hemen ardından sömürgeci basın yattığı nodur. Sömürgeci basında çıkan bazı "haber" başlıkların:

- "PKK'ya büyük darbe"
- "Altı ilde PKK operasyonu"
- "Yaşadığımız 250 kişi gözaltına alındı"
- "Özel Harp her yerde"
- "PKK paramparça"
- "APO'nun 5 taktikçisi tutuldu"

"PKK'ya karşı imamlar"
"PKK ordu donatacak kadar silah yakalattı"

"PKK-Rum işbirliği. Türk düşmanı caniler omuz omuza"
"PKK lideri Apo'nun ikinci eşi İstanbul'da yakalandı"
"161 militan eylem hazırlığı içinde yakalandı"

Bu başlıkların hemen tümü de propaganda ve psikolojik etki öğeleri yüküldür. İşlenen ana tema; PKK'nin büyük darbe yediği, çıktığı, polis, tabii dolayısıyla özel savaş rejiminin ise büyük başarı kazandığıdır. Görüldüğü gibi özel savaş rejiminin ve polis birtakım sahte zaferlere ihtiyacı var. Özellikle son dönemlerde Kürdistan ve Türkiye'de yaşanan yaygın, etkin ve özel savaş rejimine güçlü darbeler indiren askeri ve sivil eylemlerlik, bu süreçte bir araç gösteremeyen polis ve diğer askeri güçleri acele içine sürükleyerek, onları manevi çöküntüye ve güvensizliğe mahkum etmiştir. İşte hem polis hem diğer askeri güçlerin morali düzeltmek, hem de geniş emekçi kitlelerin devletin güçlü olduğu imajını yaratarak gözdağı vermek için, polis "PKK operasyonu" ile bölseyi bir zafer kazandıydı ilan etmiştir.

Açık ki, bu olay polis-MIT ve sömürgeci basın ittifaki ile genelde tüm devrimci örgütler, özellikle ise Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine yönelik bir provokasyondur.

Operasyonda 161, kimi gazetelerde göre ise "250 PKK militanı eylem hazırlığı içindeken ele geçirildi" deniyor. Kalabalık bir sayı, polis tarafından gözaltına alınmış olmalıdır, bu insanların hepsi de çok kısa bir süre sonra, kimisi aynı gün, kimisi bir-iki gün içinde serbest bırakılmıştır. Operasyonda sınırlı sayıda PKK taraftarının yakalandığı yine tarafsızından çok iyi bilinmektedir. Bu açıdan, 161 veya 250 gibi sayıların verilmesi tamamen propaganda amaçlıdır. Yine, sömürgeci yetkililerin yaptıkları açıklamalarda operasyonun İstanbul, Hatay, Antalya, Kültahya, İçel, Adana, İzmir gibi belli başlı her merkezlerin kapsadığı ve yakalanmaların birbirleriyle bağlantılı olduğu belirtiliyor. Ki bu, tamamen asılsızdır ve uydurmadır. Gözetim altına alınanların hemen tümü de demokrat, yurtsever ve halktan insanlardır. Yani, PKK ile örgütsel bağları bulunmayan insanlardır. Bu durum, bu provokasyonu planlayıp uygulayamayan kuyan Özel Harp Dairesi ve operasyonda rol alan polis yetkilileri de çok iyi bilmektedir. Böyle olduğu için de, onları topladıkları gibi geri bırakmışlardır. Bu konudaki insanların farklı şekillerde merkezlerinde birbirleriyle bağlantılı yakalanması olmaları mantık dışıdır. Böyle bir olay yaşanmamıştır. Bu nedenle, Emniyet Genel Müdürlüğü'nün açıklaması asılsız olup maksatlıdır. Aynı zamanda tezgahlanan provokasyon ele vermektedir.

Olayın özü şudur: Faşist-sömürgeci rejim, Özel Harp Dairesi yönetiminde polis ve MIT'i seferber ederek PKK'nin 12. kuruluş yıldönümünde, PKK'yi ve yurtsever Kürdistanlı kitleyi hedef alan bir provokasyon tezgahlamayı planlamış ve bu operasyona provokasyonuna hayata geçirmek istemiştir. Ancak, bu sefer tezgahlanmış istenen provokasyon biçim yönünden daha evvelkilerden farklılık arzlemektedir. Şöyle ki: Bu provokasyon evvelkilerin tersine dış kaynaklı olup tamamen PKK'ye güçlü darbe vurulduğu imajını yaratarak devrim güçlerinin ve halkımızın morali bozmaya, mücadeleyi azaltmaya ve kararlılığını zayıflatmaya yöneliktir. Plana göre, bir

şehir merkezinde ilerliciler, demokratlarla ve yurtseverlere yönelik toplu tutuklamalara girişilecek, ardından ise PKK'ye ağır darbeler vurulduğu propagandası yapıлып, sömürgeci özel savaş rejiminin güçlü olduğu, polis "başarısı" övüle övüle göklere çıkarılacaktır. Yani, bu doğrultuda, PKK'ye yönelik bir psikolojik saldırı düzenlenecektir. Amaçlanan ve yapılmak istenen tamamen budur. Zaten saldırının PKK'nin 12. kuruluş yıldönümüne denk getirilmesi olayın bir tesadüf olmadığı, bilakis önceden hazırlanmış bir provokasyon olduğu tartışmaya yer bırakmayacak netlikte ortaya koyuyor.

Olayın esas ve temel olan bu yönünü örtbas edip gizleyebilmek, operasyonun boyutuna ilişkin yapılan açıklamaya kamuoyu nezdinde inandırıcılık kazandırabilmek ve operasyonun boyutunu olduğundan çok çok ilerliymiş gibi gösterebilmek için, birtakım asılsız örgütsel sıfatlar icat edilip bunları isimlerimizin önüne illeştirme sahteaktığına yapmayı da bu arada ihmal etmemişlerdir. Örneğin, Yıldız Durmuş için "Türkiye sorumlusu", "Metropol örgütlenme koordinatörü" gibi örgütsel sıfatlar yaıştırılarak, Hasan Atmaca için ise, "İstanbul sorumlusu" denilmiştir. Ne Yıldız Durmuş'un, ne de Hasan Atmaca'nın PKK içinde bu tür görevleri olmadığı gibi, kendilerine poliste dayatılmasına rağmen, bu tür örgütsel görev ve sorumlulukları kabul etmemişlerdir. Bu açıdan haklarımızda yasadışı örgütsel konuma ilişkin açıklamalar gerçekçisidir. Bizler, PKK'ye ve Kürdistan ulusal kurtuluş davasına yürekten bağlı ve inancımız ugruna mücadeleye eden insanlarız. Böyle olmamız rağmen, PKK içinde gazetelerde yazıldığı gibi örgütsel görevlere ve sorumluluklara sahip değiliz. Halkımızda bu denli abartılı ve gerçek dışı değerlendirmeler ve açıklamaların yapılması, tamamen sözkonusu provokasyonun başarıya ulaşmasını ve kamuoyu nezdinde kendilerine inandırıcılık kazandırma çabası olarak görülmelidir. Yine bu tür örgütsel sıfat yaıştırılmaları, operasyon için gözaltına alınan insanların, bizlerin sorgusu ile bağlantılı olarak yakalandığı imajı yaratılarak, şahsımızda PKK yıpratmak istenmişir ki, bu da tamamen asılsız ve yalandır.

MIT'in, dolayısıyla faşist-sömürgeci rejimin birer propaganda şubesi gibi çalışan burjuva basının bize ve bizim şahsımızda PKK'ye bu denli saldırması ve topyekün, yani tekmilli birden bir anti-PKK propaganda furusyası estirmesi, hatta bazı gazetelerin her fırsatta yaptıkları gibi halkımızın ve aynı zamanda ulusal kurtuluş hareketimizin önderi Başkan APO'yu bu sefer de karalamaya çalışması, hele hele bu uğurda her türlü insani ve ahlaki normu çiğneyip, kırıletmek çökünmesi açık söyleyelim bizleri şaşırtmadı. Çünkü, sömürgeci basının TC kurulu bir halkımızca, direnişlerimize, direnç kahramanlarımıza ve önderimizlere karşı tavır her böyle olmuştur. Her zaman zate püskürmüş, saldırı ve tamamen demagojileri dayalı horlayıcı, aşağılayıcı ve galiz küfürü yaygınlaştırmıştır. Şimdi ise Kürdistan'ı kaybediyor olmanın ofkesi ve kudurganlığına eskisine kıyasla daha pervasız ve ahlaksız bir yayın politikası sürdürmektedir. Yani onun irki karakterinde ve abalidliğine lümpen karakterinde bu güne kadar olumlu yönde herhangi bir değişiklik olmuştur. O zamanlar da MIT'in bir propaganda şubesiydi, şimdi de. Bu açıdan insan sömürgeci basını, siyasal terminoloji sınırları içinde

İLERİCİ KAMUOYUNA VE BASINA

Avrupa'da "Gladio", Türkiye'de Özel Harp Dairesi ve Kontregerilla faaliyetlerinin yoğun olarak tartışıldığı şu günlerde, MIT'in güdüldüğünde Türk burjuva basınının sayfaları, yine Partizim, Parti Önderliğimize ve ulusal kurtuluş mücadelemize yönelik Özel Harp Dairesi kaynaklı ve tam da kemalist TC'nin şanına yarışır çirkef haberlerle dolu taşmaktadır. Öyle anlaşılıyor ki MIT ve Özel Harp Dairesi'nin hizmetinde devreye olarak çalışan burjuva basını, şu günlerde işbölümü gereği ön sırada Hürriyet'e devretmiş bulunmaktadı. Son birkaç günde adı geçen gazetedeki peşpeşe yayınlanan yayın ve maksatlı haberler bunları gösteriyor.

Hürriyet'in 5 Aralık 1990 tarihli sayısında "PKK paramparça" başlığı altında ve birkaç dükkümlü provokatorün ağzıyla, Partimizin Saddam'ı desteklediği yolundaki yayın, temotil plavı misal tekrar sunuluyor ve PKK'ye büyük darbeler vurulduğu yazılıyor. Aynı gazetesinin bir gün sonraki sayısında, bu kez İstanbul'daki bazı tutuklamalar son derece çirkef ve abartımlı biçimde sözümona haber diye veriliyor. Tutuklanımlardan hiçbirinin öyle bir konumu ve misyonu olmadığını bile biliyor, PKK'nin Türkiye ve İstanbul sorunlarının da yakalandığı şayiası yaratılıyor. Bununla göva polisün başkanı kanıtlanmış oluyor ve Partimizin her çalışmalara büyük darbe vurulduğu imajı yaratılmak isteniyor. Aslında İstanbul'da tutuklanan Yıldız Durmuş'un "PKK lideri APO'nun ikinci eşi" olduğu yazılarak, özel savaşın kural tanımazlığı ve kemalizmin köpümlü, ahlaksız karakteri bir kez daha gözler önüne serilmiş oluyor.

Bütün bunlar neden yapıyor? Bu, faşist Türk sömürgeçliğinin alışagelen kirli özel savaş yöntemidir. Zaten bugünkü TC'nin askeri-sivil yetkilileri, Özel Harp Dairesi'nin PKK'ye karşı faaliyet yürüttüğünü açıkça her şeyden önceğederler.

Son saldırılar da, her şeyden önce Genel Sekreterimiz Abdülhalim ÖCALAN'ın yoldaşın kişiliğine yönelik arka arkası gelmez düşman saldırılarının bir yeni halkı oluyor. Çaresizlik içinde kıvanan Türk sömürgeçliğinin bunlara yeni saldırıladığı bellidir, tekrarlama gereği görmüyoruz. Ancak bu tür ahlaksızca saldırılardan medet umacak kadar alçak zavallılara, güneşi balıçlıca sıvamaya kalkışmanın beyhude bir çaba olduğuna hatırlatmakla yeteneceğiz. Ayrıca İstanbul'da tutuklanan Yıldız Durmuş, şehit önderimizden Mehmet Hayri DURMUŞ'un kardeşidir. Bu durumu atıp geçip emelleri için bir fırsat yayın sömürgeçleri, böylece hem Parti Önderliğimiz hem de en değerli varlıklarımız olan şehit önderimizleri hedeflemeye istiyorlar.

Diğer yandan, yaşadığımız süreç Partimizin 12. kuruluş yıldönümüne denk düşmektedir. Ulusal kurtuluş mücadelemizin bu süreyle yapmış olduğu atılım, ARGK birliklerinin Kürdistan'ın dörtbir yanında gerçekleştirdiği saldırılara sömürgeçlere büyük kayıplar verdimesi, zaten bunaldımla olan faşist rejimi tam bir çökme noktasına sokmuştur. TC Genelkurmay Başkanı Torumtay'ın istifası, her ne kadar Körfez krizine bağlanmak isteniyorsa da, aslında partimiz PKK önderliğinde Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi karşısında kemalist faşist rejimin çöküşüne gözler önüne seren en somut kanıt olmaktadır. İşte düşman, mücadelemiz karşısında işine düştüğü çöküntü ve iflasını gözlerden saklamak için Partimize asılsız haberler ve çirkef yöntemlerle dil uzatmaktadır. Bu gerçeklik, sadece ve sadece düşmanımızın ne denli ahlaksız, aciz ve çaresiz olduğunu ortaya koymaktadır.

Bu tür çirpimsin, faşist Türk sömürgeçliğini hakkettiği ölümlük sondan kesinlikle kurtarmayacaktır.

PKK-Avrupa Temsilçiliği
8 Aralık 1990

eleştirememektedir. Çünkü, onun yaygın politikasını, habercilik anlayışını ve en önemlisi de kullandığı üslubu, siyasi terimlerle ifade edebilmek olanaklı değildir.

Buna rağmen, özellikle Hürriyet gazetesinin Yıldız Durmuş'la ilgili olarak verdiği "PKK lideri APO'nun ikinci eşi İstanbul'da yakalandı" "haber"i üzerinde biraz durup birkaç söz söylemeyi zorunlu görüyoruz.

Haberin bu biçimde verilmesi açık ki, PKK'nin önderini karalamak, kamuoyunda "acaba" yarandırmak kuşku ve soru işaretleri türünde küçük düşürmek ve en önemlisi de PKK'nin kadın-erkek işkilerinde özgülüklerini ve devrimleştirici prensiplerini köklerine; yine aynı şekilde bayan bir devrimci olarak Yıldız Durmuş'u aşağılayıp teşhir etmek amaçlıdır. Benzer anti-propagandalar daha evvel de yapılmıştır. Bu tür hassas saldırıların sürekli PKK önderliğine yapılması Türk özel savaşının önemli bir unsuru olmuştur. Diyarbakır'da Sömürge Valisi başkanı olduğu bazı MIT yetkilileri, satılmış din adamları ve yerel gericiilerin katıldığı bir değerlendirme toplantısında, bu duruma ilişkin bazı taktik kararlar alınmıştır. Bu kararlar göre, anti-propagandanın ağırlık merkezini PKK önderinin lüks ve sefahtan içinde yaşadığı bir, karalamalar ve yalanlar oluşturacaktır. APO'nun Ermeni ol-

duğu şeklindeki propaganda da buna dahildir. Yani bu tür aşağılık propagandalar tamamen Özel Harp Dairesi çıkışıdır.

Biz şu kadarını söyleyelim ki, başka ülkelerde de devrimciler, devrimci önderler ağır suçlamalara, karalamalara ve diğer faaliyetleriyle karşı karşıya gelmişler, ajanlıkla ve başka devletlerin işbirlikçisi olmakla itham edilmişlerdir. Örneğin, Lenin bile burjuvazı tarafından Alman ajanı olmakla suçlanılmıştır. Ama, sanırcı hiçbir ülkede Türkiye'deki kadar adı ve çirkin suçlamalara muhatap olmamıştır. Bunu TC'nin kuruluş mayasından, Türk burjuva sınıfının ahlaksızlığında, hayasızlığında, kişiliksizliğinde ve lümpenizminde aramak gerekir. İttihatçıların Mustafa Kemal'e ve son kuşak burjuva temsilcilerine kadar bu özellikler değışmemiş, irisi olarak bir kuşaktan diğereye geçmiştir. Cumhuriyet burjuvazisinin kadına yakaşımının ne olduğu en iyi Mustafa Kemal-Latifeli ilişkisinde kendini dışı vurmuştur. Ve kemalistler için kadın işi sofrasında bir mezeldir. Kadın bir zevk ve şehvet aracı olarak kullanılmıştır. Kadının posası çıkarıldığında, yani kadın sonuna kadar kullanıldığında sonra kaç edilmmiştir. Latife-Mustafa Kemal ilişkisi tamamen bu muhtevadadır. Ama Türk toplu-

İŞÇİ EYLEMLERİ VE TAŞIDIĞI POTANSİYELLER

Türkiye'nin gündemine yeni bir işçi dalgası yerleşmeye başlıyor. 89 bahar eylemliliğinin bir tekrarı değil; bu, bahar eylemlerinden daha radikal ve kapsayıcı çizgiler taşıyor... Türkiye'deki ekonomik ve siyasal gelişmeleri etkileme potansiyeline sahip bir eylemlilik söz konusu olan.

Maden işçileri Zonguldak'ta tikanan toplu sözleşmeler üzerine greve geçtiler. Bu grev, daha önce yaşanan grevlerden belli farklılıklar taşıyor, çizgiler içeriyor. Ekonomik ve sosyal talepler greve damgasını vurmasına karşın, grevi salt bu boyutlarıyla tanımlamak doğru olmaz. Yeterince uzun soluklu ve örgütlü bir iktidar perspektifi ve programı olmasına rağmen Zonguldak maden işçilerinin mevcut hükümet uygulamalarını protesto eden, rejimin kendisinin hoşnutsuzluğu vurgulayan bir tutumu dillendirdikleri de kaydedilmelidir.

Maden işçilerinin grevinin talep ve siyasi potansiyellerinin ötesinde başka eylem biçimleriyle tamamlanan, bütün Zonguldak'ı bir eylem alanına çeviren radikal ve çokkulu tutumları anılan grevin diğer ayrııcı bir noktasıdır.

Zonguldak sokakları işçi akyor. Zonguldak meydanları onbinler tarafından dolduruluyor, çokkulu kalabalıklı eylem kararlılığını, istemlerini ve gücünü haykırıyor. Madencilere yalnız değildir... Madenci eşleri, çocukları işçilerin yanında saf tutuyorlar; yürüyerek, yığınlar atarak, okulları boykot ederek... Zonguldak esnafına da kepenk kapatarak madencilere birlikte olduklarını vurguluyorlar. Kısacası Zonguldak halkı, işçileri grevinin etrafında kenetlenmiş bulunuyor, tutumunu etkin bir biçimde ortaya koyuyor.

Sıradan bir "hak grevi" çerçevesini aşan Zonguldak maden işçileri eylemliliği, bu özelliği ve taşıdığı potansiyellerden dolayı, bütün dikkatlerini odak noktası olmaya hak kazanıyor. Zonguldak başta Türkiye işçi sınıfı olmak üzere tüm emekçilerin ilgi odağı durumuna geldi. Gelişmeler büyük bir dikkate izleniyor. Yalnız işçiler ve emekçiler tarafından değil, iktidar ve muhalefet çevreleri de dikkatlerini yoğunlaştırıyor buluyorlar. Sapırma, oyuna getirme çabalarının yanısıra, asker ve polis gücünü bastırma planları da gündemde hazır tutuluyor, bunun için Zonguldakta tolu ve jandarma-asker yığınları arttırılıyor. Zonguldak'tan korkuyorlar çünkü...

Ve Zonguldak maden işçilerinin grevi, esnafı da kucaklayan miting, yürüyüş vb. protesto eylemliliği, genişleme ve yaygınlaşma eğiliminde. Diğer işçi merkezleri bu zincire halko olma hazırlanıyor. Genel grev sloganı daha ciddi tartışılıyor, karar ve eylemliliği düşünme durumu güncel konuşma olmaya başlıyor. Toplu sözleşmeleri tikanan ve grev kararları anılan birçok işçiler var, Yuzbini aşan tekstil ve SEKA işçilerinin durumu böyledir. Tabanda gelişen işçi radikalizmi Türk-İş yönetimini belli bir yıkımla karşı karşıya bırakıyor. Tabanda yükselen eylem bilinci ve kararlılığı Türk-İş yönetimini de arındırın sürüklemeye adaydır, bu noktada belli bir mesafede önlemleri söylenebilir.

Kısaca, bu gelişmeleri böyle özetledikten sonra esas olarak işçi dalgasının bu güçlüğü atılımını toplumsal ve siyasal alanı ve etkileri üzerinde biraz durmak istiyoruz.

Bir kez, genişleme ve yaygınlaşma eğiliminde olan Zonguldak maden işçileri eylemliliği Türkiye'nin çok kritik bir aşamada geçtiği günlerde meydana geliyor. Türk siyasal rejiminin en

çok "istikrar ve huzur"la muhtaç olduğu bir dönemde, işçilerin ağırlıklarını konuşturmaya başlamaları, mevcut ekonomik ve siyasal politikalarla karşı muhalefetini açıkça etkili eylemlerle dile getirmeleri çok önemlidir. Güncel ve uzun vadeli siyasal etkileri bu önemliliğin altını çiziyor. Başka bir anlatımla, Türk siyasal rejimi, ekonomik düzeni bu aşamada büyük işçi eylemlerini, diğer toplumsal tabakaları içine alacak yaygın toplumsal muhalefet hareketlerini kaldırarak, savuşturarak ve kendini yenileyebilmek durumunda değildir; kendini yeniden üretme dinamiklerine sahip değildir çünkü.

Ote yandan, Türk siyasal rejimi bir dizi iç ve dış politik yönelim içinde; bu yönelimlerini boyutlandırarak, mantıklı sonuca ulaştırmak istediğine. Bu noktada, eknesinde işçi hareketi olan bir toplumsal muhalefet, rejimin bu yönelimleri önünde en ciddi handikap durumundadır.

Toplumsal muhalefetin sahnedeki ucunu göstermeye başladığı bu dönemin Türkiye'nin koşullarına ve durumuna çok özet olarak bakıldığında işçi hareketinin güncel, siyasi önemi ve anlamı ile faşist rejimin derin çıkmazını anlamakta zorlanmayacağıdır.

TC, derin bir siyasal krizi yaşıyor. Bu siyasal kriz ve tikanıklığı, çözümsüzlüğü günlük yaşamak ve görmek mümkündür. Bu krizin en önemli ve belirleyici etkisi hiç kuşkusuz Kürdistan ulusal kurtuluş savaşlarıdır. Tüm pis özel savaş çabalarına ve taktiklerine rağmen mücadememiz karşındaki başarısızlıkları ve yenilgileri günlük yaşamıyor. Türkiye işçi ve emekçi muhalefeti bir dizi zaafına ve etkin özel araçlara sahip olmasına karşın, potansiyel olarak ve kimi zaman somut olarak siyasal krizin öteki etkendir. Ekonomik bunalmış işçi Türk ekonomisinin gölgesi niteliğindedir. Özet savaş harcamalarının bu bunalmış durumu sağlar bir etkin olduğu unutulmamalıdır.

Ekonomik ve siyasal krizi aşma yönünde atılan adımlar, işçi grupları her yönelim kırmazı derinleştirilmekten başka bir işe yarayabilir. Bastırma, terör ve şiddet yöntemleri ellerinde kalan en vazgeçilmez yöntem oluyor.

Rejim içinde yaşadığı siyasal ve ekonomik krizi atlatmak, hatta bir süre

için ertelemek için Körfez krizini kullanmaya başlıyor. Saldırgan emperyalizmin savaş politikasına bağlanmış bir politika izleniyor. İçte tüm yetkililerin tek bir kişide toplandığı bir biçimlenişe gidiliyor. Kısacası, özel savaş rejimi yönündeki biçimleniş ile Körfez krizinden azami dercede yararlanma politikaları at başı geliyor. Fakat bu politika ve pratikler rejime soluk alırmak şöyle dursun, iç çelişkilerini daha da derinleştiriyor ve açığa çıkarıyor. Devletin en üst makamlarında ard arda gelen istifalar bu çelişki ve krizin dışı yansıyan somut kanıtlarıdır. Özal kılıcı en tecrit, en tartışmalı ve krizli dönemini yaşıyor. İç ve dış paydalar Özal'ı daha ne kadar yaşatabilecek? Şimdi en çok tartışılan soru bu.

İşte tam da böyle kritik bir dönemde geçen Türk siyasal rejimi, işçi grevleri ve eylemliliği ile yüz yüze geldi. Bundan böyle bir de işçilerin uğraşmak durumundadır. Dönem bu özellikleri, işçilerin siyasal önemi arttıran bir etkendir. Yaygınlaşması ve genel grev biçiminde boyutlanması durumunda rejimin iç ve dış politikalarına tasarıları bir dizi hesabın altüst olacağı kesindir. Bu, Türkiye'nin önemli gelişmelerine güncel olarak sahne olabileceğinin güçlü bir işaretidir.

Zonguldak eylemliliğinin yaygınlaşması ve genel grev boyutuna şırması ve bu dalğanın biraz sürekil kazanması durumunda siyasal rejimin çok büyük sansürlar geçireceği açıktır; mevcut hükümetin bu haliyle ayakta kalması çok güçleşecektir. Zaten şu anda mesruyeti yonunca tartışılıyor, genel seçimler isteniyor yenileniyor. Dolayısıyla işçi muhalefeti, Özal kılığın bir dizi iç ve dış hesabı önünde engelleyici bir rol oynayacaktır.

Nesnel olarak Botan ile Zonguldak arasında kurulan köprüün özel araçlarla beslenmesi durumunda ve bu iki dinamiğin birleştirilip sürekilleştirilmesiyle birlikte faşist-sömürgeci rejimin dayanması mümkün değildir. Fakat burada sorun şu: Zonguldak'ta etkin olarak sahneye çıkan Türkiye işçi hareketi, toplumsal muhalefet ne kadar soluklu olabilir? Yaşanan eylemlilik, alternatif araç ve öğretilerle kendini donatıp sürekil bir savaş öznese konumuna sıçrayabilir mi? Bu sorunun olumlu yanıtını bulabilmesi demek, Botan'dan Zongul-

duk'a uzanan enternasyonalist köprüün özel planda da tamamlanıp oturması ve bu da TC için günlerin sayılı olması anlamına geliyor.

Fakat gerçekçi olmak, değerlendirmeleri duyu ve koşulların ötesinde nesnel ve somut gerçekler ışığında bir dizi ciddi zaafı taşıyor. En başta siyasal bir önderlikten yoksundur. İşçi önderlerinin belli bir örgütlü çabaları ve etkileri var, ama bu siyasal bir önderlik anlamına gelmiyor. İkinci, iktidar perspektifinden yoksundur. İktidarın, Çankaya'nın ekonomik, siyasal politika ve uygulamalarını eleştirmek, bu alandaki hoşnutsuzluğu "hükümet istifa" sloganında dile getirmek, işçilerin iktidar programına sahip olmaları anlamına gelmez. Grevi yürüten sendika ne kadar güvencidir? Eylemin talepleri noktasında sonuna kadar yürüyecek mi, yoksa, işçileri geçmişte olduğu gibi yarı yolda mı bırakacak vb. sorular kesin yanıtını bulabilmiş değildir.

İşçi hareketinin bu nesnel ve özel durumu abartısız bir şekilde değerlendirildiğinde kısa vadede (günce) belli ekonomik ve siyasal etkileri olmasına, belki de mevcut iktidar üzerinde sarsıcı etkiye bulunmaya aday olmasına işaret, kalıcı olmadığı ve süreklilik sağlamadığı, etkin siyaset öznesi konumuna kazanmadığı sürece, tüm devrimci dinamiklere karşılık, mevcut işçi hareketi, iktidar yürütüşünde istenilen noktaya/hedefe ulaşamayacaktır.

Fakat öte yandan tüm olumlu dinamiklerini, devrimci potansiyellerini açığa çıkarmak, değerlendirmek, zaaflarını aşmak doğrultusunda azami bir çaba içinde olmak Türk solunun önünde duran en temel görevdir. Devrimci-demokratik hareket ile işçi-emekçi muhalefeti birleşirken, her iki hareketin yaşadığı ciddi zaaf ve yetmezlikleri aşmak çok ciddi bir sorun olarak duruyor...

Zonguldak eylemliliği sürecinde bir gerekçe daha ortaya çıkıyor ve tüm yacıklığı ile kendini hissettiriyor: Türk sol 12 Eylül'de birlikte yaşamaya başladığı politik-örgütsel sıkı aşamada henüz... Dağınlık, güçsüzlük, siyasetin/gündemin dışına sürülmesi, eylemsizlik vb. durumları yoğunca

yaşıyor. Dolayısıyla gündeme müdahalesi, yürüyen işçi ile birleşmesi, önderliği yakalaması mümkün olmayacak. Bu, Türkiye devriminin en büyük handikapıdır. Oysa Türkiye'deki siyasal kriz devrim durumu biçiminde derinleşiyor. Toplumsal muhalefet büyüyor, Kürdistan'da ulusal kurtuluş savaşına günbegün yükseliyor. Bu, TC'nin nesnel olarak en zayıf, güçsüz günlerini yaşadığı anlamına geliyor. Ne var ki, tarihin "yürü" dediği böyle bir tarihsel fırsat anında, Türk solu meydana görünmüyor, geleneksel hastalıklarından bir türlü kurtulmuyor...

Bir noktayı daha hatırlatmakta yarar var: İşçi üretiminin düşük tutulmasında, memur maaşlarının enflasyonun altında bir düzeyde dondurulmasında, taban fiyatlarının düşük tutulmasında Kürdistan'da yürütülen özel savaş harcamaları önemli bir etkidir. Kısacası, işçinin, memurun, esnafın, üreticinin sürekliliği yoklaşmasında özel savaş harcamalarının önemli bir payı var. Koruculara ödenen milyarlar, özel tim ve kontrgenitalara ödenen milyarlar, Pumlara ve savaş araçlarına yapılan sayısız harcamalar, Türkiye işçisinin, emekçisinin, memurun, esnafın boğazından kesiliyor. İşçiler "üretiminizi arttırın" dediğinde Özal, "ödeyemeyiz, buna gücümüz yetmez" diye karşılık vermektedir. Bunun nedeni işte özel savaş akitli trilyonlardır. Bu durum bir noktadan altını çiziyor: Zonguldak'taki işçi, yaşadığı yoğun sömürü ve artan yoksulluğu oğusu ile Kürdistan'daki sömürgeci özel savaş arasındaki doğrudan, sağlam ve açık bağlantıyı kavramak durumundadır. En sıradan ekonomik talepleri bir eyleme bile özel savaş gerektiriyor ve sonuçlarıyla yüz yüze geldiğinde bilince çıkarmalıdır. Bu kavrayış ışığında yaklaşıldığında, yürüyen işçi, özel savaş karşıtı tavır almamalı, kendi sınıf çıkarlarını, güncel istemlerini ulaştırmanın vazgeçilmez bir boyutu olduğu gerçeğini algılamalıdır.

İşçi eylemliliğinde özel savaş karşıt tavır dillendirerek, Botan'dan Zonguldak'a uzanan enternasyonalist köprüün özel boyutlarının örülmesi anlamına gelecektir. Bu adımımları esas nihan kurtuluş giden yolun ömşenmesinden başka bir anlam olamayacağı olarak açıklıyor.

Özel savaşın Türk işçi sınıfı ve halkına biddirliği fatura salt ekonomik alanla sınırlı değildir; siyasal ve moral etkileri de daha az yalıcıdır. Rejimin özel savaş rejimine doğru biçim kazanması bu yakınlığı net olarak gösteriyor.

Bu anlamda, hangi cepheden yaklaşılsa yaklaşılsın, Türkiye işçi sınıfı en sıradan ekonomik kavgasından, en üst boyutlu siyasal mücademesine kadar, tüm yürüyüş ve eylem tarzında Kürdistan'a ilişkin görevlerini somut olarak ele almak durumundadır. Bu, öz çıkarların bir gereğidir. Bu yakıcı gereği her olay ve gelişmede günlük olarak görmek, hissetmek mümkündür.

Türkiye'nin geleceği, işçi sınıfının ve diğer emekçi yığınların siyaset sahnesine çıkmasında ve bütün ağır işleri itidara yürütüşü kavgasında doğumlarıdır. Bu apaydınlık gelecek, Zonguldak safağında çö vermeye başlıyor...

-Botan ve İşçi Zonguldak'a bin selam!

-Botan'dan Zonguldak'a enternasyonalist bağları ertelimesiz örelim!

Mehmet Can Yüce
Çanakkale, 7 Aralık 1990

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaşın, Partinin 12. kuruluş yıldönümü üzerine Mahsum Korkmaz Akademisi öğrencilerine hitaben yaptığı konuşmayı yayınlıyoruz.

"PKK'li olmak, her koşul altında yeniden doğuşlar yapabilmektir"

Partimiz resmen kuruluşunun 13. yılına girmektedir. Yıldönümü değerlendirmeye geleneksel olarak yapılmaya çalışılmıştır, buna bir anlam vermedik. Asılan nedir, ilerleyen nedir? Bu yönleriyle Parti hareketimizin önderlik ettiği ulusal kuruluş savaşını ve gelişmesinin değerlendirilmesini yaparken, bir tekrarlardan öteye, gelişmede yeni olanı vurgulamaya ve bu anlamda yeni bir başlangıçın olmasını gerektirdiği hususuna da değinmek istiyoruz.

Bir kez daha belirteyim ki, PKK'nin ortaya çıkışıyla Kürdistan'ın ülke olarak, Kürterin de bir halk olarak tarihte olduğu kadar çağımızda da, belli de iki defa derli toplu biçimde kendini bulmaya ve tanıtmaya, kimlik kazanmaya çalıştığını görüyoruz. Bunu yaparken, bilimsel yöntemi esas aldığımız ve başından itibaren devrimci bir olay olarak gördüğümüz, Parti olarak doğuşunu bir halkın kimliğine kavuşması ve uluslaşmasıyla birlikte gerçekleştirdiği açıktır. Her devrimde olduğu gibi, zor olgusunun bu devrimde de temel ebek rolünü oynayacağı bir gerçektir. O temelde gerçeğine ulaşmaya çalışılıyor. Ve günümüzde doğru geldiğimizde PKK kendini kanıtlayan bir olgu olarak dostun da düşmanın da kabul ettiği bir gerçeğe dönüşmüş oluyor.

Sık sık söylediğimiz "PKK gerçeğini doğru kavrayalım ve doğru uygulayalım" sözünü bir kez daha yineliyoruz. Bu gerçeği doğru kavramak demek, bir anlamda insanlığa doğru gözünü açmak demektir. İnsanlığa bağımsız, özgür bir halk olarak, bunun uluslaşmış ifadesi olarak adım atmak demektir. Milli kurtuluşta, öncelikle, ulusal doğuşta nerede ise en umutsuz, en düzeltilemez diye tabir edilen bir komundan alıp bir ulusal kimliğin edinilmesi savaşımızın başını alır ve kazanma ve bunu netleştirme, keskinleştirme amaç. Toplumsal özgürlükten, en azından ulus haline gelmekten alıkoyma bir temel neden olarak, bir halkın tarihinde en büyük ihaneti de esas alan ve aynı zamanda özgürlük düşmanı, adına işbirlikçi dediğimiz, hatta bizde onları da öteye ajantlığı en kırkince, en alçakça yaşayan kesimlere karşı çıkararak, onları hedef alarak, bu yönünde de toplulum özgürlüğü ulusal doğuş ve kurtuluşta birlikte ele alarak bir özgürlüğü temsil ediyoruz. Bunun savaşımını en radikal yöntemle sözde ve eylemde yapma, bunu mümkün kılacak militan tipi ulaşmayı en temel kaçışlardan birisi olarak gerçekleştirmeyi beraberinde getiriyor. Bu tip oldukça önemli gelişmeleri içeriyor.

Şimdi üzerinde durulması gereken, tarihe bir kez daha derinliğine bakmak, çağa bir kez daha bakmak, güncelliğe biraş daha iyi bakmaktır. Neden? Çünkü, günümüz PKK gelişmesinin vardığı aşamada, PKK'li gözünü ille, PKK'nin oluşturduğu militan kişilikle daha güçlü bakılır da ondan. PKK'lileşen gençlerin veya Kürdistan'da onurlu ve saygılı tutum almamın biricik ifadesi olarak PKK kişiliğine ve yetkinliğine ulaşan birini, tarihe baktığında daha iyi görülebilir, çağda baktığında daha sağlam değerlendirebiliriz. Hele güncel yakalamada çok daha zayıf olur. Çünkü bu geleceği de tümüyle kazanmaya, hakkımız olanı ele geçirmeye, bunun amansız savaşımını vermeye ve bunun dışında hiçbir yol olmadığını, bunu artık bir Parti çizgisi, Parti

taktiği olarak yaşatmanın tek çıkar yol olduğunu bilip, öyle yüklenip öyle kazanmayı biliriz. Çünkü geleceğe bakış açımız da sağladırın, savaşçı ve kazandırıcıdır.

Parti tarihi boyunca biz çok kapsamlı değerlendirmeler yaptık. Hatta denilebilir ki, eylemlerinden daha çok değerlendirme hareketiyiz, saptama hareketiyiz. Bizde iddia ve söz eylemden önce gelir. Çokça sanıldığı gibi, PKK eylem yani çok gelişkin ve çok güçlü olan bir hareket değildir; bilakis, zayıf olan budur. PKK'nin güçlü olan yanı, doğru iddia ve sözdür. Ve halen bu doğru iddia ve sözlerin gerçekleştirilmesiyle tam olarak yerine getirilmesi olmaktadır. Kavrarmış ve gerekleri yerine getirilmiştir değildir.

PKK olgusunda birikenin olmadığını sıkı sıkıya görebiliriz. Bu olguyu sıkı sıkıya dokurken bazı

kendini ne kadar doğru tanırsa kendi eylemine de o kadar sağlıklı olur verebilir.

Başlangıçta kendimizi koruyoruz. Birakalım TC ve diğer sömürgeci egemenleri, önde kendimizi anlamalı, kendi kimliğimizi bulmalıyız. Ama hayır, "ben Türk öğlü Türküm" veya "ben Fars, Arap öğlü" yani egemenlik altında olan her parça, bu temelde yabancısıdır. Buna daha da yaklaşılmaya çalışıyor. Buna bir de komünizm çıkışlı hareketleri eklersek, ulusal inkarlılığı netlere vardırıldığını daha iyi görebiliriz. Yani, sağ-solu, tarihi-güncel ile her şey öyle ayrılanmış ki, adeta "kendinden uzaklaş, gerçekliğini her gör, kendinden utan ve hakim ulusla, hakim ideolojileri, onların resmi biçimlerini" diyor. Dört kolla egemenliği ifade eden ve bizi kendi gerçeğimize uzaklaştıran durumlar bun-

nasıl bir fedakarlık anlayışı ve nasıl bir cesaret gerektir? Halk; varlık meselesinde, kimlik meselesinde bir adım atabilirse, atmaya cesaret edebilir, birçok güçlüye ve olumsuzluğa asabilir.

İddiasızlığın kol gezdiği, resmi ideolojinin sağ ve solu, idarecisi ve muhalifli ile durum hakkında en ufak bir umut vaatmediği, bilakis umutsuzluğu egemen kıldığı bir ortamda; yine halk yığınlarının ulusal kimliğine sahip çıkır şurada kalsın, kendini bile unuttuğu bir durumda ve "Kürtçülük" adına bazılarının da bunun en rezilce ticaretini yapmaktan öteye gidemediği koşullarda bu gerçeğe bir adım atmak istiyoruz. Ya da ortada gerçek adına tutunacak bir şey var mıdır, ona bakıyoruz. Bizim durmaksızın delicesine vardığımız çaba bunun içindir, buna anlam vermeye çalışıyoruz. Ortada anlam ve-

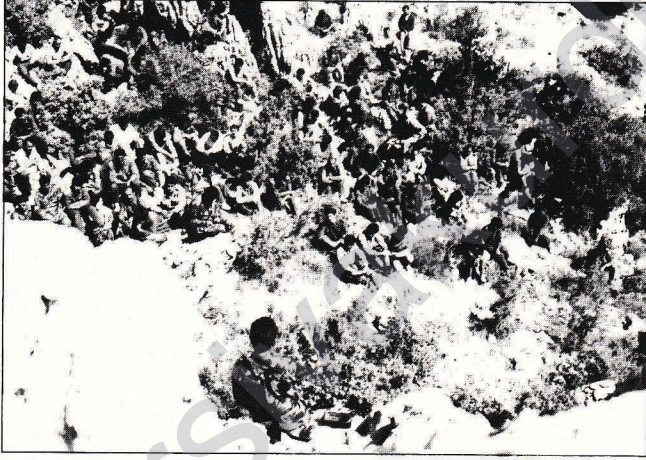
boşuna, hatta aylar ve yıllarca uğraşılma bu temelde bir tane dost bile bulmak güç. Bu gerçeğe beş metelik değer bile veren yok, "bu delilerin işidir" diye kestirip atıyorlar. Böylesi bir durumda nasıl güçlü hareket oluşturur işe bağlayacakmış? Dolayısıyla kendimizi delice bir çabamızın sahibi kilmaktan başka çaremiz yoktur.

Demek ki, başlangıç itibarıyla bu olguya katkı sağlamak öyle kolay olmamıştır. Bu tutuma öyle kolay yönelimlemiş, aksine bu çok zor olmuştur. Çeşitli parti veya fraksiyonlar adına yönelip de onu suçlamak dışında, gelişmeyi gösterilecek doğru bir tutum ve yönleme ortaya çıkmış mıdır? Eğer bu gerçekleşseydi, zaten biz ortaya çıkmazdık.

Bu çıkış, bir talihsizliğe meydan okuyuştu. Sağ ve solu, ilerici ve gerici ile çağın inkarına karşı koyuştu. Yine bu çıkış, hakim uluslaşmaya karşı koyuştu; kendi kökeninden ve ruhundan kaçmaya, korkuya, bencillığe, düşüncesizliğe, iddiasızlığa ve çokça sözünü ettiğimiz ilgisizliğe karşı koyuştu. Halen de etkili olan "bizden adam olmaz" tutumuna, yani "konuşamaz, örgütlenemez, yürütemez, savaşamaz, kendimizi olamazız" gibi anlayışların her çeşidini karşı koyuştu. Bu karşı koyuş, arkasında süper devletleri olanların bile cesaret edemediği, kendi gerçeklik üzerine inatla yürümenin, bunun kararında olmanın ve onun cesaretini ve gücünü göstermenin savaşımıdır. Bizim bu işe el atışımız işte bu anlamda geliyor.

Bir işte, sağlam bir başlangıç veya sağlıklı bir doğuş ne ise, sonucu belirleyen de o olur. PKK'nin bugünkü gerçekleşmesi ve gelişimi, bu doğuşuna yakından bağlıdır. Neden zor militanlaşıyor? PKK içindeki doğuşunu ve gerçekliğini yeniden doğru ele alırsanız, bu rahatlıkla anlaşılacaktır. Biz kendi doğuşumuzu, zorluklarımızı, biçimde ve muhtevada yoksulluğumuzu çok yönlü olarak ortaya koyduk. Açıkça söyleyelim, bu sorunlarla yıllarca bocaladık. Çıkar savaşımını nasıl geliştirilmesi gerektiğini ve yine hangi ulustan ve hangi sınıftan yana olmak gerektiğini arayış içinde, "bir adım ileri, bir iki adım geri" tutumlarını yaşadık. Fakat sonuçta hep bizdi yapılan bugünkü tutumu bir adım daha ileri götürme şansını açık bıraktık. Son hamleymiz bu işin yapıldı. Her şeyden önce siz PKK'lileşmeyi bu temelde bilimselini ve ona göre yürü almalıyız.

Şimdi tekrardan bu noktada bir parantez açıp siz tanımlayalım. Sağlam bir doğuşun sahibi olmadığımız gibi, ulusal, sınıfsal ve ruhsal açıdan da çok çarpık bir kimliğe sahipsiniz. Bahsettiğimiz çıkış öncesi koşullar dikkate alınırsa bu anlaşılabilir. Siz bu koşulları kendiniz için normal bir PKK çıkışı halinde görürseniz, kendinize de, PKK'ye de en büyük kötülüğü yapmış olursunuz. Ve o zaman da bu işin durumuna düşersiniz. Peşine düştüğünüz dertlere, amaçlara bakıldığında oldukça ilgisiz olduğunuz görülmüyor. Bir metelikle kurşun sıkıyorsanız; birisi size ufak bir çıkış gösterdi mi ona adeta kırk takla attırsanız. Bunun için yeri-yurdu, evi-barkı, kutsalığı rahatsızlıkta çığneyebiliyorsunuz. Belli ki, bu tutuma giren ruh ve kişilik çok şey yitirmişti. Böylesi bir tutuma düşmeyen kişilik var mı? Şimdi biz burada PKK'nin gerçeğini, yargılama gücünü ortaya çıkarıyoruz. Bunu duyacaksınız ve yeniden doğuş

"PKK gerçeğini doğru kavrayalım ve doğru uygulayalım, sözünü bir kez daha yineliyoruz. Bu gerçeği doğru kavramak demek, bir anlamda insanlığa doğru gözünü açmak demektir. İnsanlığa bağımsız, özgür bir halk olarak, bunun uluslaşmış ifadesi olarak adım atmak demektir.."

değerleri özenle yerleştirmeye çalıştık. Bunu yaparken, yok edici karşı olgunun, "düşünemeyiş, hele hele hiç yapamazsın, kendi ulus-ülke ve halk gerçeğine bir adım yaklaşırsan yanarsın, eyleme hiç dokemeyiş, tarihe bak başına ne gelebileceğini belle" derosine ve kulaktan sağır ederosine tehditler savurdularını ve bunu tam bir ideolojik denetim ve saptırma aracı olarak kullandığını biliyoruz. Bu temelde "ne düşün, ne de yap, aksi halde sonunu sen düşün" tutumunun giderek daha yoğun dayatılması neye yol açar? Kişinin kendinden uzaklaşmasına, ülkesinden, halkından, tarihinden, insanından, kültüründen, maddi-manevi her tür çıkarından uzaklaşmasına yol açacaktır. Karşı çok, psikolojik olarak bunu zorunlu kılar. Siyasi tutum olarak da, halkı tamamen bunun dışında bırakıyor. Yasaklar getiriliyor ve bunu sadece hukuki yasaklarla da sınırlıyor, yasakları ruha kadar işliyor. Ruh bu anlamda denetim altına alınmaya çalışılıyor. Bir olgudan, bir olgudan ele geçirilmesinden bahsediyoruz. Ve gerek de budur. Ruhumuz kendi gerçeğimize biraz yaklaştık mı istiyoruz. Unutmayalım ki, kişi

lardır. Hele bir de tarihte oldukça çok kaybetmiş, halk olarak doğru dürt kendini bulamamış, ülke kavramına ulaşmamış, ulus kavramına hiç mi hiç yaklaşmamış bir durumda yaşadığımızı, buna mecbur edildikimizi gözümüze getirirsek; 1970'lerde bizim PKK olgusuna ilk adimleri attırmanın anlamı daha iyi anlaşılacaktır. Bu anlamın yüceliğine mutlaka ulaşmak gerekiyor.

Mesele sadece bu baskından korkmak değil, mesele sorunun çözümü için iğine girecek savaşımıdır. Böyle bir olguyu kabul edip etmemeye sorundur. Uğruna savaşılmaya değer bir olgu mudur? Bu konuda iddialar çok çeşitli; her türlü ideoloji, ilerici-gerici, sağ-solu "gerçek benim düşündüğüm gibi olmayabilir" diyor. Yani halki kendi gerçekliği hakkında şüpheli bir duruma sokulmuşlardır. Bir de günlük olarak devrimci resmi politikası "bosuna çabalam, en ufak bir umut işi yoktur" tekininde bulunuyor. Sömürgeci, kafalarından bu konuda bir-iki fikir olanlarını ne memur obaleceklerini ve ne de maas alabileceklerini, tersine böylesi ilerik ve ölümlerin beklendiğini sürekli tekrarlıyor.

Geriyne ne kaldı? Nasıl bir yürek,

receğimiz bir nesne var mıdır? Nerede arayıp bulacağız?

Bakıyoruz, maddi zenginliğe ulaşmak için herkes kaçıyor. Manevî için hakim ulusun kültürüne sarılıyor. Güç ve siyaset sahibi olmak için egemenlere kaçılıyor. Bu aslında bir arayıştır, ama bu arayış beş paralık deşer biçen yok. Bütün bunlar bir gerçek ve günlük olarak üzerinde etkili hesap bu temelde olmalı. Olağanüstü bir kuvvete yükümlü olarak göklerden inip bu dünyaya gelmişsin ki, kendin de bu koşulların bir zavallısın. Oluşta da kötürülmüşü ve nefes alma şansı olmayan birisin. İşin en ilginç yanı da burasıdır. Bir türlü anlam veremiyene anlam verelim, bir türlü inlemiyene öze inelim diyoruz. Bu çaba yıllarca sürdü ve o değerlendirmelerimizi tekrarlamak istemiyoruz, bunları on yıla ilişkin olarak ilaveten belirtiyoruz.

Arayış var. Din gerçeğinden, ulus gerçeğinden hayli etkilene var. Bunların bizde ne anlama geldiği, bizi doğru sonuca nasıl götüreceği düşünülmüyor. Ama o zamanın olanakları, gücümüzün ve kavramızın, bizi çok güçlü bir çıkış yapmaktan alıkoymuyor. Bütün bu nedenler de bu yana, herhangi biçimde bir kitlesini aramak

yapacaksınız. Eger "çürümüşüz, bir daha dirilme şansımız yok" diyorsanız o zaman bu ortamda bulunamazsınız. Sonuç er geç Parti görevleri karşısında devrilenizdir. Kendinize geliniz. Bu işlerle oynamaz. PKK'nın doğuş gerçekleriyle oynamaz. Bizim bu hususu bu kadar ısrarla savunmamızın nedeni, birçok örnekten de anlaşıldığı kadarıyla çarpık, dilediği gibi hareket eden keyfi yaklaşım sahiplerine büyük felaketler getirdiği içindir. Felaket dehşettir. İnandır ve yaşanılır gibi değildir. Biz bu konuda doğrusunu yapmak için tüm gücümüzü ortaya koyduk. Aslında her dönem gereklerini sergilemeye çalıştık; yalvardık, yakardık, rica-minnet ile doğrularla kavrayalım dedik. Bizimle iyi yol alınmaya çalışılmak isteniyorsa, hiç olmazsa bu işlerin gerekleri biraz dikkate alınmalıdır. Bu kadar keyfiyetle beraber, hem bizimle olacaksınız, olmayı çalışacaksınız, hem de kendini yaşamaya çalışacaksınız. Bu trajedir ve büyük felaketi hazırlar. Siz nasıl insanlırsınız ki, hain bu gerçeği anlamıyorsunuz, bu temelde doğuşları sağlamak gereği ortada ve bu temelde kendini yenilemek imkanı dahilindeyken ve bu şans herkese açıkken siz yine de bunları değerlendirmiyorsunuz. Böyle olursa yaşayamaz, yaşatılamazsınız. PKK'de her gün şehit düşme,

yoldaşlık kolay değildir. Derinliğine ulaşırsanız beraber yürünebilir. Biz yanınıza gelmiyoruz, siz geliyorsunuz; siz bize hizmet sunuyorsunuz, biz size sunuyoruz. Tabii ki, sunduğumuz hizmet kişisel kariyerinizi ve çıkarınızı doymak için değildir. Devrimci kültürden tutalım askeri kişiliğe kadar sizi her yönüyle büyük insanlığa ulaştırmak için bunu yapıyoruz. Bunu da inkar edemezsiniz. İlk doğuş ve oluşum sürecinden başlayarak daha sonraki süreçlere ve günümüze kadar da bu böyledir.

Bir parti tarihi sözcüğüne olduğunda, çocuksal gelişme döneminden bahsedilir. Böyle benzetmeler pek isabetli olmasa da, ihtiyat payı bulundurmamak kaydı ile söylenmesinde sakınca olmayabilir. Bizde 70'ler sonrasının çocuksal gelişme çabaları döneminde yine büyük anlayışsızlıklar sonucu gerekeni yerine getirememeye ve ısrarla raşitizmeden, yani küçeleşmeden kurtulmama hastalığına fena yakalanırlar vardır. 30 yaşına gelmiş

"PKK denilen olay bir varlıktır ve yaşamsaldır. Buna, düşünce ve yürek gücü haline gelsin diye ne lazımsa onu verdik.

herhalde tasavvur ediliyor. Bir partili bunu kabul etmek zorundadır. Bu yıllar nasıldı? Alın üç-beş yaşındaki bir çocuğu ortalağa alın, onu parçalayacak kurtlar, kuşlar da olmasın, acaba yaşayabilir mi? Tabii ki, çoğuluza göre PKK'nın doğuşu ilahidir; büyümesi de ilahidir ve peygamberce olmuştur. Biz de diyoruz ki, insan emeği ve çabası sonucunda ve bilimselce olmuştur.

Biz bu yıllarda da üzerimize düşeni hem de nefes-nefes yaptık. Dedik ki, bu PKK denilen olay bir varlıktır ve yaşamsaldır. Buna, düşünce ve yürek gücü haline gelsin diye ne lazımsa onu verdik. Bunun için geniş araştırmalar içerisinde gerek ne kadar değerli ve yararlı düşünce ve ne kadar güç-kuvvet bulduysak hepsini buna dahil etmeye çalıştık. Bunu yapabilmek için, tehlikeler ortamında ve nefes-nefes yaşadık. O raşitizm hastalığına tutulmamak için de öz suyu, yani onun devrimci ideolojisi ve politikasını örgütlülüğe dönüştürmek üzere çaba sarfkonusu olduğunda, dünyası olarak hangi dünyayı kabul edeceğiz? Bir ülkesi var mı? Bu nasıl bir ülkedir? Buntar ortaya çıkarılmaya çalışıldı. Hiç kimsenin sahip çıkmadığı, harebe durumunda olan ve herkesin kaçtığı; böylesi bir çağda bile hiç kimsenin ciddiye almadığı; dünyada kapitalistler de, sosyalistler de kabul etmediği bir ülke gerçekliği sözcüsu idi. Dünya bunu inkar etmiş ve

büyük bir güç dengersizliği ortamında vermeye çalıştık.

Çoğunuz bunları da anlamak istemiyor. Kaba anlamda kavrayış var. Fakat bu savaş; yeniliğe götürme için daha büyük düşünce, beyin ve yürek nasıl olmalıdır? Ya da her günlük faaliyet düzeni nasıl olmalıdır? Bunları kaba anlamda bilmek de, bu anlamda işleri yapmak ve durumu kurtarmak da yeterli değildir. Gerçek anlamda kurtaracak çabayı tayin edeceksin ve yeniliğe götürmeyecek tutumları belirleyeceksin. Artık kavramada derinlik, yapmada kesinlik ve yoğunluk olmasıdır. Mekan ve mevzi seçmeyi iyi ayırtmeli, neyi ne kadar kurtaracağını bilmeli ve bu konuda kelimenin tam anlamıyla taktik ve politika etkin biçimde yapılmalıdır.

80 sonrası çabamız, küçük bir toplantı yapmak, alelacele birkaç değerlendirmeye ulaşmak; düşünme nasıldı, nasıl geldi, ne yapmak istiyor, biz neyiz, nereye geldik, ne yapmalıyız gibi sorulara yanıt aramak biçimindedir. 80'lerin başında bir konferans yaptık, buraya adanlarımız geldi. Konuşuyor, tartışıyor, ama onlar sağır sultan örneği yüreklerinde hiçbir olguya güç getirmiyorlar, gözleri hep arkada ve her türlü melaneli yapmaya açıktır. Yüreklere Avrupa sevdası körlüküyor ve kaçışın her türlü soysuz biçimini deniyorlar. Dinleme, ilgi ile yaklaşıma ve anlama yok, umut yok, suratlar buz gibi soğuk, yürekler

çilgıncasına koşarak, yürüyerek çaba harcıyor. Biz de insanlığımızı böyle ele aldık ve böyle kurtarmaya çalıştık.

Bu yıllarda diğer pek çok güçler de vardı. Onların o zamanki başlangıçları bugün ne olduklarını da açıklar, açıklamıştır. Kendimizi imha belasından kurtarmaya çalışırken, bir yandan da hazırlıklar yaptık. Birkaç yıl boyunca birkaç savaşçı bulup-buluşturup bir araya getirmeye, ülkede bir şeyler yapmaya, yürürekle bası bası yol açmaya çalıştık. Günümüzde hâlen gerilla taktiğine doğru-dürüst geleceğimizin temel nesni, başlangıçtaki bu iddassız adım atışlarda görmek gerekir. Bazıları daha ilköğre adimlerini attığında bile gerçekten niyetle de, düşünce itibarı ile de bitik durumdadır. Bizde ah-bap-çavuşluk ve bir arkadaş adına, hatırına adım atma yanları güçlüdür. Yiğitliğine toz kondurmak istemiyor. Ama aslında bu işin gerçekleştirilmesine hiç de hazırı değildiler, yol yürümeyi bile bilmiyor. Buna rağmen atılmış kendini ortaya. Böyle adamı ülkede yaşatmak bile mucizedir. Çoğu böyle oldu ve tabii ki ucuz kaybetti. Yürekliler, fedakârlılar, kendilerini hiç düşünmüyorlardı. Ama bir kişilik hesaplarının olmaması hiçbir değeri kurtarmaya yetmez ki.

Halkımız genelde de böyledir. Kendini düşünmez, çıkarını bilmez, ama düşmanın onu kullanmasından korkar. Kendini kurtarmaya çalışır. Her

yaşam ve tükeneş bu dönemden de geçerli olgudur. İstedikleri kadar lafazanlık yapıp başka tellerden çalınır, gerçek budur. Bu dönemim çok acısı ve zortlukları vardır. Bir yandan imhayî ölenmeye çalırken, bir yandan da PKK'yi daha etkin vurabilmek bir güç haline getirmek iddiasındaydık. Bu Parti iyi doğmuş, iyi yürümüş ve vurmaya aktif sanat belleyen bir gençliğe ulaştı. Bu niteliğin daha da etkin biçimde sürdürülmeli, daha iyi vurabilmeli, bunun için yaşayabilmeli ve güç-kuvvet kavrayışı daha da pekişmelidir.

"Yillarda gerçeklik buydu ve bu yalnızca PKK gerçeği için böyledir. Aynı zamanda için biliniz ki, PKK gerçeği ulus adına, halk adına ayakta kulan yegane gerçekdir. Savaşçısı o savaşçacak, direnirise o direnecek ve büyüme şansı olurdu bu olgu ile mümkün olacaktır. Dolayısıyla kişisel bir olay değildir uğraştığımız. Bu konuda biz şunu söyleyelim: "Çözümlemek durumunda olduğumuz bir kişi, hatta bir sınıf değil, bir ulusun kaderidir." Onu çözmeye, olumlu yönde işletmeye ve bir yaşama şansına kavuşturmaya çalıştık. İddiasızlık, ilgisizlik, ayrımlarıla özünü bulandırdı ve başkalaştırma gibi kırk hileli sahtekar tutumları kapıları açtık tutma girişimlerine karşı yüklenildi. Ve bilinen çözümleme sürecine böyle girildi. Siz misiniz bir halkın kaderi konusunda böyle yavan duran, siz misiniz böyle ölgün duran, siz misiniz kendi kendinizi aldattığınız kadar bir halkı da bütünüyle aldatma tehlikesine yol açan? O halde biz de yükleniş dedik ve yüklenildik de. Delicesine çaba, yaklaşımlar ve yüklenme tutumu yine kazandı.

İsrarla saptırma isteyenler vardı. Yine düşünme provokasyonları zaten doğuştan her yakamızın bir türü bırakıyor. İhanet ve teslimiyet gelenegü girtinağa kadar katilim zaten tehdit ediyor. İlgisizlik ve iddiasızlıktan bir an bile vazgeçilmiyor. Yüfütçe tutum sözkonusu olduğunda iyi adam aptur düşüyor. Ama biz her şeyi rağmen yine de sürdürülmeli bilmeliyiz. Bir dâreden su gitmeksin, gerçeğin bütün açımızdan ifade edilmek anlamını bütün yönleriyle ve inkar edemeyebilecekleri kadar açık ortaya koyacaksin, öyle ki kaçacak bir delik bile bırakmayacaksin; düşmenin de, abartmanın da ölüne geçeceksin, doğru yolumu biricik olduğunu kanıtlayacaksin ve yürüteceksin. Bunu yapmaya ve bu temelde o bildiğimiz yılları kazanmaya çalıştık.

1987-88-89 yılları ne anlama gelir? Her şeyden önce PKK denilen olgu güç kazanıyor. Gençliğin coşkusuna kendini kaptırması geliyor. Büyüyebilir, daha iyi savaşabilir. Düşman işte bunun için yeni yöntemler geliştiriyor. Yüzlerce yıllık geleksel sıkıyönetim efanesine fazla işe yaramadı, boş çıkarıldı. Bu kez otaganüstü hal yönetimi oluşturuldu. Otaganüstü hal yönetiminin çok şey beklenildi, ama bu yıllarda onun özsel savasını da boş çıkarmaya çalıştık.

Otaganüstü hal yönetimi en geç 1988'de PKK'yi ve yarattığı gelişmeyi provokasyonlar. O temelde geliştirilen provokasyonlar vardı. Bunlar özel savaşla birleştirilirdiğinden görülmektedir ki, hem PKK'nin imhası, hem de PKK'nin mirası üzerinde o TC tarihinde çokça gözlenen, özünü imha ederek üzerinde sahte bir aşlama ve ondan kendin en güçlü dayanacağı, yani işbirlikçilerin oluşturduğu planı vardır. İşte zindandaki itirafların, işte Arava'daki provokatörler, işte her tarafa bu veren inancısızlık, teslimiyetçiler... Bunlar, özümüzün tahribatı üzerinde sahte bir biçleşme hareketi yaratarak buna Kürdistan'ın yeni ve en güçlü sosyal işbirlikçilik işlevi gördürecek ve böylece kanımız

üzerinde ulusal imha daha iyi öreyecek, devrim artık umut olmaksızın bile çıkacak, yerleşe işbirlikçilerin rezilane dünyası kurulacaktır.

TKP tarihinde ortaya çıkana bakalım: TC'yi en halisane savanlar ve kemalizin en iyi kuyrukçularıdır. Bizdeki o "Genç Kemalistler'in yarmak istediği bunun aynıdır. Hatta daha tehlikeli ve daha alçakgırsdır. TKP muhaletif ad altında yine de bir şeyler yaptığını sanır. Oysa biz zinkiler fazlasını katkız işbirlikçileri olarak bunu yapacaktır. Tehlike bu anlamda son derece büyük ve önüne geçemeyen yalnız PKK değil, ulus ve halk olarak her şey geliyor. Bu

düşürülüyor. Sıkıyönetimden tutum idam, her türlü terör ve içtenceye kadar tüm etkisiz kılıyor. Yurtdışından çember geliştirme çabaları boş çıkarılıyor. Bunların hepsi için çalışma, hem de çok akıllıca ve çok sabırlıca çalışma gerekirdi. Yani düşündüğümüz gibi öyle kolay kazanılmıyor, veya böyle önderliğimiz olanüstü yeteneklerle de kazanılmıyor. Çalışma ve ardi-arkası gelmez çabalya, doğru politik-taktik tutuma gerekleştirildi bütün bunlar.

Şimdi öyle bir noktaya gelindi ki, bizi amansızca imha ile karşı karşıya bırakan düşman ve bizi en çok inkar eden dünya kamuoyu bile artık

şeyden önce geleceği gerçekten sağlam kestirme, devrimci ve bilimsel temelde geliştirilen öngörü, hiçbir harekete nasip olmayacak kadar PKK'ye nasip olmuştur. Bazan umut en değerli katkıdır ve bugün umudun en görkemlisi PKK'dedir. Bu umut zindanları çalıtıyor, aç-susuz dağların en yaşanılması gereken kutsal alanları durumuna getiriyor.

Peki bunlar daha değişik yönleriyle ne anlama geliyor? Başlangıçta da belirtildiği gibi, tarih ve çağ yitirilmiş, ruh kaybedilmiştir. İnsanlarımız kendini kaybetmiş, hiçbir fertte gelecek sağlama düşüncesi kalmamıştır. Bir de buğüne bakalım: Ulusal

ölenmeye çalışıldı. Provokasyonlar mantığı ve onun iğrenç, rezil, sinir tanınmaz, gem almaz temsilcileri ile yürüttüğümüz savaş büyüttür, yıllarca sürmüştür ve halen de sürüyor. Özel savaş taktiklerini boş çıkarmak öyle kolay değildir. Ona güç getirmek, ona karşı koymak, onu sınırlamak ve bu amaçla gerekli olan taktik hat sizin için başlı başına bir inceleme ve eğitim konusudur. Öyle kolay ulaşmak mümkün değildir ama mutlaka ulaşmak durumundasınız. Bunlara ulaşık. Bu yılları kazanmak için gerek çözümlenmeler ve gerekse pratik müdahale gruplarıyla ve ardi arkası gelmeyen büyük bir inatla yüklenildiğiniz yüklenildi. Kaçan kaçam dedik, ilgisizlik, iddiasızlık, adam olmazlar hangi soydan, tondan ve ne sayıdla olurlarsa olsunlar hepisiyle savaş kesintisiz olacaktır. Bu yıllar böyle karşılandı, böyle kazanılmaya çalışıldı. Ve sonuç, geldiğimiz gündür.

1980-90 arası dönemde, yalnız Parti açısından değil, bütün ulusal değerler adına imha öndeliği gibi, daha da ötesi yeni değerler ilave edilmeye çalışılmıştır. PKK olgusu biçiminde ortaya çıkan ve gelişmiş gösteren, aslında bir ulusun yeniden doğuşu, ayağa kalkışı, güç toparması, hele hele ulusu kurtuluş savaşına gibi bir mücadeleyi düşman bile kabul ettirecek kadar geliştirilmiştir. Tabii ki, onun iç cephesi, yani toplumsal özgürlük babinin dâdan tatalım, özgürlükçü davranış ve bütüncüye kadar müthiş geliştirelir. Bunlar kazanımdır. Yüzyılların gerici, bağnaz ahlakı değer yargıları ve gelenekleri ile işbirlikçi politik ifade, tutum ve davranışların hepsi yerle bir ediliyor. En önemlisi de yüzyılların o yabancısı ılgal korkusu ve faşist terör yürütüyor. Yine bu yıllarda ulusal bilinç, özür tutum çok sayıda halk ve halktan da çok PKK'ye mal ediliyor. Silahlı savaşımıza kesintisiz kazandırdılar. Bu önemli adım her ne olursa olsun kesintisiz uğratmak gerekir. Çünkü o, birçok çabamıza olgu ya açar.

Bütün bunların sonucunda düşmanın asırlık politikaları çıkmaza

"böyle bir sorun vardır" diyor ve kabul ediyor. Resmî imla da olmamayı da artık gerçekliğini kabul etmek durumunda kalıyor. En önemlisi de, milyonlarca Kürt insanı şimdi "bizim böyle bir sorunumuz vardır" diyor, yani kendilerini tanımaya başlıyorlar. Bizim de uğruna savaşacağımız bazı değerler olduğunu görüyor, dolayısıyla bağlılık ve sevgi gösteriyorlar. Elbette ki, bu iyi bir gelişmedir. Büyük yabancılaşmanın, büyük vatanızlaşmanın önüne geçmiştir.

Böylece de kendinden kaçış, kendinden utanma ve kendini düşürme tutumlarından kurtulmuşlardır. Yani bir kendine gelme, kendine saygı duyma ve bu temelde de adımız etrafında o bildiğimiz muazzam coşku ve ayağa kalkma gerekçeleri. Bunu şunun için söylüyoruz: adımız altında kendinizi bir araya getiriyor, zaaf ve zayıflıklarınızı gidermek istiyorsunuz. Buna bir şey demiyoruz ve nasil hizmet ettiğimize de iyi biliyoruz. Büyüktük peşinde olmadığımız gibi, kendini büyük sananları da yanımıza yaklaştırmayız. Fakat eğer önderlik iddiasıyla ortaya çıkacak isteyenler varsa, önderlik ihtiyacımıza cevap vermek isteniyor varsa, bu onları haklıdır, gücünizi yapabilirler, diyoruz. Şimdi son derece anlamlı gündere bulunuyoruz ve güncel daha sıkı sarılışımız. Onu doğru temsil etme konusunda yaptığımız kapsamlı değerlendirmeye ve çağrılar burada tekrarlamayacağız.

Günümüzde kendi gerçeğimizi kavrayış, herhangi bir dönemde olduğundan çok daha güçlüdür. Herkes kendi gerçeğine bir daha koparılmasınca sarılıyor. Sizler de yaşama konusunda şimdi daha iddiasızlısınız; ölümsüzi korkutuyor. Birlik denilen olay gelişmiştir. Tarihte en birleşmeye halk bile iken, şu anda dünyada en çok birleşen bir halk durumuna geliyoruz. Belki de bizim kadar birliği zorlayan bir halk yoktur. Reel sosyalizmin 70 yıllık pratiği yıkılır, çözülürken, dünyanın en geri ve en birleşmeye halkı olarak tanınan halkımız müthiş birleşmeye gidiyor. Halk kendisine sahip çıkmaya kararlıdır. Gelecek iyi kestirilmiştir. Her

"Günümüzde kendi gerçeğimizi kavrayış, herhangi bir dönemde olduğundan çok daha güçlüdür. Herkes kendi gerçeğine bir daha koparılmasınca sarılıyor... Birlik denilen olay gelişmiştir. Tarihte en birleşmeye halk bile iken, şu anda dünyada en çok birleşen bir halk durumuna geliyoruz. Belki de bizim kadar birliği zorlayan bir halk yoktur. Reel sosyalizmin 70 yıllık pratiği yıkılır, çözülürken, dünyanın en geri ve en birleşmeye halkı olarak tanınan halkımız müthiş birleşmeye gidiyor."

gerçeklik kazanılmış, kimlik savaşını başarıyla yürüyor, güncellik kurtarılımsı diyebileceğimiz duruma gelmiştir. Gelecek, hem büyük bir umutla gerekleştirilecek hem de onulla yaşayabilecek bir erek, bir amaç durumuna gelmiştir. Eğer ulusal, hasta insanı, hümanist çapta düşünecek olursak, bunlar büyük kazanımlardır. Şimdi biraz rahatsız. Rahatsız işlerimizin az olması veya görevlerin büyük çaba istemediği anlamına gelmez. Aksine görevlerin başarısı için çok daha büyük çaba şarttır. Kazanımların elde edildiği ortamda zorlukları aşmak daha da kolaylaşabilir. Kazanılan değerler, çok daha büyük görevleri başarıyla yerine getirmeye yol açar. Unutmayın ki, çoğunuzun iddiasızlığı, adam olmazlığı bir anlamda da kazanılmış değerlerin bulunmadığına da bağlanabilir. İşte şimdi, kazanılan bunca değerler ortamında sağlam başlangıçları ve sağlam çıkışları yapam her zamankinden daha olanaklı hale gelmiş bulunmaktadı. Kuşkusuz şimdi daha iyi düşünebiliriz, daha iyi savayabiliriz. Çünkü silahınız ve taktiklarınız var; güvenilir yoldaşlarınız ve halkınız var. Dağlarında rahat dolaşabiliyorsunuz.

Oysa dübu, bu kazanımların adı bile sözkonusu edilememektedir. Eğer bu ayrımı yapabiliyorsanız, o halde müthiş bir çaba gerektirdiği de kavramalısınız. Kaldı ki çaba, adam yeniden yaratır. Yaratmanın ustası çabadır ve çabası insan ölüdür. Öyle sıradan bir çaba da değil, sonuç alacak ve görkemli bir gelişmeye mümkün kılacak bir çaba gerektirir. Ve böylesi bir çabayı göstermek artık hepimiz için geçerlidir. Eskiden

böyle gerçeklerimiz yoktu, ama şimdi var. Peki yine de yanlış yaklaşılabir, başka anlamlar yükleyebilir miyiz? Hayır. Buna hakkımız yok. Tekrar vurgulamak gerekir ki, bunlar kolay kazanılmayan gerçeklerdir. Üzerinde keyif sürmek için ya da benciliniğin tatmin etmek, zaafınızdı gidermek için ortaya çıkarılmadı. Bir onur kurumusındandır, bir namusun kurtarılmasından bahsedilmez. Fakat onu uzulca paylaşılmak için bu durumlara getirilmemiştir. Gerçeklerimiz, bu onuru ve namusu nasıl paylaşmak gerektiğini açıkça ortaya koyuyor. Buna mutlaka sağlam katılım göstereceksiniz.

Önderlik olayı bir bütündür, tüm çabaların sahibi olması içerdiği gibi, bunun gelecekte sağlığı gelişmesini ve sağlığı kumanda edilmesini de içerir. Açık vermez, çaptan düşünürmeye, başkalaştırılmaya izin vermez. Hele hele dev bir çabaların ürünü ise, onu kişilerin keyfine bırakmaz. Önderlik olgusunu, PKK'de temsili bulun bu olguyu lütfen doğru kavrayalım, Birey olarak katilim dereceniz ne olursa olsun, eğer cesaret, çaba ve fedakarlık bir bütün olarak PKK'nin önderlik gerekçesine ulaşmışsa, onun içinde erimemişse fazla anlam ifade etmez. "Ben bu kadar verdim, bu kadar istiyorum" anlayışı bizde yoktur. Belki yanlış düşünüyorum ama, benim stilim ve sorumluluğum böyledir. Kendim de şu kadar istiyorum diye bir hak iddia etmiyorum. Benim yaptığım, süreklili çabalarımla bir şeyler katmadır. Haden de kişi olarak borçluym. Birakılmı maddiyat ve silahları, başlangıçta kör bir silah ve tek bir dost bile yoku. Şimdi ortada çoğunuzun ruhunu bile katamadığı bu denli büyük gelişme varsa, bunun birinci dereceden sorumluluğuna yüklenerek oluşumuna yol açtı.

Halk olarak kendi kimliğine metelik kadar değer verme yoku. Yoldaş olarak, bizi sürekli tahrik edenlerin ötesinde ölümlü bir çabamız yoktur. Biz tüm de olumsuzluklara karşı dayanmasını bildik ve bugün bu değerler yığınına ulaştık. PKK iyi savasıyor, namuslu savasıyor; kimliği, onun kurtarıyor. Doğrudur, fakat bunun nasil gerekleştirilirdiğini siz bana sorun. Özüni, biçimini bana sorun. Benden hesap sorun, hesap alın. Dolayısıyla bana hesap verin. Kendi sorumluluk anlayışım itibarıyla başka türütüsü olmaz diyorum.

Şunu belirteyim ki, değer çabaları üzerine konmak içtimizde de mümkün. En büyük değer hisrızları ve kaçaklar içtimizdir. Bu ne bir marifet ne de kendini kollama tutumudur, bu bir ahmaklık, serserlik ve düşkünlüktür. Kendinize gelin! Gençsiniz, benden daha fazla enerjiksiz, gerçeklere doğru yaklaşınız. Kendinizle ve gerçeklerle bu kadar oynadığınız yeter diyorum. Kendi saygınızı koruyun, bu dünyada nasıl yaşadığınız biraz kavramaya, öğrenmeye çalışın. Şimdi siz "PKK yaşamına varız" diyorsunuz, bu mutlu size diyorum. Bizim o mezar kazıcımız M. Kemal'in "Ne mutlu Türküm diyene" dediği anlamda söyleyebiliriz. Namuslu yaşama anlamında, ne mutlu size diyecim. Çünkü ancak namuslu yaşarsanız mutluluğa haklarınız olur. Aksi halde yüce kavramlarla oynamış olursunuz ki, o zaman da mutsuzlar diye damgayı yer ve hep mutsuz olursunuz. Bu, PKK'nin ortaya çıkardığı bir gerçek. Mutluluğunuz yolları açılmıştır, fakat oynamasız halinde ömür boyu mutsuz olmaya mahkum eder. Bütün bunlar açıktır. Neden hala büyük bir inat içindesiniz ve neden yaşama doğru anlam veremiyorsunuz?

Özellikle önderliğe, önderlik yürütüşünü tutturmaya geliyormsünüz, bu konuda müthiş inatçısınız. Bunda israr bizim için her şeyin bitişidir. Ve bu halinizle PKK'ye ege-

men olursanız, şimdiki kadar kazanılmırsa ne varsa her şeyi bitirirsiniz. Buna yükleniyor ve ölmeye çalışıyor. Halk olarak, Parti topluluğu olarak bugünlere büyük tartışmalar yapılabiliyor, çok doğru şeyler söyleyebiliriz. Savaşacak silahlarımız da var ve yenilmedik. Bazı değerler sağlam tutuyoruz. Bunlar iyi, doğru şeylerdir. Bunları tartışabiliriz, kendimizi tanıyabiliriz. Kendimize ulaşmaya çalışıyoruz. Vatanımıza, özgürlüğümüze ve kişiliğimize ulaşmaya çalışıyoruz. Ve bunlar önemli hususlardır. Yani Kürdistan halkı artık insanlığı tanımak, anlamak istiyor. Bu çok önemli bir gelişmedir. Eğer bu insanlık ailesinin şerefli bir üyesi olarak diyorsanız, bizim ortaya koyduğumuz ve oldukça kanıtlanmış olan bu cabalara değer biçersiniz. Namuslu ve iddialı olmak istiyorsanız değer biçin. PKK'nın ispatı, yarışı ve PKK'nın gerçekliğini biçiminden başka hiçbir olgu size gerçekliği tanıtmaz. Evet, gerek işi, gerekse halk olarak başka türlü kendini ifade etmek mümkün değildir. Bu bir kader veya sizin mahkum olduğunuz bir yaşam şekli değildir.

Ben hizmet etmeye bayılırım ve bunu herkes bilir. Şimdi keşke içinden yetkin ve tarihi haniye yapabilecek bazı kişiler onerilseydi de, ben onlara hizmet ederim. Bana bir şeyler öğretilen tutkuya bağlanırım. Bunun en büyük nedeni ise çok iyi bir gözlemci olmamdır. Sizlere pek çok husus, hatta kendi benliğiniz öğretilmeye çalışıyor. Kendimden bir şeyler öğretilmek öteye, size size öğretilmeye çalışıyorum. Üçüncüme ve büyümeyen ancak bu temelde olur. Bir halka kendisini öğretmeye çalışıyoruz. Hem de yıllarca tekrar ederek, benliğinizi ve gerçekliğini size kabul ettirdik. Size tarihiniz, güncelliğiniz ve geleceğiniz konusunda, alt yapı, üst yapı, kısaca tüm

çaba ile ulaşmaya çalışıyor. Hak, çaba oranında dağıtılır. Başka türlü hak koparmaya çalışmak, belittirilmiş gibi, hirsızlık. Bu konuda da sağlam ölçülerimiz vardır. Hak arayışı olalım ama emeğinizi ve yaratıcılığınızı oranında. Bunun PKK'de ne anlama geldiğini çok iyi düşünerek, bu temelde cesaretinizi varsa bir şeyler edinir, yapabilirsiniz.

Başlangıçta, bir-iki kelime konuşabilir miyiz veya yıllarca düşünüp taşındık. Bunun yükümlü ve cesaretle ilişkisi olduğunu sanmıyoruz. İki kelimeyi konuşmak için yıllarca düşünülüyor. Bu büyüklük müdür, küçünlük mü? Her iki yönü de var ve kuşkusuz bu yalnız bize bağlı bir durum da değildir. Kocaman bir tarihi ve insanlığı kapsayan boyutları var. Fakat biz şunu yapıyoruz; zahmetli durumları olduğu gibi sineye oturtmayı kabul etmedik, zahmetli durumlarla savaşmış. Demek ki, bizim kayda-kurala bağlanmayan yaşamımız, bunu söyleyebileceğimiz biçimde elde etmiş, böyle ifade etmiş. Şimdi daha derli topluluğu, Kürdistan'ın en örgütlü, planlı ve iddialı adımıdır. Düşünelimlerin maddi ve manevi yönünden oldukça güçlüdür. Askeri ve siyasi ödediği de, dost da düşman da biliyor ki, bir şeyler ifade edebiliyoruz. Belli ölçüde saygılılık da vardır ama durumun öyle gipte edilecek bir durum olduğunu sanmıyoruz. Gipte edilecek bir durum olsaydı eğer, siz bizi biraz anlamaya ve yaşamaya çalışırdınız. Yine çalışıyorsunuz, yine çok az kişi yaklaşmaya çalışıyor ve biz yine yalnızlık faktörünü korkuyoruz.

Her şeyden önce temel olarak elde aldığımız halk iletiriyor. Her halktan korkmam, bilakis baştan beri halka güvendim, güveniyorum. Halkı asla hor görmedim. Kemalizm şifri bunlara zorlasa da, bunu başarsamam. Tam tersine, hor görülmesi gereken

"Siz halkımızla iyi anlaşamıyor ve bütünleşemiyorsanız, bunun kökenlerini kemalizm ve onun işbirlikçilerinin üzerimizdeki etkilerinde arayın, bizlerde değil. Ben halkımın sıradan insanından büyük kişilikler yapmasını bildim. Bu halk büyük bir güç olabileceğini kanıtlamıştır. Ne diye hor görecek, ne diye değer vermeyeceğiz. Bizim içimizde ve bizim adımıza da bazıları halk düşmanlığı yapmış ve halka zarar vermiştir; böylelerinin yakalarına zaten el atmışız, onlar halkında tarihi kararlar çıkarmışız..."

iyor. Yaşamımızın PKK içinde anlam bulunduğunu bilin. Bunun dışında gerçek anlamda bir yaşam bulamazsınız, her şey ölüdür. Eskiden iddia ediyorduk, ancak şimdi kanıtlanıyor; PKK'nın içinde yaşam varsa vardır, yoksa Kürdistan'da her şey ölüdür. Bunun için üzerine gidiliyor, değer yaratılıyor. PKK'nın yaşamı var eden politikacıdır. PKK'deki yaşam derken bu hem fiziksel, hem de ruhi anlamdadır. Adına yaşam dediğimiz neyse o burada ifadesini buluyor. Onun için de doğru katlin. O çokça bağlanılan din de dahil olmak üzere her şey elimizden gitmiştir. Aranızın din ile yaşayacak adam da yoktur; islamın da, hıristiyanlığın da, zerdüşlüğün de özerlikle alakası yoktur, kabuklarıyla yaşayınız. Felsefe ile, kapitalizm veya sosyalizm ile de fazla yaşayamıyorsunuz. Kısacası, bir Kürdistanlı için yaşam bitirir ve biz onu zor bela oluşturmuşuz. İşte yaşam savaşısı budur. Eskiden bir yaşam savaşısı vardı ve şimdi bu savaşısı bazı değerler kazanılıyor, saygılı olacağız. En azından burada yeni bir yaşam ahlakı edineceksiniz. Yeni yaşamı saygı ile karşılayacak ve yaşayacağımız inanıyoruz, yaşamaya varım diyeceksiniz. Buna

biliz için bir şeyler yaratıyor. Eğer bunlar böyle ise sahte olanı yaşayamazsınız. Kendimizi aldatmayalım. Aslında ben tutkularınızın düşmanı değilim; bunları daha inceltmem, daha yanlışlıklarını kılabilenim çabası içindeyim. Gerekirse bir asker, gerekirse bir komutan, gerekirse bir ideolog ve gerekirse bir hamal gibi buna işlerlik kazandırmaya çalışıyorum.

Kimse bize yaşam ve varlık hakkı tanıyamıyor, buna "durum" dedi. Bu topraklarda gerçeklerin dili başka olabilir, başka bir dille seslenebilir. Ben temelde size işleme, yorumlamaya, savatırmaya çalıştık. Bunların doğru olmadığını söyleyebiliriz? O halde bu işsizliği, kendinize bir türlü adam olmayı yakıştırmayı seçtiğinizdir. "Biraz kendinize gelin" demek şu mu? Elbette ki, vaad edilenele eşleştirilen son derece açıktır.

Ata topraklarımızın, anavatanimizden kolay kaçamıyor. İşsiz güçsüzlüğünüz ama yine de elayeme kul-köle olmamayı düşünün. Vatanda bir şeyler üretmenin gereğinden bahsediyoruz. Ne denli gelir olursa olsun, tarihimizi inkar edemeyiz, bu tarihimizi eğilemek gerek. Ne denli bükül-pörçük de olsa bir kimliğimiz var, dilimiz var diyoruz. Yani rahatlama inkar edilecek bir konumda değildir. Beş para etmez sınıflardan ya da şu-bu ulustan olanlar sanki bu dünyanın temel ve vazgeçilmez sahipleriymiş gibi her yönüyle yaşamın tadına erişirken, sizin ekmeğe muhtaç yaşamayı kabul etmemizin doğal olmadığını söylüyor, bunun eleştirisini yapıyoruz.

Çocuk-çocuklarımız aç, perişan, okulsuz, eğitilmiş; hiçbirimizin işi gücü sağlam değil zaten. Almış başınızdı dünyanın her tarafına savruluyorsunuz. Bunun doğru ve sağlıklı bir gidilmediğini söylüyoruz. Bunlar eleştirildiği ve zorlanmaz da, mecbur da edilmiş bunlar üzerinde düşünün dedi. Ve bir yaşam vaat ettik. Şu anda önmüze fazla bir yaşam sermese de, yine de tapınmamız gereken ata topraklarımız, harabe haline getirilmiş olsa da bir tarihi gerçekliğimiz, doğru-dürüst ifade gücünde olmasa da bir dilimiz, hala yaşayamamak da bir kültürümüz ve kimliğimiz var. Bunların üzerinde düşünün. Eğer ille bizim olan değerlerden sözedecekse, temel varlığımızın bunlar olduğunu bilmiyoruz.

Önceleri ad bilgileri söyledik bunları, şimdi çok bilgileri söylüyoruz. Uğruna kan dökmekmiş önce, şimdi çok kan döküldü. Hepsi şimdi çok daha değerli ve anlamlı. Şehitlerimizin, sızı vatana çağırıyor. Çoğunuzun her şeyinden kurtulmak için kaçtığı topraklara, kendisi için asla bir şey düşünmeyen an değerleri çıkarıyor. Benim herhangi bir kişisel çağır, hatta sınıfsal, ulusal çağır için bu kadar kıyamet koparmam ne baskıyla, ne de mukafatta asla değerlendirilmez. Bunun izahı, ancak bir insanın kesinlikle kabul edemeyeceği durumlara karşı çıkma zorunluluğuna yapılabılır. Çünçün çabadan basatılmam içinidir.

Bundan başka mertlikten, insanlıktan dem vurulamayacağınızı çok iyi bildiğiniz için, böyleline müthiş bir çabanın sahibi olmaya çalışıyoruz. Bunlar size çok şey ifade etmelidir. Etmeyorsa, karşımızda yaşamı şansını ileri sürmezsiniz. Halk olarak da, birey olarak da yaşamı şansınız konusunda sizlere saygılı olunuz. Çabalarınız ölçün biçiminde anlamında ve adımları yerinde atma anlamında benden daha fazla bu dünyada kırık yararın bulunabileceğini sanmıyorum. Bu denli planlı olmasaydık, herhalde buraya mevcut harekete ve dinamizmi getiremezdik. Ufacık bir hata her şeyin sonunu pekala getirebilirdi. Demek ki, büyük hatalarınıza rağmen buna first vermişiz, mantığın etkili ve sürekliliğimizi gösteriyor. Ben bütün gücümü yaşamı sizin için gerçeklik haline getirmeye çalışıyorum. Ama yine de yürüyüşünüz görkemli değil, zavallı ve zavallısınız, fazla ulu vaat edemiyorsunuz. Hep düşüncünüzden korkuyorum. Ben 20 yılımı bu çizgide harcadım, bakın en ufak bir düşünme emaresi yok. Ama düşünelim ve düğlüğünde de kimse beni suçlayamaz. Çünkü "yapacağını yaptır" demeye hak getirilmişim. Ama sizler için aynı durumlardan sözlemek zordur. Düşüneyecek, ayakta kalacak kadar sağlam bir yürüyüşün sahibi olun. Bu çok mu büyük bir taleptir? Sanmıyorum. Siz de biraz çalınca bir çabanın sahibi olmaya çalışın. Hiç olmasa yerinde ve zamanında ufak bir fiske de olsa varmasını bilin. Size yemeyin, içmeyin, yaşamayın, sevemeyin demiyoruz. En iyisini ve en güzeliyi için, için, için. Fakat bunun neyle mümkün olduğunu iyi kestirin. Aksi halde her şey boğazınızda kilçik olur. Bu, büyük ayarlamaya, büyük kişilik ister. PKK ahlakı ister. Bütün bunlara çağrı yapıyoruz. Şimdi kendimizi bu düzeye getirdik. Sizleri ve halkımızı da bu yönüye getirdik. Bu bir iddia idi, şimdi bir gerçek ve yarıni ise büyük bir gerçek olur. İnsanlığı kök salabilir. Biz onunrumuzla buraya kadar getirdik. Bazıları daha az gaybalya ilerletmeyi bilirlerse -ki buna da inanıyoruz-, bu gerçekler tartışılmaz, eleştirilmeye açıktır. O sosyalizmin, ada veya bu ideoloji adına çokça yapıldığı gibi, benim ne sülahe kurmay, ne de diktatörlük kurmayayı niyetim var. Tenezzül bile etmem, bu tip olguların nefret ederim.

Neyle, nasıl savatışınızı anlatmaya, nasıl güce ulaştığını göstermeye çalıştım. Eğer bu denli büyük bir gerekece ilmesaydı, öncülser adımımla bile atmazdım. Bir lokmanın bile nasil kazanıldığını, nasıl paylaşıldığını çok iyi bilirim. Bir lokmada hakkı olmaya, o lokmayı vermeye için savatışım. Dolayısıyla halk olarak ve kişi olarak, her bakımdan kendi özgürlüğünüzü ifade edebilecek koşullara ulaşmış olunuz. Benim hizmetim eğer yararı bir şeyse ve kabulünüz, bundan memnun olunuz.

Hizmetim bütün yönleriyle nasil sergilediğinizi ortaya koymaya çalıştım. Neyin nasil kavramasını ve sürdürülmesini gerektirdiğini belirttim. Yine de tartışmaya daha kavrayışlı

"Bütün gerçekleri öğrenmekten başka çareniz yoktur. Başka çare, ölümdür. O hoşunuza gidiyorsa eğer, biz acımayız. Ölümü kendisine layık görene acılamak gerekir. Biz yaşamı temsil etmek istiyoruz. Öyle ahım-şahım bir yaşam da değil, sadece insanca yaşamak istiyoruz. İşte bunun için de, büyük yoksulluktan, büyük korku ve ödeklilikten, şerefsizlikten ve düşkünlükten kurtulmak için mücadele etmek gerekir..."

varlığınız konusunda doğruları öğretilmeye ve bu temelde işi çıkartıp hepimizi yeniden yaratmaya çalışıyoruz. Bütün gerçekleri öğrenmekten başka çareniz yoktur. Başka çare, ölümdür. O hoşunuza gidiyorsa eğer, biz acımayız. Ölümü kendisine layık görene acılamak gerekir. Biz yaşamı temsil etmek istiyoruz. Öyle ahım-şahım bir yaşam da değil, sadece insanca yaşamak istiyoruz.

İşte bunun için de, büyük yoksulluktan, büyük korku ve ödeklilikten, şerefsizlikten ve düşkünlükten kurtulmak için mücadele etmek gerekir. Siz kendinizin utanıyorsunuz. Oysa PKK'de önderlik kanıtlanmıştır, utanç meselesi olmaktan çıkmıştır. Bu anlamda önderliği taşıyayın. Tam bir Aristo mantığı ile şunu diyebiliriz: "PKK'li olduğumuzu göre biz de kendimizi kanıtlandı, utanç verici konumdan çıktık. Dolayısıyla biz de alni ak olarak yürüyebiliriz." Ama hayır, bu şeref payesini hiçbiriniz kendinize biçemezsiniz. Hak olarak hiç mi biçemeyiz. Gerçekçi olalım; hakkımız neyse onu temsil etmeye çalışalım. Hak kavramı çok önemli bir kavramdır. PKK, hak olgusuna yeniden büyük ve özgün bir

başımızdaki egemenlik ve onun işbirlikçidir.

Siz halkımızla iyi anlaşamıyor ve bütünleşemiyorsanız, bunun kökenlerini kemalizm ve onun işbirlikçilerinin üzerimizdeki etkilerinde arayın, bizlerde değil. Ben halkımın sıradan insanından büyük kişilikler yapmasını bildim. Bu halk büyük bir güç olabileceğini kanıtlamıştır. Ne diye hor görecek, ne diye değer vermeyeceğiz. Bizim içimizde ve bizim adımıza da bazıları halk düşmanlığı yapmış ve halka zarar vermiştir, böylelerinin yakalarına zaten el atmışız, onlar halkında tarihi kararlar çıkarmışız.

Halk düşmanlarının PKK'deki anlamı, ifadesi nedir? Bunu çeşitli biçimlerde ortaya koyduk. PKK'de halk düşmanlığı, değer düşmanlığı ne anlama geldiğini yapınlarla göstereceğiz. Değerleri yaşamayın, halkın en seçilmiş önderleri yaşamıyor demiyoruz. Bu konuda size her türlü desteği de verebilir ama, onu hor görmeye, onunla oynamaya çalışarsanız yaşam şifri için bitmiş. Halka bağlılık, size en temel ilke olarak veriliyor. Öyle yaşadık, öyle yaşatacağız. Unutmayın ki, ülkemizde insanlık PKK'nın eliyle, PKK içinde yaşatı-

artık kendinize kabul ettirin. Halk olarak da, birey olarak da yaşamı doğru dürüst sineye kabul etmeye, dünyada en ufak bir iddiala bulunamazlar ve asla saygı beklemeye hakkı, söz hakkı, eylem hakkı talep edemezler. Günümüzü değerlendiriyor, geleceği kestirmeye çalışıyor. Yaptıklarımızı kesinlikle öyle çok ahım-şahım da bulmuyoruz, ama lanetli durumlardan kurtulma gereğine, eskiden olduğu gibi şimdi de inanıyoruz. Ve bunların tümünün sizin için de geçerli olduğunu düşününüz. Benimkindi hizmet olarak saysanız da, saymasanız da olur.

Sorum sizin için vardır, bundan kaçamazsınız. Halk olarak sorunlarımız vardır ve bunlar kesin sorunlarımızdır. Bu sorun benim değil, ortaya çıkarılan ben değilim, ben icat etmedim. Bunun ölümlük etkisi altında, ateş hattındayız. Bunu anlamayanın hiç de saygı duyulacak yanı yoktur. Zaman zaman şunu söylüyoruz: Kürdistan sevgi de dahil hiçbir hakkı yoktur. Sevginin de koşulları vardır, hatta yeme ve içmemizin bile bir tek şartı vardır. O da savaşmak şartıdır. Yaşamamız, kendinize gelmeniz için savatışınız. Savaş yaşamaya yol açıyor, yaşam

hale getirmek ve üstlenebileceğimiz görevler varsa bunu daha özgürce karşılamak mümkündür. Hizmet için daha geniş olanaklar var, kazanmanın daha doğru yolları var. Hem de geçmiş, günümüz ve geleceği düşünce, ruh ve maddi-manevi değerler itibarıyla ve bütünüyle kazanmanın daha olanaklı yöntemi, zemini ve hedefleri vardır. Ve diyorum ki, bunların hepsi de gerçek değerlerin sahibi şehitlerimizin anılarına bağlılığın gereği olarak sizlere sunulmuştur. Biz kendi payımıza baz temelde eleştiri yapacağız. Doğru bulduklarımızı deneyeceğiz ve asla zorlama olmayacak. Hepiniz şahitsiniz ki, bu hareket içinde tek bir kişiye bir fiske vurmuş değiliz. Haklı olduğum halde, kişiyi özgür tartışma ve özgül katılımla özgürlüğe kazanma ilkesine inandığım için, bunu yapmadım. Yoksa ben de elimde kamçıyı alabilirdim. Hele siyasi-askeri gücüm geliştikçe yere yıkamayacağım tek bir insan yoktur. Ama bu zor araçlarla asla gerekimsin duymadım ve duymayacağımı da söylüyorum.

Düşman açısından bazı yöntemler denemeye çalıştık. Eğer anlayışlı ve söz anlayan bir düşman olsaydı, ez başımıza da ona söze meseleyi anlatmak istiyorduk. Doğruların önünü söze açmak istiyorduk. Daha ilk kelime kendisi çok bağnazca ve çok inkarcı bir biçimde kapalıydı, kabul etmiyordu. Şimdi kabul ediyor ama, bir gereği tartışmayı bu kadar kan ve içkenden sonra kabul etmenin anlamı kalmamıştır. Bunu önceden yapmalıydı. TC egemenliğine söz kar etmediği için, dünyanın en zayıf adamı olarak ben, silahtan, bıçaktan en çok çekinen ben, en büyük savaşçı nereden hazırlandık zorunda kaldım. Düşman, gereğinin bir tek kelimeyle ifadesine bile açık değildi de ondan. Gerçeklere bu denli kapalı bir düşmana karşı elbette ki anlayacağı bir dilden konuşmak için, sen de bir şeyler yapmak durumundasın. İşte bunun için, iddiasız durumda olan ben, bu çıkışı yapmak zorunda kaldım. Bu düşman çalgın, laf anlıyor, son derece soven, gözü kararmış ve başkasını hiçe sayıyor. Kendisini ise her şey sayıyor. Buna birtakım olsun anlatalım diye, zor yöntemi bizim için esas bir yöntem oldu. Gerçekleri anlayacağı zaman kadar da bu yöntemi kullanacağız. Ona, zorun nasıl olduğunu, neyi ifade ettiğini, o çok güvendiği ordusunu işlemezdür. Zaten kendileri de şimdi buna inanıyorlar, daha da inandıracağız. Ama insanlıktan anlaşırsa, meseleleri halletmeye, hani o çokça kullandıkları deyimle barış içinde ve politik olarak halletmekten anlaşırsa ne ala diyeceğiz. Acaba masaya gelip de kirliliği ağıza alabilir mi? Alabilirlerse bravo diyeceğiz. Kendini savunsun. Biz kesinlikle üye kuvvet üstünlüğüyle de karşısında oturmayacağız. Gerçeğimizi imha etmeyi aklından çıkarsın ve söz hakkını kısıtlamasın. Varsın gelmiş, otursun, dinleme gücünü göstersin, sözlüme size yanıtlar versin. O zaman kimin barıştan, siyasetten ve politik yolu sorunu halletmekten yana olduğunu gösterebilir. Ama gelmiyor. Çünkü çok büyük suçları var, o yüzden kaçıyor. Sahte ve demagojik yöntemle sözüme teröristliği ispat etmeye çalışıyor.

Türk egemenleri başka haklara yüzümlerini uyguladıkları katliamlar, bu defa baştan aşağı şiddetle Kürdistan halkına da uygulamak istiyor. Ama

biz, tam da bu noktada onlara şunu söyleyeceğiz: Doğrudur, tarihte çok halkların başına müthiş katliamlar getirdiniz. Sizlere, artık durun diyorum. Zaten benim bir yaşam nedenim de budur. O, halklara bu kadar katliamlar uygulamayı beşardı. Kürt halkını aslında insan olarak görmüyor. Çok hileli ve sinsi yollarla birtmeye çalışıyor. Bizim çıkışımız en anlamli, en büyük nedenlerinden birisi de budur... Biz bu konuda ustayız; sinsi ve hileli yolların sonucunu almak isteyenleri bulup ortaya çıkaracak ve demagoji ile bu zorbalığı ortbas edemeyiz, yaptığın olumsuz işleri de herkes normal bir işmiş gibi göstereceğizsin diyecek ve hesap soracağız.

TC'nin maskesini bu anlamda düşürdük. Çıplak bir zordan başka bir olgu olmadığını, hem de çok hasta ve kirliliğini, tarihte ve günümüzde utanç verici bir varlık olduğunu ortaya koyduk. Bu bir hesap tütürdün. Sen insanlığın bir başbelasıydın. Sevillecek, sayılacak, yaşanacak hiçbir yanın yoktur. Bu katliamlarından, insanlığı ve kendi halkını düşürmekten vazgeçeceksin, diyeceğiz. Bu konuda cesaretimiz ve hesap sorma tutkumuz sonsuzdur. Bu denli zorba olana, böyle hesap sormak şarttır. Zaten tarihte de yitilmiş diye bir olgudan bahsedilcekse, tartımına anlamı budur.

Sizin için düşürülmüşlükten bahsettik. Düşürülmüşlüğü her ne adına olsun savunuculuğu yapamamız dedim. Üzerinize bu konuda sert geldik. Bunu da söze yaptık; size zor uygulamadık ve uygulamayacağız. Fakat sözümlüğün de en keskin kılıçtan daha keskin olduğunu biliyorsunuz. Düşman kategorisine girdiğiniz zaman feci bir sorun sizi beklediğini anlıyorsunuz. Düşman kategorisinin ne anlama geldiğini anlattım. Eğer ona doğru yönelerseniz, bizden anlayış, olanak veya herhangi bir tutum beklemeyin. Düşman kategorisinin ne anlama geldiğini anlattım. Eğer ona doğru yönelerseniz, bizden anlayış, olanak veya herhangi bir tutum beklemeyin. Seçtiğiniz yolu, ulaşmak istediğiniz merhaleyi bilin ve ona göre bir şeyler isteyin. Kaçışın, teslimiyetin, düşmanla açık veya dolaylı birleşmenin ne anlama geldiğini kavrayın, buna anlam verin. Bizimle bağlantılarınızı, bizden taleplerinizi buna göre sıralayın. Düşman konumdaysanız, düşürülmüşsünüz, lütfen diyorum, anlamaya çalışın. Bunun için bol zaman, ayağa kalkış olanığı ve fırsatı sonuna kadar mevcuttur. Düşürülen kimses aydınlar, kimses suçlamıyor, neydenlerini kimses suçlamıyor, neydenlerini gösteriyor. Ayrıca kurtuluş ve ayağa kalkış gerekliliği de sergiliyor. Bunu

"Bu düşman çalgın, laf anlıyor, son derece soven, gözü kararmış ve başkasını hiçe sayıyor. Kendisini ise her şey sayıyor. Buna birtakım olguları anlatalım diye, zor yöntemi bizim için esas bir yöntem oldu. Gerçekleri anlayacağı zamana kadar da bu yöntemi kullanacağız. Ona, zorun nasıl olduğunu, neyi ifade ettiğini, o çok güvendiği ordusunu işlemezdüruma getirecek kadar göstereceğiz."

yapmasanız çıkmazınız daha da büyür, daha da daralınız. Direniş ve kendinizi savunma olanaklarını, "köleliğe özgürlük", "düşürülmüşlüğü özgürlük" veya "düşmana sığınış özgürlük" biçiminde yorumlarsanız, PKK gerçeği kesinlikle sizi biçecektir.

Hiç kimses bizim kadar söz gücünü ve ikna gücünü kullanmadı. O zaman bundan payınızı alın, kendinizi PKK kılıcıyla doğranacak duruma getirmeyin. Çünkü bu, tarihe lanetli geçmek demektir. Eğer bunlar doğru ise, geriye kalan doğru yol alacaklara olanak ve fırsat vardır. Biz yürütmekte kararlıyız. Hiç kimsenin inanmadığı koşullardan bugünlere kadar geldik. Bugün, daha iyi yürünebilecek yol çizilmiş, yöntem belirlenmiştir. Ama her şeyde rağmen yürümenin yine de çok zor olduğunu belirtiyorum. Bu için hayranı olmadığımızı tekrar söylüyoruz. Benden daha fazla mutlak olanın siz ve halkınız olduğunu belirtiyorum. PKK'nin bütün militan ve savaşçılar gibi, ben de bu işte varım. Yine söyleyeyim, başlangıçtaki arayış ve iddiam neyse, şimdi de odur. Yani, çok büyük yeteneğim ve olağanüstü durumlarım yok. İddiamın neye karşı olduğunu, neye karşı sizlere hitap etme gücünü kendimde gördüğümü belirtip, gereklerini sıraladım. Bu konuda sonuna kadar varım ama, benim çabalarıma müte-

vazidir. Rolünü oynamaya göredir, her şeyi yaratmaya kadir değildir. Ayrıca şuna da inanıyorum ki, çabalar ancak kolektif olursa başarıya gidebilir. Bunu çok iyi bildiğim için, çabalarımı bir çoğun çabalarıyla bile birleştirebilirim. En iddiasız adamla bile çabalarımı birleştirebilirim. Bu benim insan çabalarının müte-rekliliğine, dolayısıyla toplumsal gerçekliğe ve onun özgür ifadesine derinden bağlı olduğum. Bir insanın bundan fazla güç bulamayacağını biliyorum.

Halkımız en birleşemez bir halk olduğunu söyledik; ortak çabalara en az gelebilen halk olduğunu vurguladık. Kendi örneğimizde, sınırsız bir ortak çabaya girme arayışında olduk ve bu çabaların gereklerini kullandık. Şimdi yeni yeni gelişiyoruz. Daha güçlü bir kolektivizmi geliştirmeniz, güçlenmeniz ve başarınız için tek yol belleceksiniz. Bunun derin muhtesabı kazanılmıştır. Uyan formülasyonu ulaşmış, biçimlenmede ifadesini bulmuştur. Buna ulaşmaya çalışın. Bu yönü bütün çabalarınıza, bundan sonra da büyük değer biçeceğiz. Önderlik babında olsun, sıradan bir işçi babında olsun, çabanızı geliştirin ve süreklileştirin.

Bu, herhangi bir yıldönümü değildir. Partimizin 12. yıldönümüdür diyorum. Belki de başaşağıya giden yüz yıllardan kurtulmamın yıldönümüdür. Her PKK yılına onlarca yıl, belki de yüz yıl sığdırılmıştır. Birinci yılına birkaç yıl, daha sonraki yıllarına da onlarca yıl sığdırılmıştır. PKK'nin 12. yılı, yani 1990 yılına belki de yüz yıl sığdırılmıştır. Her şeyden öteye büyük bir gelecek yaratılmıştır.

Bu son yılda, bu güne yoğunlaşmamız, kendimizi yeniden diye getirip formüle eddiğimiz, yeni bir tohumlanma ile daha çok değer ve daha çok özelliğimiz bir yüzüyle da geride bırakmamızı mümkün kılacaktır. Geleceğe bakışımız da büyüldü. İnanıyorum ki, bu bakış ve ona şimdiden hazırlanış, insanın sürekli peşinde koştuğu korkusuz ve özgür yaşam gerçeğine ulaşmadır. Ve herhalde en yaşanılacak yaşam da böyleli bir yaşamdır.

Bu temelde, halkımızda önümüzdeki dönemde daha özgür yaşam yılları diyeceğiz. İkbinlere doğru bir sözümlü vardı. "Halkımızın da bu dünyada bağımsız ve özgür yaşamı bir ülkesi olacaktır" dedik. Şimdi bu yılların içinde de girid ve sağladığımızı attık. Başarılı olmasın için her şeyimizi ortaya koyacağız.

Süreç, PKK'nin kapsamlı bir tartışma, çözümleme, geçişini en ucuz yılların kırılma ve pasından ve düşmanın her türlü etkisi ve yüz yılların gerici artıklarından arındırma, bunun çabasında olma sürecidir. PKK kendisine, her zamankinden daha fazla yaşamabilir, solunabilir bir hareket ortamına ulus ve halk çapında ulaşmıştır. Birey, artık PKK yolunda daha iyi nefes alabilir, daha iyi kendine gelebilir, ulusalığa kavuşabilir. Hiç şüphesiz kendini yüz yılların geriliminden ve her türlü düşman etkilerinden bu denli uzaklaştırmış bir PKK, geleceği daha hızlı ve daha yoğun kazanabilir. Ve sizler, PKK'li militan ve savaşçılar, bölgenin bir PKK silahıyla her alanda, onun en vurucu kolu olan gerillaların, onun en sonuç alıcı halk yığınlarının isyanında kuşanabilir, sonuç alıcı savaşçılığı sergileyebilirsiniz.

Birey olarak belki de yüz yıllarca sürece bir çabaya ulaşamayacağınız bu silahlara bugün her zamankinden daha fazla ulaşmış bulunuyoruz. Ve gerçekten bunun en çok hak sahibi olan şehitlerin anısına güçlü bir karşılık vererek yarınların temelinin güçlü kılma şansını elde ediyoruz. Hiç kuşkusuz bunun sonuna kadar iyi kullanmak, sizin savaş ustalığınızın, parti müdahilinizin yaratılışının, her düzeye kolay düşmeyen, kolay düşürmeye yüzünlüğü mümkündür. Bu temelde sizler de, bu silahlı iyi savaşarak, insanlığı, halkımızı, ülkemizi ve kendimizi kazanmak için tüm gücünüzü sarfetmelisiniz.

İnanıyorum ki, halkımız her zamankinden daha fazla, ülke ve ulus düzeyinde kendi gerçekliğine ulaşmıştır ve buna gerkemli bir savaşla karşılık verecektir. Bu yıllarda, mutlaka kendisine de bu topraklarda bağımsız ve özgür bir yer bulabilecektir. Bu hedefe göz dikmiş, bu hedefin çabalarına daha şimdiden girişmiştir. Eğer doğru yönlendirilirse başarı kesindir. Ve sizler de, böyle-sine bir yürüyüşün sağlam bir ön-cüş ve militanı sıfatına oldukça yaklaşıyor bulunuyorunuz. Gereğini yaparsanız, öncülük şansınız bizedeki doğru fadasiyle ve doğru uygulamayla daha da büyük bir anlamla kavuşacak, zaferde gereken başarıyı yapacaktır. Ben kendi adıma bundan sonra da, mütevazı bir şekilde, şimdiki kadar yaptıklarımı biraz daha deney-tecrübeye kazandıracak iyi yürütümeye çalışacağım. O zaman çok kazandırabileceğimizi rahatlıkla söyleyebiliriz. Eğer hepimiz bu temelde üzerimize düşeni layıkıyla yerine getirirsek, başarı kesinlikle bizimdir. Böylesine yakaladığımızı bu başarı olanlığın, artık hiçbir gücün elimizden koparamayacağı da açıktır.

Bu temelde diyorum ki, geleceğin üzerine büyük bir yürüyüşü, sağlığı bir biçimde başarıyla gerçekleştirelim.

Bu görkemli yürüyüşün öncü gücü olmasını bildik, bundan sonra da bilelim. Şimdiki kadar olduğu gibi, yaşamın gerçek yaratıcısı, yürütücüsü olan Partimize yaşayın diyorumuz.

**-YAŞASIN PKK!
-YAŞASIN PARTİMİZİN
ÖNDERLİĞİNDEKİ KUTSAL
ULUSAL KURTULUŞ
SAVAŞIMIZ!**

Kasım 1990

İmpresum :
V.l.a.d.p :
A. Engtzak
Vogelsangerstr. 286
5000 Köln 30

Yazışma adresi :
Serwebün
Postfach 10 18 83
5000 Köln 1

Hesap numarası :
Stadtparkkaase - Köln
A. Engtzak
Konto Nr. : 27 80 29 52
BLZ : 370 501 98

Avusturya 22.50 s.
Belçika 75.00 br.
Danimarka 10.00 dkr.
Fransa 7.50 fr.

Hollanda 3.75 hfl.
İngiltere 0.80 £.
İsviçre 7.50 skr.
Lüksemburg 3.00 sfr.
Norveç 10.00 nkr.

PKK'NİN 12. KURULUŞ YILDÖNÜMÜ VESİLESİYLE GÖNDERİLEN KUTLAMA MESAJLARI

Parti Önderliğine

Kürdistan halkına, yok olma ve bitirileme hükmünü verildiği, Kürt ve Kürdistan kelimesini dile getirmenin dahi suç ve alay konuşu olduğu, toplumumuzun en karanlık tarihini yaşadığı bir süreçte, Kürdistan toplumunu yeniden diriltiren PKK, ERNK ve ARGK gibi devrim silahlarımızın temeli alan ve yaratan, tarihimizin yepeni bir önderliğini temsil eden Parti Önderliğimiz; halkımızı topyekün ayağa kaldıranak, kahramanca düşmanın üzerine yürüten, cesaretle bir tarzda kendi öz gerçekliğini sahip çıkabilecek bir düzeyde ulaşması için, insanlık tarihinde benzeri görülme- miş zorluklara göğüs geren, en önemlisi de insanlığın yaşama boyunca görülmemiş bir biçimde tüm insanî yeteneklerini ayaklandıran, büyük bir azim ve cabayla her dönemde mücadelemizin yolunu aydınlatan ve bugüne kadar getiren Parti Önderliğimiz, bu olağanüstü çabalarıyla tüm Kürdistan halkının kurtuluş umudu olduğu gibi, bilimsel sosyalizmin yarattığı özünü temsil eden ve bu konumu ile dünya insanlığının nihai kurtuluşunun yolunu aydınlatan bir duruma gelmiş bu anlamaktadır.

Şanlı önderimiz PKK'nın 12. yıldönümünü kutladığımız böyle anlamlı bir günde Mahsum Korkmaz Akademisi Yönetimi ve öğrencileri olarak; Parti Önderliğimizin çizdiği ve aydınlatığı bağımsızlık, özgürlük ve demokrasinin yolunu güçlü yürütücüleri haline getirmek için böyle anlamlı bir güne kendimizi yeniden gözden geçirecek, dönemin bizden istediği militan ölçüleri ulaşmak için tüm beceri ve yeteneklerini ayaklandıranak, Parti Önderliğimizin başlattığı özgürlük yürüyüşünün en güçlü komutanları haline geleceğimize dair, daha önce Parti Önderliğine verdığımız bağlılık sözünü yeniler, saygı ve sevgilerimizi sunar!

Mahsum Korkmaz Akademisi Yönetimi ve Öğrencileri
27.11.1990

Parti Önderliğine

Partimizin 13. mücadele yılını girdiği bu anlamlı günde, kendine, gerçekliğine, tüm değerlerine yabancılaşan Kürdistan halkının ayağa kalkmasını sağlayan;

Halkımızı öncüsüne ve mücadelesine örgütlenen kavuşturan, bizleri yerden kaldırıp kişiliğe kavuşturan Parti Önderliğimiz;

Emrettizi çizide yürüme, parti kişiliğine ulaşma çabamızı yoğunlaştıran, dönemin ihtiyaçlarına cevap veren militan ölçüleri ulaşma konusunda verdiğimiz sözü tekrarlar-

Bağlılığımızı, devrimci selam ve saygılarımızı sunarız.

Lübnan Üst Komitesi
27.11.1990

Parti Önderliğine

Oluşturduğunuz PKK'nın 12. kuruluş yıldönümünü kutladığımız bugüne, attığımız bu adımı insanlığı sındırduğunuz eserini büyüklüğünü ve anlamlarını daha iyi görürüz.

Büyük kişiliğinizi önderliğindeki Partimizin daha büyük adımlar atacağına inanıyor ve insanlığın buna şiddetle ihtiyaç duyduğuna yaşanan

güncel gelişmelerle görürüz. Bu inanca geleceğin görevleri üzerine yürürken, yüce kişiliğinizle olan bağlılığımızdan aldığımız güçle üstelenen geleceğimize hiçbir sorunun olmadığına inanıyoruz.

Saygı, sevgi ve bağlılığımızla Devrimci selamlar

Orta ve Dersim Eyaletleri Temsilciliği
27.11.1990

Zindandaki yoldaşlara

12. kuruluş yıldönümünü kutladığımız Partimiz, bugün halk ve insanlık kavramında önemli bir aşamaya ulaşmıştır. Bu kavga siz değerli yoldaşların ölümleri bir direnişle yerinizi aldığınız, Parti çizgisinin taktik önderlik sahasında en iyi temsilini gerçekleştirdiğiniz inancıyla, sizlere, Parti Önderliğine ve tüm partili yoldaşlara bulduğumuz alandan destek olacağımızı, önmüzdeki dönemde, her alanda Aporu ruh ve yaşam tarzını daha yetkince hayata geçirmenin çabasını sergileyeceğimizi belirtir, devrimci selam ve başarı dilekelerimizi iletiriz.

Orta ve Dersim Eyaletleri Temsilciliği

Sayın Başkanımız

Yürümekte olduğumuz mücadelemizin 12. yılını başarıyla geride bırakıp, 13. yılına gireceğimiz bu dönemde attığımız yeni ve iletir adımımların sevinci, coşkusunu içinde Parti yıldönümünü kutlar, başarılar dileriz. Bize sunmuş olduğunuz imkanlardan sonuna kadar yararlanarak bugün bu aşamaya geldik, bu aşamadan sonra sizin vereceğiniz destekle ve bizim fedakar çalışmalarımla o büyük güne ulaşacağımıza kesindir.

Devrimci saygı ve selamlarımızla Mahsum Korkmaz Akademisi Öğrencileri -Dersim

Tertip komitesine

Emperyalistlerin Ortadoğu halklarına yönelik savaş politikalarına, TC devletinin, ABD'nin baş destekçisi olarak hararetle katılmasını asıl nedeni; diğer başka nedenlerin yanında, her geçen gün gelişen Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin ve Türkiye'deki toplumsal mahalefe- tin yok edilme istemesidir.

Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine bugün önderlik eden PKK'nın 12. kuruluş yıldönümünü, devrimci coşku ve dostlukla selamlıyor, Kürt ve Türk halklarının ortak mücadelesinin yakın gelecekte yaratılacağı ve zafere ereceği inancıyla, sizlerin nezdinde PKK'yi kutluyoruz.

-Yaşasın Türk ve Kürt halklarının mücadelesini!
-Yaşasın Kürdistan örgütülü direnişi!
-Yaşasın proletarya enternasyonalizmi!

Devrimci Yol tutuklanarak Sağmalcılar Cezaevi

PKK Merkez Komitesine

Yoldaşlar, Partinizin 12. kuruluş yıldönümünü coşku ve başarı dilekelerimizle kutluyoruz.

Kürdistan'da, Partinizin 7 yıldır kahramanca sürdürdüğü gerilla savaşı artık şehirlerde de yankılanmaya başlamıştır.

1990 ilkbaharı, Kürt halkının yedinci yetmişin mücadelesine alanlarına döktüğü SERİHILDAN'ın başlangıcı oldu.

1990 ilkbaharında, NEWROZ ateşi sadece Kürdistan dağlarında değil, cezaevlerinin en karanlık hücrelerinden şehir meydanlarına kadar her yerde yandı.

SERİHILDAN İstanbul, Ankara, İzmir, Adana başta olmak üzere Türkiye emekçilerinin gönüllerinde, bilinçlerinde de yankılandı. 1 Mayıs eylemlerinde halklarımızın kurtuluş özlemleri birleşti.

Faşist-sömürgeci çete paniğe kapılarak alelacele 413-424-425 sayılı kararnameleleri halklarımızın devrim mücadelesini bastırmaya yeltendi. Savaş tutsaklarımızı idamlı tehdit ederek, alpağca şantajlara başvurdular. Aradan geçen zaman da gösterdi ki bu çirkın çabaları çaresizliklerinin çirpınsıdır.

Yoldaşlar, Körfez krizi ile birlikte, emperyalistler kendilerini halklarına göre Ortadoğu'yu yeniden düzenlemek istiyorlar. TC'nin de rol almaya hevesli göründüğü savaş senaryolarına göre, Kürdistan yine emperyalistlerin-sömürgeçlerin çıkarlarına göre kesilip biçilecek ve Ortadoğu haritası yeniden çizilecek.

Irak'ın Kuveyt'i işgaline bahane eden emperyalist devletler bölgeye yüzbinlerce işkidalı ordular yerleştirdiler. Suudi Arabistan, Türkiye başta olmak üzere verdiğimiz uşaklarını milyarlarca dolarlık silahlarla takviye ediyorlar.

Bizler, halklarımızın emperyalizmin-sömürgeçliğin planları doğrultusunda savaş sürmelerine hayır diyoruz. Halklarımızı, emperyalistlerin, sömürgeçlerin çıkarları için değil, kendi kurtuluşları için savaşmaya çağırıyoruz.

Görevimiz, halklarımızın mücadelesini her alanda yükseltmektir. Bu mücadeleye önderlik etme görevini hakkıyla yerine getirebilmek ortak adlımlarımızı sıklaştırmaktır.

İnanıyoruz ki, Kürdistan ve Türkiye halkları, komşu bölge halklarının gerçek devrimci yönelimleriyle de birleşerek zafere kadar savaşacaktır.

Yoldaşlar, Partinizin 12. kuruluş yıldönümünü kutlarken, 13. yılınızı zafere doğru koştuğunuz bir yıl olacağına inanıyoruz.

Halklarımızın kurtuluşu uğruna son nefesine, kanının son damlasına kadar inanca savaştan tüm şehitlerini saygıyla anıyoruz.

Onlara söz veriyoruz ki, Onlardan devraldığımız mücadeleyi zafere ulaştıracağız.
-Yaşasın Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi!

-Yaşasın Kürdistan ve Türkiye halklarının devrimci mücadelesi!
-Emperyalizme, faşizme ve sömürgeçliğe karşı bağımsızlık, demokrasinin ve sosyalizmin yolunda ilerli!

TKP(B) Merkez Komitesi Adına Genel Sekreter Taylan Doğan

PKK'yi, ulusal kurtuluş savaşında 13. yılına girenken devrimci coşkuyla selamlıyoruz

PKK'nın ulusal kurtuluş savaşında 12 yıllık geçmişi ve kazanımları, Kürdistan halkının ve uluslararası alanda kurtuluş davasının farkındalığını her geçen gün daha geniş kesimlere kabul ettirmesi, faşist Türk sömürgeçlerinin kıçmazını derinleştiriyor. Bu da daha büyük bir saldırganlıkla Kürdistan halkına yönelmesine yol açıyor. Bütün mücadelemizin değişmez kuralıdır bu: Direniş... saldırı... daha büyük direniş... daha azınca saldırı, bugünkü süreç budur. Ve Kürdistan halkının zafere ilerleyişi koparılmaz şekilde sonuçlanacaktır.

Faşist Türk sömürgeçlerinin ekonomik bunalımlarını derinleştirirken, sosyal dengeleri altüst eden toplumsal mahalefele birince ve onbirince daha insan katan bir sonuç yaratacağıdır. Bu uygulama da kendileri için çözümsüzlüğü getirecektir. Onlara denen göstermiştir ki, ulusal üyanış içerisinde çağdaş önderliğe kavuşmuş olan halkların kurtuluşunu hiçbir güç engellemezdir. Kürdistan halkı bin yılların varlığını sürdürme mücadelesindeki deneyimleriyle ortak mazlum halkın kurtuluş savaşlarının deneyimlerini birleştirip koşunmaya çağılıyor. Kazanan Kürdistan halkı olacaktır.

Gecenin Sessizliği bakanı halkların Gözyaşıydı söni yağmur Düşün ki, Dört parçaya bölünmüş yüreğin Halepçe'de Dilansın-Delalsın Bir de Sırslıklasın aşkının güneşe Ve düşman Bütünlerini kusuyor üstümüze Ellerini, ellerimiz Uzanmaz mı puşata

-Kahrolsun sömürgeci-faşist diktatörlük!
-Yaşasın özgür Kürdistan!
-Yaşasın Türkiye ve Kürdistan halklarının devrimci birlik mücadelesi!

SHB (Silahlı Halk Birlikleri) Sağmalcılar Cezaevi Örgütü

PKK'lı arkadaşlara

Türkiye ve Kürdistan'da bugünlerde son derece önemli olaylar yaşanıyor. Bu önemli gelişmelerin ekseninde Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin kazandığı yeni boyutlar vardır.

1984'ün 15 Ağustos'undan beri, PKK öncülüğündeki gerilla zemini yürüten silahlı halk savaşı, Kürdistan'ın bütün bölgelerini sarken, Kürt halkını faşizme ve işgalci Türk ordusuna karşı ayağa kaldırmış, hiçbir askeri gücün altedemeyeceği bir güce dönüşmüştür. Dev ayağa kalkmıştır. Kürt halkı direnen ve savaş günü Newroz'da, yedisinden yetmişe, işgalcilere "artık yeter" deyiş zafere (şaretleriyle so- kağa dökmüş, dağlarda doğuşen evlatlarına cevap vermiştir. PKK öncülüğünde yürüyen Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine yeni bir aşamaya, yaygın halk ayaklanmaları aşamasına sıçramıştır.

Kürdistan'da yeni dönemin habercisi son gelişmeler, Newroz arife-

sinde Mardin'de altı saatlik bir çatışmadan sonra şehit düşen 13 ARGK gerillasının cenazesine halkın sahip çıkmasıyla başladı. Bilindiği gibi bugüne kadar şehit edilen gerillalar, ya ailelerine haber verile- den kimsesiz mezarlarına, ya da toplu mezarlara gömüldü. Ama bu kez aynı şeyi yapmak isteyen faşist ordular gücüne, kadın, genç, yaşlı, çocuk demeden bütün halk ayağa kalkarak cenazelere sahip çıktı. Cenaze töreni biçiminde başlayıp, onbiterli bütün kitlesel gösteri, işgalci Türk ordusunu ve faşizmi lanetleyen bir protesto gösteri ve yürüyüşüne dönüştü. Ulusal kurtuluş sloganları ve devrime bağlılığın antları birlerce insan tarafından haykırıldı. Uysal köller olarak gösteriye ağırlığı halk kitlelerini bu şekilde gören faşist polis ve ordular gücünü görülmüş manzara ile deşeste kaplımsı, vahşetle kitleleri dağıtmak için saldırmıştır. Bu saldırı ile içinden iki şehit veren halk, eline ne geçirdiyse faşist resmi gücüne karşı direnişini güçlendirdi. Nusaybin halkı şehit tam bir savaş alanına çevirdi. Devlete ait binalar tahrip edilirken sokak sokak, ev ev direndi. Faşist ordular gücünü tam bir panik içinde ertesi gün şehit tank ve ordular gücüne doldurdu. Nusaybin halkı bu kez fırınlar dahil tüm işyerlerini kapatarak, tank ve jandarmalara karşı göğüslerini gerek ellerinde zafere işaretleri, "Yaşasın Kürdistan" sloganları altında direniş sürdürdü. Nusaybin'deki faşist terörü protesto etmek ve halk direnişine omuz vermek amacıyla Midyat, İdil, Silopi ve Cizre'de resmi askeri birliklerle işbirlikçi kontralardan oluşturduğu birliklerin üstüne yürüyen halk Nusaybin'de aşan bir direniş sergiledi.

Kürdistan'da PKK öncülüğünde gelişen ulusal kurtuluş savaşının içine girdiği bu yeni dönem, bölge- miçde yeni gelişmelerle karşı karşıya getirmiştir. Ortadoğu pratikinde, Kürdistan halkı savaş haline geldi yeni bir devrimci devrime sahip olmuş, yeni bir devrim mevzisi yakalamıştır. Kürt halkının mücadelesi, halkların hangi yolla haklarına sahip çıkabileceğinin canlı pratiği olmaktadır. Bu anlamda Kürdistan pratiği her türlü reformizme ve teslimiyete karşı devrimci çıkışın zafere belgesi olmaktadır.

Bu muazzam gelişmelere rağmen, halen PKK'nın nasıl devrimci olmadığına uğraşanlar anlamamız mümkün değildir. "Misak-ı Milli"ci görüşlerden dolayı, Kürdistan meselesine yaklaşımında kafa karışıklığına yaşayan devrimci hareket, Kürt halkının ayağa kalkışmasında karşısında, ciddi yaklaşımında bulunmak zorundadır. Literatüründe "ulusların kendi kaderini tayin hakkını" kabul edip, pratik yaşamlarında ise kendi örgütülüğünün dışında bir bağımsızlık hakkını kabul etmeyen gö- rüş, anti-marxist görüştür. Türkiye devrimci hareketinin sosyal-söven bakıştan kurtularak bağımsızlığı uğruna büyük bedeller ödemeye devam eden Kürt halkının kutsal kavgasına karşı, tarihsel sorumluluğunu yerine getirmesi erelenemeye bir gör- vördür. Türkiye devrimci hareketinin tarihsel sorumluluğu ise iki ana görevi güncelleştiriyor. Birincisi; silahlı-silahsız her türlü mücadeleyi yönetimin kullananlar, Türkiye'de devrimci silahlı cephehin açılması. İkincisi ise; Kürt halkının ulusal bağımsızlık mücadelesinin, Türk proletaryası ve diğer emekçi sınıflar tarafından dağvanarak her türlü

enternasyonalist dayanışmanın yine getirilmesi gerektiği. Türkiye emekçi sınıflarının böyle bir siyasi bilinç düzeyine ulaşması şüphesiz Türkiye devrimci hareketinin yapa- çacağı siyasi çalışmalarına bağlıdır. Böylece siyasi bilinçlendirmede faaliyetini yapacak devrimci hareketin kendisinin öncelikli bu konuda doğru bir yaklaşım içinde olması gerekir. Üzülerek belirtelim ki, Türkiye devrimci hareketi bu konuda, ufuk darlığını yaşamaktadır. Bu sosyal-söven baş- kıs acısını devam ettirdiği takdirde, Türkiye'deki demokratik halk devrimi- nin ve Kürdistan'daki ulusal demo- kratik devrimin, bir an evvel başla- rına ulaşmasını önünde engel oluşturacağı bilinmelidir.

Bugün burada 12. kuruluş yıldını kutladığımız PKK'nın Ortadoğu halklarının mücadelesine yaptıkları katkılar görmek gerekir. PKK'nın bu duruma gelebilecek için, özellikle 1984'ten beri hayata geçirdiği militan devrimci, silahlı halk savaşı çiz- gisinin zorunu sonucu olarak ortaya çıkan yüzlerce şehidini saygıyla anıyoruz. Şehitlerini şehidimiz, kavgalarını kavgamız biliyoruz. Ba- ğımsız Kürdistan mücadelesini büt- ün boyutlarıyla destekliyoruz.

-Yaşasın PKK önderliğindeki Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi!

-Kahrolsun sömürgeci-faşist diktatörlük!

-Yaşasın halkların devrimci mü- cadele birliği!

SHB
Sağmalcılar Örgütü adına
Talat Coşkun

PKK savaşçıları, arkadaşlar

Türkiye Kürdistan'ında, Kürt ulusal kurtuluş mücadelesini gerilla savaşı olarak yürüten yurtsever PKK'nın 13. mücadele yılını selamlıyoruz.

Partizim TKP/ML, Türkiye Kürdistan'ında ulusal kurtuluş misyonu ile hareket eden PKK'nın TC'ye ve TC nezdinde ABD emperyalizmine darbe vurarak prolet devrimine devrimi- mine katkıda bulunduğunu anlayışın- dadır.

Özellikle faşist komprador pat- ron-ağa devletinin yıkılması ve de- mokratik halk iktidarının kurulması için silahlı mücadelelerin esas alın- ması gerektiği gibi görün ve bu pers- pektifle kürsü alanlarda köyü gerilla savaşı yürüten TKP/ML ve önderli- ğindeki TKK'nın dostluk ve daya- nişme içerisinde hareket ettiği PKK güçleri Türkiye Kürdistan'ında özel- likle Dersim alanında TC'nin faşist ordusuna darbe üstüne darbe indire- rek geleceğe olumlu miraslar bırakmaktadır.

Günümüzde 12 Eylül yenilgisizle birçok hareketin varlık-yokluk sorunu- nun gündeme getirildiği faydacılığın tüm tonlarından uzak ve tutarlılık lafazlarından uzak devrimci mü- cadele anlayışına örnek bir müca- dele dostluğu gösteren TKP/ML ge- rek Kürt ulusunun kendi kaderini tayin etme hakkına yönelik temel teorik görüşlerindeki netlik, gerekse Kürt ulusuna gösterilecek gerçek dostluğun TC'ye karşı silahlı müca- dele mevzisinde korulanlık, demo- kratik halk devrimini derleştire- rek gerçek olduğunu ispatlayan pratiğiyi yol göstericidir.

Türkiye ve Türkiye Kürdistan'ında yürüttükleri gerilla savaşında yüz-lerce şehit veren TKP/ML ve PKK, Ortadoğu'da başını ABD emperyal- istlerinin çektiği olay emperyalist- savaştan rol almak için can atan TC'nin korkulu rüyası durumundadır. Savaşın halka getireceği yıkım ve kriz yükünün arttıracağı devrim ko- şullarını değerlendirmede sosyal ve

ulusal temelde yükselen gerilla sa- vaşının tarihi ediciliği gözler önünde- dir. Bu konjunktörde 12. mücadele yılını kutlayan PKK'yi ve ulusal kur- tuluş mücadelesini selamlıyor, şehit- lerimizin nezdinde tüm dünya şehit- leri saygıyla anıyor, daha gelişkin mücadele dostluğu dilekelerimizi bil- diriyoruz.

-Yaşasın halk savaşı!
-Yaşasın devrimci dostluk ve dayanışma!
-Yaşasın proletarya enternas- yonalizmi!

TKP/ML-TKKO
Sağmalcılar Cezaevi Örgütü
27.11.1990

Tertip komitesine

Kürt halkının isyan geleğeneğin temsilcisi, ulusal ve sosyal kurtuluş savaşçıları bu anlamlı günde selamla- maktan kıvanç duyarız.

Sosyalist sistemde esas tesli- miyetçi rüzgarların emperyalist met- ropollerdeki yankısının bir sevinç nidasına dönüştüğü bu süreçte, dev- rimci mücadelede bayrağın yüksel- derne tutmayı başarabilen PKK sa- vaşçıları, diğer uluların "zafer sa- vaşına sosyalizmin olacağını" şiar- ına inanmış devrimcilerin bir moral kaynağı olma- ya devam ediyor.

Gelecek savaşların yürükleriyle yaratılacaktır.

-Bijî tekoşana rîzgariya Kurdistan!
-Bijî şoreşa demokratîya gel!

16 Haziran Hareketi
Bayrampaşa
27.11.1990

Arkadaşlar

Kuruluşunun 12. yılında PKK'nın sosyalizm yolundaki ulusal kurtuluş mücadelesini selamlıyoruz. Türkiyeli devrimciler olarak, emperyalizme ve faşizme karşı bir cephe de kendi ülkemizde açmaya çalışıyoruz. Dev- rim ve sosyalizm başrağımız bizim ilke- mizde de yükselen diye mücadele ediyoruz. Türkiye ve Kürdistan halkları- nın cephe birliği dünyayı sarsan büyüklükte devrimci gelişmeler ya- ratacaktır.

-Yaşasın halklarımızın mücadelesini birliği

Direniş Hareketi Davası
tutukluları

Arkadaşlar

Faşist diktatörlüğün Türk ve Kürt halkları üzerinde estirdiği baskı, zu- lüm ve terör rüzgarları giderek daha da artıyor. Ancak halklarımızın korku- tamiyorlar, yıldıramıyorlar. Onlar hergün daha kararı daha inançlı bir biçimde kendi kurtuluş mücadelesine sahipleniyorlar, faşizme, emperyalizme ve sövenizme karşı savaşa katılıyorlar.

Kürt ulusunun kurtuluş mücadelesini veren PKK savaşçılarını selam- lıyoruz. 12. kuruluş yıldınının kutlu- yuyoruz.

-Kahrolsun faşist diktatörlük!
-Yaşasın Türk ve Kürt halkları- nın ulusal ve sosyal kurtuluş mü- cadesini!
-Yaşasın proletarya enternas- yonalizmi!

TKKB
Sağmalcılar Cezaevi Örgütü

Şereflî ve saygıdeğer PKK'lı arkadaşlara

Bu şanlı ve onurlu günde, tüm benliğimizle sizleri selamlıyoruz. Bu güzel ve onurlu günü sizlerle pay- laşmanın sevinci ve mutluluğu için- deyiz.

Bugün PKK'nın mücadelesiyile Kürdistan gerçekliği dostta da düş- mana da kendisini baskı etmiş bulunuyor. 1984 Eruh-Semdinli bas- kınları, yıllardır üzerinde ölü toprağı serpilmeye çalışan Kürdistan vol- kanı hareketlerini, patlamaları, dala- rında ve bozkırlarında ateşleri yeniden yakmışlardır. Bu Kürdistan'ın dört bir yanına yansımış, dünya kamuoyu- nu ilgi merkezi haline geçirmiştir.

Türkiye devrimci hareketinde sö- mürge Kürdistan'da, Dr. Hikmet KIVILCIMLI ve İbrahim KAY- PAKKAYA haric en unak bir politika yaratılmamış; bufan da ötesinde Kürdistan meselesine yaklaşımın so- yal-söven ve kemalist bir ada arzetti- miştir. Bu tarz yaklaşımlar; ba- ğımsızlık, özgürlük, sosyalizm ve devrimcilik kavşesine buründürü- lümeye de çalışılmıştır.

Kürdistan'ın sömürge olduğu ve ayrı örgütlenmesi gerektiği bu de- nere net inen, Kürdistan'da silahlı mücadelede bayrağın şerefliyeli dala- rından PKK'nın varlığı bir yandan yadsınmaya çalışılırken, bir yandan da genel olarak Kürt ve Kürt gerçe- ği kabul edilir görünümleri verilme- ktedir.

Kürdistan'ın silahlı mücadeleyi utangaç bir şekilde kabullenen arka- daşlarımıza, "doğrudur, sömürgeci" bu- demekten öteye gidemeyip, somut bir adım atmıyorlar.

Kemalizmin köpüsmeyen utangaç Türk solu, yeniden yanan ateşleri, mahkemelere dilekçe vere- rek yermeye de çalışmıştır. Bu ta- virlerin pişkince sineye çekilme unutturmaya çalışarak; PKK'nın ve Kürt halkının mücadelesini kabulle- riye gözükmüşlerdir. Bu konuda bunların samimiyetinin ne denli ol- duğu belli değildir. Doğru devrimci tavır; dürist bir özleştiri ve somut adımlar atmaya gereklilik kıldırır.

Yiğit Kürdistan halkı ve onun onurlu mücadelesinin bayrağını ta- şıyan PKK savaşçıları; ısterdik ki, en güzel, en derin, en değerli duyuluları söze dökebilirim. Söylediklerim- izden öte, en içten duygularımızla mücadelesini selamlıyoruz.

Sömürgeci-faşist TC diktatörlü- ğüne karşı mücadelesini candan destekliyoruz ve başarılar diliyoruz.

-Yaşasın PKK'lı yiğit Kürdistan devrimcileri!
-Yaşasın Türk ve Kürt halkının enternasyonal devrimci daya- nişmesi!
-Kahrolsun sömürgeci-faşist diktatörlük!
-Kahrolsun işbirlikçilik ve so- venler!

Çayan Sempatizanları
Sağmalcılar Cezaevi Örgütü
27.11.1990

Tertip komitesine

PKK'nın 12. kuruluş yıldınının çokşukly selamlıyoruz! Yüzyıllardır her türlü kötülüğün reva görüldüğü Kürt ulusunun kurtu- luş ve kendi özgür iradesiyile kendi bağımsız, demokratik iktidarını kurma mücadelesine damgasını vu- ran PKK'nın 12. kuruluş yıldını- müde organize ettirilmiş kutlama toplantısını; samimi bir çokşukly se- lamlıyoruz.

Bugün PKK'nın 12 yıllık mücade- le tarihini, Kürdistan halkının kendi özü- cüyle zaferi yakaladığının kanıtı oluyor. Bu aynı zamanda biz Türkiye

devrimcilerine de güç ve desteğin somut ifadesi olduğu gibi, önderimiz Hikmet KIVILCIMLI'nın ulusal so- rundaki tespitinin pratikte doğru bir kanıtı da olmaktadır. Artık Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesini tabuları yıkılmış, bizlere de yüzümüziz ge- ken yolu açmış bulunuyor. Partimiz başından beri PKK'nın mücadelesini desteklemiştir, sürekli dostça ilişki- lerinde olmuştur. Bugün bu ilişkiler daha da gelişmiş bulunuyor. Partim- iz, PKK'yla FKBDCC içinde yer al- mış, bugün ise, Devrimci Birlik Plat- formu içinde birlikte mücadele etmekte kıvanç duyulmaktadır.

Bizler biliyoruz ki, bugün Kür- distan'da mücadeleyi yükseltken, Türkiye'de henüz istenilen duruma kendisini kavuşturamamış da olsa, bu mücadeleyi yükseltmek Kürdistan halkına en büyük desteği sunmuş olacaktır. Bugün Kürdistan'da ve Türkiye'de gelişen devrimci direniş mücadelesini halklarımız arasında- ki kardeşliğin nasıl olması gerektiğini gözler önüne sermiştir. Halklarımızın devrimci mücadelesinin yükseltil- mesi ve halklarımız arasındaki kardeş- lik bağının daha da güçleşeceği bir yıl olacaktır iniyoruz. Zafer savaşarak direnen Kürdistan halklarını olacaktır.

-Kahrolsun emperyalizm, fa- şizm, sömürgecilik!

-Yaşasın mücadelemiz!

-Yaşasın Kürdistan halkının ba- ğımsızlık mücadelesi!

-Yaşasın halklarımızın müca- dele birliği!

-Yolumuz direniş, hedef iktidar!

-Yaşasın Devrimci Birlik Plat- formu!

SVP Temsilciliği
Sağmalcılar Cezaevi

Düzenleme komitesine

Dostlar,

Tarihten silinmeye çalışılan, varlı- ğı-yokluğu tartışılan bir halkın ça- dâş insanlık arenasında yerini ala- bilmesi için, Kürdistan devrimciler- nin yıllarca Türkiye Kürdistan'ında sabrına, inancına, özveriye, bilinceyle yaratıkları çalışma "düşürümü" Kürt halkına kişiliğini ve ulusal kimli- ğini kazandırarak, parti'nin müca- deleyi, Kürdistan işi, Örgütünü yarat- rak taçlandırıldı.

PKK yaratıcılığı bu onurlu görev- e başlarken, zorlukların farkındaydıdır. Bir taraftan Kürt halkına inhanet eden revizyonizmin, diğer taraftan suyu- ndaki Kürt aydınları, bir taraftan Türkiyeli sözde aydınları, bir taraftan ulusal varlığını tartışan sosyal-söven an- layışları, bir taraftan uluslararası revizyonizm, bir taraftan ulus olduğunun bilincinde olmayan bir halk...

Tüm bu zorlu yolu aşmanın yön- temini kavrayan PKK yaratıcılığı, zo- run tarihteki gözümeyici özelliğinin bilinciyile 78'de yaratıcılığı PKK'yi gitliğe geçindirdi, 12 yıl zorlu bir mücadeleyle hedefe biraz daha yak- laştırdı. Ancak Kürdistan Kürt halkının yeniden doğuşunu tüm dünyaya duyurdu.

Selam olsun,
Kendine ve halkına ulusal kim- lik kazandıran, uğruna ölümlü kucaklayanlara!

Selam olsun,
PKK'yi yaratan Kürdistanli dev- rimciler!

12 yıllık mücadelede Kürt halkına kutlu olsun.

13. mücadelede yılında Kürt halkına ve partisi PKK'ya başarılar dileriz.

THKP-C'li bir grup devrimci

PKK Sağmalcılar Cezaevi Alan Örgütülüğüne

Partizim 12. kuruluş yıldını- müde yükselen mücadelesini se- lamlamak, gerçek anlamda dostlu- ğu ve dayanışmanın somutun üzerinde yükselceği ve bunun tek yolunun siyasal iktidara karşı örgüt- lenerek politikleşmiş askeri savaşı stratejisi ile zafere ulaşacak mücade- lacağın ola inancımıza, müca- delenin her alanında dostlarımızı kutlar, başarılarının devamını dile- riz.

-Yaşasın Türk ve Kürt halkları- nın silahlı devrim mücadelesi!
-Ya özgür vatan ya ölüm!

MLSPB
Sağmalcılar Cezaevi
Alan Örgütülüğü

Tertip komitesine

Arkadaşlar

Bizler Sağmalcılar Cezaevi'ndeki TDKP'li tutsaklar olarak sizin şahıs- zıda partizin PKK'nın 12. kuruluş yıldını kutluyoruz. Böyle bir güde sizin sevinç ve çokşuklyu paylaşıyoruz ve Kürt ulusunun ulusal özgürlük mücadelesinde yolunda ele silah şehit düşen sayısız yiğit mil- lantılarını saygıyla anıyoruz.

1990 Şubat 1. Genel Konferans bildirisinde de belirtildiği gibi partiz- im, "TDKP; sınıfsal baskı gibi, ulusal baskının tüm biçimlerini, ulusal hak eşitsizliğini ve zora dayanan birliğin- de en amansız düşmandır. TDKP, Kürt ulusunun ayrı devlet kurma hakkı da dahil, kendi kaderini öz- gürece tayin hakkını; ulusların ve dillerin tam hak eşitliğini tavizsizce savunuyor. Özgürlük ve demokrasin- bir parçası olarak, Kürt halkının, kendi kaderini özgürce tayin ed- bilmesi için, Kürdistan devrimciler- lerinin Kürdistan'dan geri çekilmesi, istihbarat örgütlerini dağıtılması; Olağanüstü Hal Bölge Valiliğinin kaldırılması, bürokratik aygıtın bütü- nüyle dağıtılması; tüm emperyalist üslerin kapatılması; koruculuk sisteminin dağıtılması; korucular ve aşiret reislerinin silahlansızlandırılması, bu silahları, yerel düzeyde oluşacak halk komitelerine devredilmesi; yö- netim görevini halk komitelerinin üst- lenmesi; devlet işlemlerinin Kürt halkına devredilmesi; başta komün- istler olmak üzere, tüm ulusal ve demokratik güçlere örgütlenme ve faaliyet yürütme özgürlüğü ta- nınması, demokratik hak ve özgür- lüklerin güvence altına alınması ta- leplerini ıleri sürüyor..." ve bu uğurda mücadele ediyor.

Bugün zulmün sınır tanımadığı Kürdistan'da, en zor şartlarda yü- rütüldüğü özgürlük ve demokrasi mücadelesinin, her geçen gün ge- lişmesi, bizim için de sevinç kaynağıdır. İnanıyoruz ki, Kürdistan dağla- rında ve şehirlerinde ve zindan- larında hemen her gün ele silah düşmanla çarpışırken toprağa düşen her can, dökülen her damla kan, boşa akmış olmayacaktır. Bu uğurda verilen her kuyup, sonuçta Kürt ulu- sunun özgürlüğüne, faşist Türk dev- letinin de sonunu yaklaştıran bir etken olacaktır.

-Bimre koleti, bimre zordesti,
bijî azad!
-Yaşasın Türk ve Kürt halkları- nın özgür birliği ve mücadelesi!

Şağmalcılar TDKP tutsakları

Türkiye'de son siyasal durum ve iyice dayatan devrimci görevler

Türkiye'de 1990 yılı başından itibaren iyice arıtılan siyasal hareketlenme, işi sonuna doğru en üst düzeyine ulaştırmış. Son günlerin önemli siyasal olayları nelerdir? Kuşkusuz en başta, yıl boyunca özel savaş karamanelerine bastırılmak istenen, fakat yılı sonuna doğru bu karamaneleri de boşa çıkardığı açıkça görülen Kürdistan'daki kitle eylemlerinden, yerel halk ayaklanmalarından söz etmek gerekir. Son Lice olaylarıyla bu durum daha da açıklık kazanmış ve kitlesel hareket sürekliliğini kanıtlamıştır. Bu olayın gösterdiği en önemli husus nedir? Ankara'da yöneticiler birbirleriyle tam bir dalaş içindedirlerken, Lice'de halk kurşunlanmakta, kitleler katledilmektedir. Erim başta Kürdistan olmak üzere, benzer bir biçimde Türkiye'de de yönetimin Ankara'daki kuklalarının elinde değildir. Her alanda örgütlenirilen özel savaş çeteleri ve örgütlü olan ordu, esas ve tek yönetim gücü olarak egemenliğini sürdürmektedir. Her çete başı, her düzeydeki ordu komutanı, her asker kendi başına sorgusuz sualsiz bir karar ve uygulama gücüdür. 1990 yılında Türk rejiminin ulaştığı esas yası budur. Bu durumu, Ekim 1990'da yaptığı değerlendirmede Genel Sekreter Abdullah ÖCALAN yoldaş, hiçbir kurula bağlı olmayan terörist çete yönetimi olarak ifade etmektedir. Tipki faşist İnan Şahliği gibi, bu özel savaş çeteleri de, hiçbir ayırım yapmadan kitlelere üzerine yağmır ateşi açabilmekte, çocuk-yaşlı, kadın-erkek demeden ve tam bir gözdönmüşlükle halkı katledebilmektedir. Buna karşı halkımız da şahliğin üzerine yürüyün kitlelerin durumuna ulaşmış bulunmaktadırlar.

İkinci olarak, Zonguldak'taki onbinlerce maden işçinin büyük grevinden söz etmek gerekir. Bu grevin Türkiye'deki devrimci-demokratik mücadele içinde önemli bir yeri vardır ve diğer grevler grevden ayrılmaktadır. İşçi grevi temelinde Zonguldak'taki yüzbinlerce insan gündürler ayaklanma halinde. Bu grev, diğer alanlarda da işçi grevlerini gündemleştirme ve genel bir grevi zorlamaktadır. Hatta işçi değerlendirmesi, faşist-askeri rejime karşı genel bir kitle ayaklanmasının başlatıcısı olabilir. İşçi sınıfı, on yıldır süregelen baskı, zulüm, sömürü ve korkutma çemberini tümüyle yırtmaya başlamıştır.

Bir başka olay da, dünyadaki gelişmeler çerçevesinde Avrupa'nın içindeki ABD etkisini atmayı yönelik ortaya çıkarılan NATO'nun gizli terör örgütü, özel savaş örgütü tartışmasıdır. Gerçi bu durum Türkiye için yeni ve bilinmeyen bir husus değildir, fakat 12 Eylül darbesinin ve darbeyle kurulan yeni rejimin niteliğini iyice açığa vurma açısından önemlidir. Bu durum Türkiye'de her alandaki yönetimin ABD'ye bağlı olduğu özel savaş güçlerinin elinde olduğunu, diğer kurumlaşmaların ve demokrasinin oynununu ne kadar sahte, göstermelik ve kukla bir yapıda bulunduğunu çok açık olarak göstermiştir. Ve Kürdistan yönetimi yönetimin tümüyle bir özel savaş yönetimi olduğu bizzat sahipleri tarafından da itiraf edilmiştir. Gerçek budur. Fakat Türkiye'de olaya yaklaşım bunun tersidir. Birçok Avrupa devleti bu gizli örgütü dağıttığını veya kıs sürede dağıtacağını ilan ederken, Türkiye'de toplumu çürüten bu yapıya sahip çıkmaktadırlar; sadece bu yapının güçleri ve egemen sınıf tarafından da değil, sözümlüne kendileri-

nin solcu ve demokrat olduğunu söyleyen bazı güçlerce de bu gizli terör örgütünün ne kadar yararlı ve gerekli olduğunu üzerine inciler dizilmektedir. Türkiye'deki gibi bir şekilde dünyanın başka yerlerinde bulmak zordur.

Son olarak, faşist TC ordusunun başı Necip Torumtay'ın istifası emeli oluyordu ve bu olay yepyeni bir durum ortaya çıkarılmıştır. Bu istifanın, genel tüm gelişmelerle olduğu gibi, yukarıda kısaca belirttiğimiz olaylarla da çok yakından ilişkisi vardır. Türkiye'de Genelkurmay

istifasının şoku biraz atlatıldıktan sonra, çeşitli çevrelerden olayı değerlendiren yorumlar gelmeye başladı. Ordu, yaptığı işi gözelemeye dikamet ederek, daha çok ıleri ve açığa çıkmaktan kaçınmaya çalıştı. Özal ve ANAP olayı sıradan ve önemsiz göstermek için elinden gelen gayreti harcamaya koyuldu. Ortamı çok iyi koklayan ve orduyun yaptığı işi çok iyi anlayan Demirel, hemen erken seçim ve sine-i millet edebiyatıyla SHP'ye ortak çalışma ve ANAP karşıtı cephe oluşturma çağrısında bulundu. Basın da dahil

olduğu, Torumtay'ın ise Körfez sorunu ABD'nin isteklerine boyun eğmemesini istediği üzerinde yoğunlaşmaktadır. Özal'ın bir Amerikan uşağı, bundan da öte bir Amerikan ajanı olduğu doğrudur. Fakat, kendinden postasına kadar ABD tarafından beslenen ve ABD okullarında eğitilen Türk ordusunun ABD politikalarına karşı olduğu savı, sadece gerekleri gilemeyi ve orduyun emirleri olarak çalışmaya meslek edinmiş yalancı Türk kalemsözcülerinin işi olabilir. Ortadoğu krizinin Torumtay'ın istifasının tali bir etkene

rejimin en başta gelen taktiği, yöntemidir. Yemmiş yıldan beri TC bu taktiği uygulamakta ve bu temelde kendisinin "ilerlilik" olduğunu yutturmaya çalışmaktadır. Elbette, TC'nin temel gücü de ordu olduğuna göre, bu taktiği en çok uygulayan güç o olmaktadır. Daha kemalizmin sekillendiği dönemde bile, işçi ve köylü hareketleri, ya itirca hareketleri olarak ya da itirca ile ilişkili oldukları söyleyene ezimlislerdir; Çerkez Ethem'den Mustafa Suphi hareketine kadar, hatta birçok muhalefet partisine kadar aynı taktik uygulanmıştır. Bütün Türk isyanları, "itricaya karşı mücadele" adı altında kamuoyu altlatılarak, iç ve dış ilerciler çevrelerin bile desteği sağlanarak bastırılmış, ezimlislerdir; Kurt halkı üzerindeki soykırım böyle yalancı bir slogan altında gerçekleştirilmiştir. Taktik son derece açık ve basittir: İşçiler ve köylüler ekonomik hak ve demokrasi mi istiyor, hemen "itirca tehlikesi var" diyerek ez; Kurt halkı eşitlik ve özgürlük mü istiyor, hemen "itirca hareketi" diyerek bastır, soykırım uygula. Bu, yemmiş yıldan beri böyle yapıyor. Artık herkesin bu sahtekarlığı çok iyi görmesi ve anlaması gerekiyor. Bu durum, aynı zamanda Türkiye'deki değişik güçlerin ilişkisi ve ittifaklarına da çarpıtıyor, engelliyor. Sosyalist hareket, yemmiş yıldır bu biçimde halktan tecrit edilmiş, ilerlilik olarak dayatılan kemalizmin bir kuruyğu, yedeği haline getirmiş, onun strateji anlayışı çarpıtılıyor. Bu yıl başlarında MIT tarafından isyara bir "İslami Kürt Partisi" yaratılmaya ve onun da PKK ile ilişkilendirilmeye çalışılması buşuna değindi. Bu gaba, yine aynı taktiğin uygulanması basıydı. Bununla PKK ve Kürdistan üstulus kurtuluş mücadelesi sözümlüne bir itirca hareketi veya itirca ile ilişkili bir hareket olarak gösterilecek, "itirca karşı mücadele" sloganı yeniden bayraklaştırılarak bu temelde PKK'ye karşı tüm sosyalist ve ilerici güçlerin bile desteği alınacaktır. Elbette, kemalizmin bütün taktiklerinde olduğu gibi bu taktiği de PKK karşısında tutmadı. Ancak, bu durum, Muammer Aksoy'dan başlayarak geliştirilen bir dizi cinayetin bir özel savaş uygulaması olduğunu ve gerisinde özel savaş yönetiminin, yani bugünkü rejim bulunduğuna açıkça ortaya koydu. Şuhtar atarak kitesinleşmiş olgular: Bu cinayetler nedeniyle ıleri sürülen sözsüz müstüman örgütler gerçekte yoktur; MGK-MIT-Özal Harp Dairesi'nden otusan özel savaş güçleri, işledikleri gizli cinayetleri örtmek için bunları paravan örgüt adları olarak kullanmaktadır. 12 Eylül darbesi öncesi, "Türk" kelimesi paravan adlar kullanıyorlardı, şimdi ise "İslam" kelimesi paravan örgütler ıleri sürüyorlar. Elbette bu, 12 Eylül'le ortaya çıkan bir değişimi de gösteriyor. 12 Eylül öncesi halkın kurtuluş mücadelesine karşı birinci planda faşist Türk milliyetçiliği kullanılıyor, 12 Eylül'den sonra ise sahte İslamiet birinci plana geçirdi. Bütün bunlar gerçekte tamamen özel savaş uygulaması ve taktikleridir; kullanan güçler ayndır ve ordu yönetimideki rejimin kendisidir.

Kemalizm, diğer bütün olgularda olduğu gibi, dine yaklaşım konusunda da tam bir iyizüdüktür. Başın beri, bir yandan dinin siyasete katması, şeyhlere, seyyitlere, mollalara dayanmış, öte yandan kendini gücü hissettirince bunlara "itirca" diyerek din düşmanlığı yapmıştır. Duruma

"Eğer Torumtay'ın istifasının nedeni Ortadoğu krizi ise, hani bu kriz Türkiye'nin stratejik önemini arttırmış ve güçlendirmişti?! Daha krizin ilk altı ayı dolmadan, daha savaş bile başlamadan, daha Saddam ayakta ve yerinde iken Türk rejimi konuyla ilgili iki bakanını ve ardından esas yöneticisini yitirdi. Herkes ayaktaiken faşist Türk rejimi çöküyor. Eğer bir de savaş olursa, bunun Türk rejimi için hangi sonu getireceği çok açık olarak görülüyor..."

Başkanlığı deyip geçmemek gerekir. Buradaki bir istifa olayının, örneğin bir İngiltere'deki başbakanın istifası olayından çok daha fazla siyasal yeri ve önemi bulunmaktadır. Çünkü, Türkiye'de Genelkurmay Başkanının yönetim gücü, İngiltere'de başbakanın yönetim gücünden çok daha fazladır. Ekonomik, sosyal ve siyasal krizin en derin noktasına ulaştığı, fakat herhangi bir çözüm yolunun da bulunmadığı bir ortamda meydana gelen bu istifa, çıkış bulmayı ve geleceğe yön vermeyi amaçlamaktadır. Bu temelde Türkiye'de de geleceği belirleme kavgası daha da kızışmakta ve bunun güçleri çoğalmaktadır. Eski ortaklıklar bozulmakta, yeni güçler, yeni ilişkiler ve ortaklıklar gündeme gelmektedir, gelişmeler bu durumu zorlamaktadır. Siyasal kavga'nın çok ıleri boyutlarda hızlanacağına açık göstergesi olmaktadır.

TC adı verilen ve tamamen askeri temelde dayalı olan siyasal kurumlaşmanın özellikleri, bunun 12 Eylül rejimi ile aldığı biçim ve on yıllık 12 Eylül rejiminin durumu ayrıntılı olarak çokça değeriendirilmiştir. Fakat esas yönetim gücü olan faşist ordunun başı olarak N. Torumtay'ın istifası olayı, çok önemli bir siyasal olaydır. Daha çok güncel özellikleriyle bu olayı değerlendirmek, amaçlarını ortaya koymak, bu temelde Türkiye'deki siyasal duruma kısaca bakmak ve halk güçleri açısından iyice dayatan görevleri bir kez daha vurgulamak yararlı olacaktır.

Torumtay'ın istifasını, özel savaş rejiminin iftasını gösteriyor

Faşist TC ordusunun başı Necip Torumtay'ın 3 Aralık günü istifası emeli iç ve dış kamuoyu üzerinde adeta çok etkili yaptı. Herkes "acaba ne olacak" diyor, ordunun neler yapacağını merak ediyor. Türkiye'de başka herhangi bir görevinin istifası böyle etkili olamazdı. Çünkü, orduyun başı olarak Torumtay, Türkiye'deki gerçek yönetimin de başıydı. Bu başkinlik içinde çoğu günlük gazete "mühtıra gibi istifa" başlığını aldı. Özal, "bir canım var, Allah ne zaman isterse veririm" diyerek, ordunun kilicini girtildiğine hissetti ve böylece Türkiye'nin birçok gerçeğini ortaya koydu. Ardından,

çok çeşitli çevre, "ABD'nin istekleri", "Körfez krizi", "itirca sorunu", "yönetim tarzı" ve benzeri hususlarda ordu ile Özal'ın anlaşamadığı, ordunun Özal'a karşı olduğu, Torumtay'ın bu nedenle istifa ettiği tarzında değerlendirmeler yapmaya başladı. İlerlerinden büyük çoğunluğu gedikli kemalist solcu olan bu tür yorum sahipleri, gösterdiği "demokratik" tutumunu dolay Torumtay'a övgüler dizedik, neredeyse işi "demokrasi kahramanı" olarak ilan etmeye vardılar. "Kürt sorunu" ile uğraşmayı İngiliz ajanlığı olarak gören Aziz Nesin de bunlara katılmakta gecikmeyeerek, bir telgrafla "demokratik tutumundan dolayı Torumtay'ı kutladı. Bu tür tutumlar, her konuda yazılan ve söyleneler daha da çok sıralanabilir; fakat gereksizdir, halktan her insan bunların ne anlamla geldiğini rahatlıkla anlayabilir. Türkiye'nin çokbilmişleri tarafından getiril提高 edilgen Bangladeshtoplumunun bile kendi diktatörünü kitle ayaklanmasına yitkiği ve yarınlamak üzere tutuklattığı ve ordularla, Türkiye'de diktatörün ve diktatörlerin "demokrasi kahramanı" olarak ilan edilmeye çalışılmasının ne demek olduğunu anlamak zor

"Ordunun itricaya karşı olduğunu, Torumtay'ın Özal'a karşı laikliği savunmak için istifa ettiğini söylemek tam bir yalancılık ve sapırma değil midir? Hele Torumtay'ın 'demokratik tutum takındığını' söylemek ve neredeyse 'demokrasi kahramanı' olarak gösterip övgüler dizecek, orduya emirlerliği yapmak degildir de nedir?..."

değildir. Bu utanç verici durum, Türkiye'de toplumsal çürümeyi geliştirilen temel etkindir. Torumtay'ın istifasının gerçek nedenleri ısrarla gizlenmektedir; yapılan yorumlar ya tali olgular üzerinde durulmaktadır ya da açık sapırma olmaktadır. O halde, Torumtay'ın istifasının gerçek nedenleri ve amaçları nelerdir? Bazı yorumlar, Özal'ın Amerikancı

olduğu açıklıyor. Bu, Körfez'deki savaş ve buna katılım durumuna ilişkin böyledir. Ancak "Körfez krizi" denen şeyin TC için bütünüyle Kürdistan sorunu olduğuna hiç kimsenin şüphesi mümkün değildir. "Körfez krizini görüyorsunuz" diyerek yaptıkları bütün diplomatik faaliyetlerde ale aldıkları tek kürt Kürdistan sorunu. Kürdistan'ın ıleri etkileri için sorunun adını açtıkları vermemekte, "Körfez krizi" demektedir. Örneğin, Ermeni sorunu adıyla yürüttükleri faaliyetler Kürdistan da böyledir, gerekte hep Kürdistan sorunu üzerinde durmakta, fakat basına Ermeni sorunu diye yansımaktadır. Gerçekleri gizlemeyen ve sapırmanın düzeyi işte böyledir. Geçerken belirtilim, eğer Torumtay'ın istifasının nedeni Ortadoğu krizi ise, hani bu kriz Türkiye'nin stratejik önemini arttırmış ve güçlendirmişti? Daha krizin ilk altı ayı dolmadan, daha savaş bile başlamadan, daha Saddam ayakta ve yerinde iken Türk rejimi konuyla ilgili iki bakanını ve ardından esas yöneticisini yitirdi. Herkes ayaktaiken faşist Türk rejimi çöküyor. Eğer bir de savaş olursa, bunun Türk rejimi için hangi sonu getireceği çok açık olarak görülüyor. Bunun aslında kendiler de biliyor, bu nedenle savaş güçlerini kaldırarak gerçekte Körfez savaşını anlamla geliyor, bölgede bir savaş ortamını yaratarak kendilerini Kürdistan'da yürüttükleri soykırımla böylece gizlemeleri anlamına geliyor. Bunu da adı aydır bütün barbarlıklarına yürüttüler, en vatsı uygulamarıyla yaptılar. Sonuç ortada, bütün bu vahşetin başı kaçıp gitmek zorunda kaldı.

Torumtay'ın istifası ile "itirca sorunu", "itirca tehlikesi" çığırkılığının yeniden ayyuka çıktığı gözleniyor. Ordu ile Özal arasında da konuda görüş ayrılığı olduğunun gerçekteşyle orduya övgüler diziliyor. Hemen belirtilim ki, bu bütünüyle bir sapırma'dır, gerekleri gizlemek için öne sürülen maksatı bir olaydır. "itirca" denen şey nedir? 12 Eylül rejiminin daha azgın bir itirca hareketi olabilir mi? 12 Eylül rejimi de ordunun kurduğu ve yönettiği bir rejim değil mi? Pekli, bu gerekçeler karşısında Türk ordusu daha hangi itricaya karşı olabilir?

Sunları hatırlamak ve iyi bilmek gerekir: "itirca tehlikesi" ve "itricaya karşı mücadele" safasatası kemalist

göre, kendi çikarına hangisi ge-
yorsa onu öne çıkarmış ve kendi
çikarına kullunmıştır. Bu durum, on
yılılık 12 Eylül rejimi pratiğinde kendi-
sini çok daha açık olarak ele ver-
mektedir. 12 Eylül rejimi, bu taktiği
çok daha pervasız ve açık uygula-
maya çalışmıştır. TC tarihinde
ninin siyasen en çok katıldığı dö-
nem, 12 Eylül rejimi dönemidir. 12
Eylül faşist cuntası, kendi çikarını
doğrultusunda ve aslında pek isla-
miyetle de ilişkili olmayan bir tarzda
din altındaki gerici kuvvellerin
alabilirdiği çoğaltmış, her türlü
maddi desteği vererek binbir türlü
tarikatçıları halk içinde geliştirme
çalışmıştır. Bunlar hep, ABD yönlend-
irmesi altında ve Suudi sermayesi
ile yapılmıştır. Faşist cuntanın başı
Evren, neredeseyse dünya islam top-
luluğunun liderliğini soyunmuştur.
Bu durum, 15 Ağustos 1984'ten
sonra PKK önderliğindeki Kürdistan
ulusal kurtuluş mücadelesine karşı
savaşta en üst noktasına varmış ve
çok daha açık hale gelmiştir. Her
türlü tarikatçılığın geliştirilmesi,
sözde din adamlarına düzenlenen
sayısız seferler, helikopterlerle dağı-
tılan yüzbinlerce uyduruk ayetli bid-
'atlar, aslan ilanlar ve afişler vb. birçok
şey bu konuda sayılabilir. Din, 12
Eylül faşist-sömürgeci rejimi tarafın-
dan, Kürdistan'da yürüttüğü özel
savaşın en temel araçlarından birisi
haline getirilmiştir. Bütün bunların
amacı sondağerece açıktır; kitleleri
aldatmak, devrimci-ilerici düşünceler-
den uzaklaştırmak ve faşist söm-
ürgeci rejime bağlamak. Yine bunları
rejanın yapılarak saklanmaya çalışmak
kadar otardadır: 12 Eylül rejimi,
Özal'dan çok bu rejimin askeri ka-
nadı. Herhalde yüzbinlerce bildiriyi
dağıtan helikopterlerin ordu yöneti-
minde olduğunu kimse inkar edem-
ez. Gerçekler böyleyken, şimdiki
ordunun irticaya karşı olduğunu,
Torumtay'ın Özal'a karşı laikliği sa-
vunmak için istifa ettiği söylemek
tam bir yalancılık ve sapıtma değil
midir? Hele Torumtay'ın "demokratik
tutum takındığını" söylemek ve ne-
redeseyse "demokrasi kahramanı"
olarak gösterip övgüler dizecek, or-
duya emirleriyi yapmak değildir de
nedir? 12 Eylül darbesinde bu adam
nereye gider? On yıllık 12 Eylül
faşist diktatörlüğün döneminde en ilet-
eri görevlerde bulunan ve Evren'in en
önde gelen yarımcılarının biri olan
Torumtay değil midir? Böyle
birine "demokrat" diyerek alkış tu-
tularla ancak 12 Eylül rejimi gibi bir
diktatörlük yakışır. Demek ki, 12
Eylül faşist diktatörlüğünün böyle
dörtbaşı mamur olarak bu kadar
süre yaşaması bir tesadüf değildir.

Ayrıca bu "irtica tehlikesi" kampan-
yasının nası başlatılıp sürdürüldüğü-
ne de bakmak gerekir. Dine dayan-
arak kitleleri kendine bağlamaya
çalışan 12 Eylül rejimi, Kürdistan'da
gelişen devrimci etki karşısında bu
çabasının artık boşa çıktığını an-
layınca, halkın devrimci muhalefetine
bu yolla engelleyemez hale gelince,
tıpkı TC'nin eski dönemlerinde ya-
pıldığı gibi, bu kez ortaya "irtica
tehlikesi" yaygarasını atarak ve
kendini yarattığı bazı güçleri de piyasa
sürerek "irticaya karşı müca-
dele" adı altında devrimci harekete
ve halk kitlelerini ezme yönelmiştir.
Nitekim bu temelde bir yılğın başka
uygulanması geliştirilmiş, birçok ci-
nayet işlemleri ve sayısız katliam
düzenlenmiştir. Pekli, bütün bunları
kime yönelmiştir? Çok açık ki, dev-
rimci güçlere ve emekçi halk kitlele-
rine. "Irtica" dedikleri güçlere vur-
ulmuş bir fiske bile yoktur. Çünkü,
gerçekte 12 Eylül rejimi dışında bir
irticaya yoktur. Günlük basının bozaran
gibi "irtica tehlikesi" ayıyuka çikar-
ması kampanyasının da başlatılan
sözde Evren'in kendisidir. Ordunun
ve özel savığın propaganda kol
olarak günlük basın (özellikle Cum-

huriyet, Milliyet, Hürriyet vd.),
Evren'den gelen bu emre sadakate
uyum ve emri uygulaymıştır. Daha
geçenlerde MIT müsteşarı Teoman
Koman, düzenlediği basın toplantı-
sında "irtica tehlikesini" birinci planda
öne sürmüş, bu emrin daha yoğun
uygulanmasını istemiştir. Torumtay
'ın istifası da bunun yeni bir zirvesi
olacaktır. Kampanyayı kimin açtığı
ve kimin yönlendirdiği sondağerece
açıktır.

Ordunun, daha doğrusu özel sav-
ığın gecesinin bunu göstermelik
maksadı nedir? Bu konuda birçok
amaçtan söz edilebilir. En başta, bu
durumun sorumlusu olarak Özal ve
ANAP gösterilmeye çalışılarak, on
yılılık 12 Eylül rejiminin bütün kötülük-
leri bunların üzerine yıklamak ve
böylece ordu temize çikarılacak iste-
nenmektedir. Evet, Özal ve ANAP'ın
on yıllık kötülüklerde önemli bir payı
vardır, fakat baş sorumluluordun'dur,
on yıldır, her dönemde olduğundan
daha çok ordu yönetiminde temel güç
olmuştur, bu rejimi bizzat ordu kur-
muş ve bugüne kadar da yönetmiştir.
Bunu görmemek ve orduyu temize
çikarmaya çalışmak, en aşağılık bir
tutum ve en büyük halk düşmanlığı-
dır. İkinci olarak, bununla, "irtica
tehlikesi" yaygarasını geliştirecek,
halka ve devrimci güçlere karşı daha
büyük katliamlar ve ezme hareketleri
düzenlemeye ortam hazırlanacak isten-
mektedir. Bir başka amaç olarak,
halkı aldatmaya, halkla 12 Eylül
rejimi arasındaki çelişkiyi gizlemeye,
sahte çikarılıklar yaratılacak veya tala
çikarılacak öne çikarılacak kitleleri yan-
lış yolla kanalizet edilmeye çalış-
ılmaktadır. Nitekim, "irticaya karşı
ve irticadan yana olmak" gibi sondağerece
sahte bir ayırımı yaratılması
doğrultusunda yoğun bir çabanın

**"Durumun sorumlusu olarak Özal ve ANAP gösterilmeye
çalışılarak, on yıllık 12 Eylül rejiminin bütün kötülükleri
bunların üzerine yıklamak ve böylece ordu temize
çikarılacak istenmektedir. Evet, Özal ve ANAP'ın on yıllık
kötülüklerde önemli bir payı vardır, fakat baş sorumlulu-
ordun'dur, on yıldır, her dönemde olduğundan daha çok
ordu yönetiminde temel güç olmuştur, bu rejimi bizzat
ordu kurmuş ve bugüne kadar da yönetmiştir..."**

olduğu gözlenmektedir. Bu durum,
birçok gücü yansıtmakta, kimlerin
birlikte ve kimlerle karşı olacağı ve
olması gerektiği olayını karşı-
tırmaktadır. Böyle bir ortamda da
ordu temize çikarılmakta, halka "ite-
ricilik ve demokratiklik" öncüsü ola-
rak piyasaya sürülmeye çalışılmak-
tadır. Şu gerçeği çok kesin olarak
belirtmek gerekiyor: Türkiye'de ge-
listirilmeye istenen böyle bir ayırım,
güncümüz koşullarında tamamen
sahtedir, faşist-kemalist rejimin bir
oyunudur, özgürlük, demokrasi ve
daha iyi yaşam koşulları istenilen halk
kitlelerini aldatma amaçlıdır.
Türkiye'de gerçek çelişki ve ayırım,
bugün faşizm olarak önümüzde olan
ve özünde kemalizm bulunan milita-
riye antimitarizmdir, yani gerçekten
özgür ve demokratik sivil toplum
isteyen güçler arasındadır. Milita-
riizm karşı olan, yasaklı kemalist
istisna dışındaki istisna müslüman
olsunlar, bu gerçeği çok iyi gömlerlei
ve ilişkileriyle eyemlerini doğru ru-
taya oturtmaları gerekir. Zaten mev-
cut karşıya ve sahte ayırım da, bun-
engellenmek için, militarist güçleri
ve onların emri olan kemalist aydınlar
tarafından yaratılmaktadır.

Torumtay'ın istifasının basit bir
ordu, siyasi olmayan kişisel bir tutum
olduğunu yeni iletiren sav ise, herkesi
güdümlöcek niteliktedir. Kimdir bu
adam ve ne yapmaktadır? Sanki çok

sıradan bir devlet memuru imiş gibi
gösterilmeye çalışılmaktadır. 12 Eylül
rejiminin bir özel savfa yönetimi
olduğu ve bunun özellikle Kürdistan
üzerinde son sınırına kadar geliştiri-
ldiği gerçeği artıktır kimse tarafından
inkar edilememektedir. Herhalde
Torumtay'ın böyle bir yönetim basit
olduğunu söylemek bile gereksizdir.
12 Eylül darbesinden beri yönetim
içindeki yerini bir kenara bırakarak,
Genelkurmay Başkanı oluşuna ve
ondan sonraki gelişmelere kısaca
bakalım. Torumtay faşist ordunun
başlı orduken, Kürdistan'da savaş hal-
i ilanlarında birri olan Olağanüstü Hal
ilan edildi; bu temelde bir özel savfa
kolordusu kuruldu, Kürdistan'da söm-
ürge vailiği oluşturuldu, kısaca daha
önceden yürütülen özel savfa
en iletir düzeyde kurumsallaştırıldı ve
Torumtay da bu savfa yürüten yön-
etimin başı oldu. Bütün bunlarla
PKK önderliğindeki direniş bastırıl-
mayınca, 17 Ağustos 1989'da bizzat
Torumtay, Kürdistan'da savfa ilan
edildiğini, dost ve düşman ayırımı
yapıldığını, silaha karşı silaha cevap
verileceğini açıkladı. Bu temelde
ordunun savfaşabik bütün güçleri
Kürdistan'daki sömürgeci savfa
sürüldü. Bu uygulama, Nisan
1990'da çikarılan özel savfa ka-
rarnameleriyle daha da geliştirildi,
Kürdistan'da uluslararası savfa kul-
rullarına, daha doğrusu hiçbir ulus-
lararası hükme uymayacakça dün-
yaya ilan edildi. İste bu biçimde de
yedi ay savfaştikten sonra, bu savfa-
şın başkomutanı istifa edip kaçmak
durumunda kaldı. Şimdi buna dev-
nir ki, Torumtay'ın istifası basit bir
olaydır, siyasetle ilişkisi olmayan
kişisel bir tutumdur. Pekli, bu adam
uç yıldıran beri armut mu topluyordu?
Rahat koltuğuna uzanıp kiş uyku-

sının en açık göstergesi oluyor.
Yoksa, savfa içindeki bir başkomu-
tanı bırakıp gitmesi mümkün de-
ğildir. İstifa sözü, aslında bu gerçeği
gizlemek için kullanılan bir asma
yaprağı oluyor. PKK'nın yürüttüğü
devrimci savfa, özel savfa kolordu-
sunun iki komutanından sonra faşist
ordunun başkomutanının da ayıll-
dı altapoliteleri sökmüş bulunuyor.
Gerçek budur ve bu gerçeği göğle-
yebilemek mümkün değildir.

Gelinen bu durum, faşist-söm-
ürgeci diktatörlüğün, özel savfa
rejiminin gerçek iftisi, sona doğru
gidisinin başlangıcı, bu doğrultudaki
kesin dönüm noktası demektir. Halk
devriminin dayatması karşısında re-
jim tamamen tıkanmıştır, kilit-
lenmiştir. Uluslararası gelişmelere
temelci uyarılarının, ekonomik ve
toplumsal bunalımı çözmeyi, bütün
gücünü kullunmasına rağmen dev-
rimci bastırılmayı, kısaca çikış bul-
muyor. Yeni bir çikış yapamıyor. Ke-
malist-faşist rejimin ordusu, gös-
termelik iktidarı ve muhalefete
yoluna yapacak gücü yok. Özel savfa
içinde sürekli yaşanamaz, planladığı
doğrultuda başlanılamaz ordusu
yenişmiş demektir. Türki ordusu son
sınırlarına kadar bunları yaşamış bu-
lunuyor. Rejimin gerçeği yöneticisi ve
savfaşın başı olarak Torumtay, bütün
bunları görüyor. Bu durumda Özal'a
açıkça "git" diemiyor; çünkü, özel
savfa içindeki yönetimi değiştirmek
kolay değildir, içte geçmiş ve ortak
suçlara buluşmuş bir yapı vardır;
çünkü, yerine getirilecek başka güç
yok, kendisi gelmiyor, üç darbe
yapılmış üç de sonuçsuz kalmış,
kendisi ise bütün yönetimi elinde
tutarak yenişmiş durumda, getire-
leceği başka bir güç de bulunmuyor;
muhalefet denen güçlerin durumu
ortada, halk ANAP'tan çok onlardan
uzak duruyor. Rejimin durumu ve
çikması işte böyledir. Bu durumda
Torumtay kendini kaçırarak ordu
adına bir manevra yapması istiyor.
Sivil ortacı olan Özal'dan kopmaya,
sorumluluğu Özal'a yıkıyerecek or-
duyu kurtarmaya çalışıyor. Tıpkı 12
Eylül öncesinde olduğu gibi, daha
güçlü bir baskı rejimi için yeni ortam
yaratmak, koşulları olgunlaştırmak
istiyor. İstifasının "muhtra gibi" olması
işte buradan geliyor. Eğer rejimi
kurtarmak için yeterli olacağına kana-
at getirilemezse Özal'ı feda ede-
cekleri, bu temelde gözden çikar-
dıkları anlaşılıyor. Daha doğuş
yıllarında Türk yönetiminin bütün
sahitliklerini yeniliğe uğratan PKK,
on yıllık direnişle Türkiye'deki ordu
rejimini de esas itibarıyla yeniliğe
uğrattırılmış bulunuyor. Türkiye tam
bir dönemeçte ve yeni bir süreçte giriyor.
Buna ulaşmıştır. Kuşkusuz yeni
durumun nası sonuçlanacağına çeşitli
güçler arasında bundan sonra
yürütülen mücadele belirleyecektir.

Olaya muhtıra da değil, yeni bir
darbe bile denebilir. Her askeri darbe
27 Mayıs, 12 Mart, 12 Eylül gibi
olmaz, bunlar gibi olacak diye bir
kural yok. 1990'ların darbesi de işte
böyle oluyor. 28 Mart tarihli Milli
Gövenlik Kurulu toplantısı bir darbe
idi, özel savfa kararnameleleriyle
praktike uygulandı ve sonuçsuz kaldı.
İstifa olayı bu başarısızlık temelde
ortaya çikıyor ve yeni bir darbe
olarak orduyu kurtarmaya amaçlıyor.
Eğer ordu kurtarılabilsse, bu temelde
rejim de, kemalizm de kurtarılmış
olacak. Kendilerinin solu olarak iletir
süren bütün kemalistlerin, Mumcu-
ların, Selçuk'ların, Nesin'lerin ve
bunların bütün şürekalarının Torum-
tay'a dört elle sarılmaları boşuna
değildir; bu gerçeği görüldükleri için
bilinçli olarak böyle yapıyorlar. Bö-
ylece ordu yeni bir köprü kuruyor; bir
yandan daha ağır bası rejimleri için
kendini güçlendirmeye çalışıyor, di-
ğeryandan da seçim yoluna açıyor.
Bunu anlayın Özal, seçimi yoluna
aramaya çalışıyor. İstifa ayrıtan De-

**"Dine dayanarak kitleleri
kendine bağlamaya çalışan
12 Eylül rejimi,
Kürdistan'da gelişen
devrimci etki karşısında bu
çabasının artık boşa
çiktığını anlayınca, halkın
devrimci muhalefetine bu
yolla engelleyemez hale
gelince, tıpkı TC'nin eski
dönemlerinde yapıldığı
gibi, bu kez ortaya "irtica
tehlikesi" yaygarasını
atarak ve kendi yarattığı
bazı güçleri de piyasaya
sürerek "irticaya karşı
mücadele" adı altında
devrimci harekete ve
halk kitlelerini
ezmeye yönelmiştir..."**

mirel, seçim istegiyle ortaya çıkıp
SHP'ye de yanına alarak ordunun
kurdugu köprüden geçmek istiyor.
DYP-SHP ortak çıkması tamamen
bu temelde ortaya çikıyor ve bütün
halk muhalefeti aynı yolla kanalizet
etme görevini üstleniyor. Solcu ge-
nen ve gerçekte militarist olan bütün
kemalistler bu yolla övgüler diziyorlar
ve tüm muhalefeti buraya çekmeye
çalışıyorlar. Yolu açan ise ordu, yani
12 Eylül faşist darbesini yapan güç.
Aynı güç yeni bir köprü kuruyor ve
herkes bu köprüden geçmeye yarışına
çikıyor. İste bunların demokratikliği
bu kadardır. Türk ordusu kendi içinde
ne kadar demokrasi uyguluyorsa,
bunlar da o kadar demokrat oluyorlar.
Bu nedenle orduyu "demokrasi-
nin öncüsü" haline getiriyorlar. ANAP,
12 Eylül darbesine dayanarak hük-
üm sürmüş bulunuyor. Demirel ve
İnönü, militarizmin yeni kurdugu
köprüden geçecek hüküm sürmek
istiyor ve bununla da "demokrasiyi
getireceğini" söylüyor. Benzer birçok
güç bunların ardına diziliyor, kemalist
solcular bunun şakaşkışkışını yapıyor
ve Türkiye'nin açmazı burada
bulunuyor, sivil toplum güçleri yok
denecek kadar az; sivil ve demokra-
tik çeytenlerin büyük çoğunluğu ger-
çekte militarizme dayanıyor ve faş-
izmin değirmine su taşıyor. Bu
güçlerin hepsi, kendine istedi muha-
fazakar veya liberal desin, istesin
halk ve sosyalist olduğunun söyleniş,
halkın demokratik gelişmesi önün-
deki engel ve devrimci-demokrasiyin
düşmanı oluyor. Türkiye insanının
anlamayacağı veya anlayacak isteme-
diği gerçek işte budur.

Ordu, bu biçimde yeni bir yol
açmak istiyor ama, sonuç alınabile-
ceğinden pek emin görünmüyor. Zira
ne ANAP ve ne de muhalefetin uzun
sürelı başarısı olabilmese ve halkı
aladabilmesi mümkün'dür.
Böyle bir şey mümkün olsa, hemen
seçimi yaparlardı ve hepsi de böyle bir
seçime canıgönülden razı olur. Fakat
durum böyle değildir, halk eskisi gibi
bunlara artık inanmıyor. Kürdistan
direnişini her geçen gün daha fazla
devrimci dayatıyor, gerçekten de-
mokratik, eşitlikçi ve özgürleşici bir
dönüş zorluyor. Başta işçi sınıfı
olmak üzere emekçi halkta birçok
aktir kemide dayanmış, eskisi gibi
kolay aldanmıyor, mevcut ko-
şullardaki seçim kendisine bir şey
getirmeyeceğini görüyor. Faşist dün-
zenin dağıtıldığını, zindanların bo-
şaltıldığını, yasaklanmış bütün partile-
rin tümü bir özgürlük içinde siyasi
faaliyet yürüttüğünü bir ortada seçim
istiyor. İşçi eyemlerinin yönü böyledir
ve doğrusu da budur. Bu nedenle
ordunun köprüsünden geçmek ist-

tey muhalefete destek veriyor. Demirel, "bize düşürün bunları diyorlar, herkes katılmazsa yalnız başımıza nasıl düşürülm" diyerek bu gerçeği ifade ediyor, ya da İtiraftır. Bir ANAP milletvekili, "Zonguldak işçisi üç istisna beş verilir bu ateş söndürülmelidir, yoksa bir de diğer alanlara yayılırsa daha önlenemez" diyerek, halkın patlamaya hazır bir fıçı haline geldiğini belirtiyor. Rejim iflası, açmazı, rejim için sonun başlangıcı işte burada. Geleceği belirleme kavgası kızışıyor ve halk kitleleri ayaklanmalarla bu kavga girmeye, tarih sahnesine çıkmaya başlamış bulunuyor. Bunun geri dönüşü yoktur, geleceğin nasıl olacağını ve nereye varacağını ise kavga belirleyecektir.

Dayatan devrimci görev, kemalist-faşist düzene karşı halk potansiyelini birleştirmek ve ayaklanmaya yöneltmektir

Genel Sekreter Abdullah ÖCALAN yoldaş, son değerlendirmelerde halk olarak son derece tarihi ve kritik bir dönemeceye girdiğimizi belirtiyor. Faşist-sömürgeci Türk rejiminin durumu da, böyle bir dönemde içinde olduğumuz çok açık olarak gösteriyor. Kuşkusuz bu durum, Türk halkı için de tarihi bir dönemeç olmaktadır. Türklerin tarihinde ilk kez millitarizmin burnu yitirmiş ve geriletilmiş bulunmaktadırlar. Bu durum, Türk halkı için, millitarizmin egemenliğinden kurtulmak ve gerçekten özgür ve demokratik bir geleceğe imkân getirmek anlamında bir ilk defa ortaya çıkan tarihi bir fırsat olmaktadır. Mevcut evreleşmiş koşullar ve bu tarihi fırsatı değerlendirilmeye bilecek gerekler. Türkiye'de devrimin karakterinin nasıl olacağı, sosyalist devrim mi, yoksa demokratik halk devrimi mi olacağı sıkça tartışılmaktadır. Bu noktada, Türkiye devriminin karakterinin antimilitarist devrim olacağını belirlemek hatalı değildir. Türkiye'de her türlü gelişmenin ölümlüğü temel engel, toplumsal yapının işleme işlemiş olan millitarizmi; millitarizmin yenilmeden, millitarizmden kurtulmadan, tam bir sivil gelişme işleme girilmeden ciddi hiçbir demokrasinin ve özgürlüğün gelişmesi olmayacaktır.

Türk toplumunun tarih boyunca büyük ayaklanmasız gelişmeler yaşamadığı, devrimsel nitelikte sivil toplumsal dönüşümler gerçekleştirmediğini bilinen bir gerçektir. Elbette bunun temel tarihi, toplumsal ve siyasal nedenleri vardır. Tarih boyunca bütün gelişme millitarizmin temelinde ve millitarizmin egemenliğinde olmuş, bu durum bir özellik olarak adeta toplum sınırlanmıştır. Dünyada böyle karakterde olan başka toplumlar da vardır. Bu durumun etkisi, günümüzün en ağır millitarist baskı, sömür ve zulüm koşullarında da belirgin bir tarzda görülmektedir. Kemalizm ve 12 Eylül rejimi gibi dünyada ender görülen bir baskı ve sömür sistemi böyle boyun eğmek, ona karşı sessiz, ayaklanmasız kalmak, dünyada örneği az bulunabilecek bir durumdur. Ancak bu, Türk toplumunun yaşadığı bir gerçektir.

Bu durumun temel nedeni tarihi ve toplumsal gelişme içinde olsa da, özellikle son kırk yıl içinde bu konuda Türk toplumu üzerinde yoğun ve bilinci bir politikanın uygulanmış olduğuna da belirtmek gerekirdir. ABD emperyalizmi, sistemin jandarmalığını üstlendikten sonra, dünya toplumlarını kendi egemenliği altında kesin olarak tutabilecek için çok yoğun ekonomik, sosyal, siyasal ve askerî tedbirler, bağımlılık ilişkileri ve yönetim tarzları geliştirmiştir. CIA'nın dünya çapındaki marifetleri çok iyi biliriyor. NATO sistemi çerçevesinde

dünya halklarına nasıl bir özel savaş düzenini dayatmış olduğu son dönemlerde iyice açığa çıkmış bulunuyor. Fakat ABD, bunlarla da yetinmiyor, insanları ve toplumları tekniği göstermeyecekleri, birlikte her şeyi sessizce kabul edecekleri bir yapının nasıl yaratılabileceğinin de yıllarını araştırıyor. Bu doğrultuda insanlar ve toplumlar üzerinde deneyler yapıyor. ABD'de A. Keys ve arkadaşlarının insanlar üzerinde yaptıkları deneyler, beslenemeyip de zavıflayan insanların davranışlarının bozulduğu olgusunu ortaya çıkarıyor. Buna göre, maddi yaşam düzeyinin değişik oranlarda düşürülmesi, toplumsal davranışlarda değişik düzeylerde bozukluklara yol açıyor. Maddi yaşam düzeyinin %5 oranında düşürülmesi küçük oranda toplumsal davranış bozukluğu yaratıyor. %15 oranında düşürülmesi çağışınlar toplumsal davranışını ciddi biçimde bozuyor, %20 oranında düşürülmesi toplumun yasalarına ve törenlere isyan etmesini geliştiriyor. Bunu sonra açık, yoksulluk ve baskı sürdürülürse durum değişiyor. Maddi yaşam düzeyi %40 oranında düşürüldüğünde toplumun düzene karşı tepkileri azaalıyor, %50 oranında ve daha fazla düşürüldüğünde işe toplumun tepkisi hiç kalmıyor, artık tamamen teslim olma geliyor. Bu etteği, Genel Sekreter yoldaşın ifade ettiği biçiminde, insanın ve toplumun düşürülmüşlüğü küçüyle oluyor. (Bu bilgiler için bkz. Fakir Baykurt, Şamar Oğlanlar, sayfa: 196)

ABD'nin uluslararası alanda kırk yıldır bu temelde bilinci ve planlı bir politika yürüttüğünü hiç kimse inkâr edemez. Öyle anlaşılıyor ki, bu politikanın en yoğun ve etkin olarak yürütüldüğü ülkelerin başında Türkiye yer alıyor. İkinci Dünya Savaşından sonra Marshall Planı ve Truman Doktrini temelinde geliştirilen uygulamalar, diğer yöntemlerle birlikte ve belki de daha çok bu alanı

"Türkiye'de devrimin karakterinin nasıl olacağı, sosyalist devrim mi, yoksa demokratik halk devrimi mi olacağı sıkça tartışılmaktadır. Bu noktada, Türkiye devriminin karakterinin antimilitarist devrim olacağını belirtmek hatalı değildir. Türkiye'de her türlü gelişmenin önündeki temel engel, toplumsal yapının işleme işlemiş olan millitarizmdir; millitarizm yenilmeden, millitarizmden kurtulmadan, tam bir sivil gelişme işleme girilmeden ciddi hiçbir demokratik ve özgürlüğü gelişme olmayacaktır..."

ileriye. Bu doğrultuda Türkiye'nin seçilmiş pilot ülkelerden biri olduğunu söylemek bile hatalı değildir. Türkiye'nin son kırk yılı tarihine şöyle bir bakıldığında, 1960'ların ikinci yarısından maddi yaşam düzeyinin %20 oranında düşürüldüğü dönem olduğu anlaşılıyor. Bu dönemde düzene karşı insanlar çok veriyor, toplumsal muhalefet ve silahlı direniş ortaya çıkıyor. 12 Mart darbesi, işte bu ortamda baskı ve sömürün artırıldığı, bu temelde maddi yaşam düzeyinin hızla düşürüldüğü dönem oluyor. Bunun en pervasız uygulaması hiç kuşkusuz 12 Eylül

"Kemalist-faşist düzen son sınırına gelmiş, egemen yapı kendi içinde dağınıklığa ve parçalanmaya varmıştır. Kürdistan halkının PKK önderliğinde direnişi sürekli gelişmektedir. Türk halk kitleleri için bıçak kemiğe iyice dayanmış, siyasal öncülüğünden ve birlikten yoksun da olsa kitlelerin düzene karşı eylemleri gelişmeye başlamıştır. Eksik ve de gerekli olan, bu halk potansiyelini birleştirip düzene karşı eyleme ve ayaklanmaya yöneltecek siyasal yapıdır. Bu eksikliği gidermek ve gereken siyasal yapıyı ortaya çıkarmak için, kemalist-faşist düzenin yıkılmasını ve halkın demokratik gelişiminin sağlanmasını isteyen tüm güçlerin bir demokratik halk platformunda bir araya gelmesi ve kitle eylemliliğinin böyle karışılması zorunludur..."

döneminde ordu ve Özal tarafından yapıyor. Genel Sekreter Abdullah ÖCALAN yoldaş, çok doğru olarak bu uygulamayı şöyle ifade ediyor: Önce silah zoruyla toplumun tüm maddi ve manevi değerlerini gaspetmek, sonra da tamamen aç bırakılmış insanlara ajanlaşmak, faşizme başlanmak temelinde azar azar bunları vermek. Bu durum, son on yıl boyunca en temel politika olarak uygulanıyor. Kendi yaptığını ve toplumun içine sokulduğu durumu çok iyi bildiği için Özal, "bizim milletimiz uysaldır, ne kadar zamana yaparsak yapalım tepki göstermez" diyebilir. Ancak böyle anlaşılıyor ki, maddi yaşam düzeyini düşürme oranı %70'leri aşınca, toplum aklıktan ölümlü noktasına doğru yol alınca toplumsal tepki yeniden başlıyor ve bu sefer her tarafa saldırmaya, her şeyi kırıp dökmeye biçiminde ortaya çıkıyor. Türkiye'de gelinen nokta işte budur. En ağır baskı ve yoksullaştırma düzeyinde de olsa toplum eski tepkisini artırmış oluyor, ABD emperyalizmi ile Türk faşizminin ortak politikası artık parçalanıyor, yeni bir toplumsal başkaldırı dönemi başlıyor. 1989 yılına ortaya çıkan ve günümüzde daha radikalleşerek gelişen işçi, köylü ve gençlik eylemleri bunu gösteriyor. Faşist-askeri rejim, uygulamada sınıri aştığını görerek, bu durumu düzeltmeye ve kendisi için ortaya çıkan tehlikelere karşı tedbir almaya çalışıyor.

Toplumsal düşürülmüşlük durumunda ve Kürdistan'daki gerilla direnişinin yoğun etkisiyle Türkiye emekçi kitlelerinin düzene karşı yeni bir tepki dönemine girdiği açıkça görülen bir durum ve günümüzün önemli ve temel olgularından biridir. Kemalist-faşist düzene karşı kitle eylemliliği giderek gelişmektedir. Ancak bu eylemler siyasal sonuç alıcı doğrultuda ve birlikten yoksundur. Parça parça gelişen kitle eylemlerinin birleşme ve düzene karşı genel bir halk ayaklanmasına dönüşme doğrultusundaki gelişimini yaratacak yapının sıkıntısı ve olumsuzluğu yaşanmaktadır. Eylemlerin kendiliğinden buna ulaşması zordur, engellenmektedir; bunu sağlaması gereken siyasal örgütüllük işe yoktur ve bu doğrultuda ciddi ve doğru adımlar bile atılmamaktadır. Diğer kemalist-faşist düzenin giderme tedbirleri, baskı, yasak ve zulüm uygulamaları devreye girmekte ve etkili olmaktadır. Bu temelde kitle eylemlerini bastırma işi ordu ve polis baskısından geçen ajanların saprımalarına kadar her türlü yöntemle baş vurulmaktadır. Bu engelleri aşması ve halk kitlelerine öncülük etmesi gereken devrimci siyasal güçler bu konuda ulaşmamaktadır. Düşürülmüşlük adeta halkın beynini dağıtmış durumdadır; halk eylemlerine siyasal beyin olmasa, kemalist-faşist düzene karşı maddi potansiyelini birleştirip ayaklanmaya seferber etmesi gereken siyasal güçler, bunu yapmak bir yana, tersine kitle eylemliliğinin parçalanma-

sının ve güçsüz kalmasını önemli bir nedeni olarak adeta düzenin eksikliği tamamlamaktadır. Bu denli dağınık ve parçalanma durumunda olan düzenin yaşamasının önemli bir nedeni de bu olmaktadır. Yakalanın tarihi fırsat, bu nedenle gerektirdiği gibi kullanılmamaktadır. Bu ortamda, düzenin temel bir parçası ve millitarizmin uşağı olan Demireller ve İnönüler, bu halierine yine "demokrasi öncüsü" olarak halk karşısına çıkabilmektedir. Eğer içinde buldukları durumu aşmazlar ve ortaya çıkmış olan tarihi koşulları değerlendirmezlerse, günümüzde kendine devrimci, ilerici diyenleri tarih affetmeyecektir.

Günümüzün siyasal durumunun temel özelliklerini şöyle belirlemek mümkündür: Kemalist-faşist düzen son sınırına gelmiş, egemen yapı kendi içinde dağınıklığa ve parçalanmaya varmıştır. Kürdistan halkının PKK önderliğinde direnişi sürekli gelişmektedir. Türk halk kitleleri için bıçak kemiğe iyice dayanmış, siyasal öncülüğünden ve birlikten yoksun da olsa kitlelerin düzene karşı eylemleri gelişmeye başlamıştır. Eksik ve de gerekli olan, bu halk potansiyelini birleştirip düzene karşı eyleme ve ayaklanmaya yöneltecek siyasal yapıdır. Bu eksikliği gidermek ve gereken siyasal yapıyı ortaya çıkarmak için, kemalist-faşist düzenin yıkılmasını ve halkın demokratik gelişiminin sağlanmasını isteyen tüm güçlerin bir demokratik halk platformunda bir araya gelmesi ve kitle eylemliliğinin böyle karışılması zorunludur. Türkiye'de böyle bir yapıya içinde geçen herkes için kaçınılmaz bir görev haline gelmiştir artık. Temel siyasal amaçları, örgütü ve eylemlerini böyle bir platform, halk potansiyelini eyleme dönüştürerek, parça parça olan kitle eylemliliğini birleştirecek, bunları sonuç alıcı siyasal doğrultuya yöneltecek, millitarizminde olan kemalist-faşist diktatörlüğü yıkarak halkın devrimci-demokratik gelişimini sağlayacak temel bir güç olabilir.

Böyle bir platform, emperyalist Batı uşağına karşı başkısızlığı, millitarizmi dayanan kemalist-faşist diktatörlüğü karşı halkın demokratik ve özgür gelişimini, tekeli egemenliği ve sömürüye karşı adaleti getirilmesini, sömürgeleşme karşı halkın insanlık özgürlüğünü ve eşitliğini esas alan ve bu temelde mücadele eden tüm siyasal güçleri ve böylece en geniş halk potansiyelini kucaklamaktadır. Türkiye'de kendine sosyalist diyen güçler artık yukarıdan uyandırılmaya ve kafayı çalıştırmalıdır. Daha ileri devrimci gelişmeler, bol bol devrim ve sosyalizm lafı etmekle değil, ancak bu temelde politik gelişime sağlamaksa ve ortaya çıkan siyasal koşulları değerlendirilmeye olabilir. Bu gerçeği düzenin en has kullanıcısı Demireller ve İnönüler bile görmekte, sahte demokratik platformla halkın karşısına çıkıp kitleleri yine aldatmak ve böylece fa-

şist-kemalist düzeni içine girdiği kızmazdan kurtarmak istemektedir. Bunun, kendine sosyalist diyen güçlerin görmemesi, grüp de gerekeni yapamaması, sadece onların baş para etmez lafazanlar olduklarını ortaya koyar, yoksa başka bir şey değil. Belki ki lafazanların artık kurulumun, bu temelde ikilelere bağlı olmak kaydıyla, kendine sosyalist, ilerici, islami, demokrat diyen tüm siyasal güçleri ve halk potansiyelini kucaklaması gerekir. Kemalizmin kurucuları takılars ve onun oyununa gelerek, islami olan her şeyi gözü kapalı "gerillik" olarak adlandırmaları zamanı geçmiştir. Toplum kemalizmi, üzerine yeltmiş yıldı geçirmiş olan yasadışı baskı sistemini artık aşiyor, sosyalizmi adına kemalizme sarılanların nasıl düzenin ve millitarizmin uşağı ve sosyal-faşist olduğu, halka ne kadar düşman bulunduğu artık çok açık bir tarzda ortaya çıkıyor. Türkiye'de devrimci adına şimdiki kadar kimler birliğine ve kimlere karşı sorusuna verilmiş olmasa, bunun doğru temellerde düzülmesi ve böyle bir politik mücadele içinde girilmesi gerekir.

PKK, 1981 yılından beri Türkiye'de yönelik böyle bir politika yürütmekte ve bunun gerçekleştirilmesi için yoğun çaba harcamaktadır. Faşizm Karşı Birleşik Direniş Cephesi bunun somut bir adımdır, ancak tasfiye güçler nedeniyle bu girişim gerçekleştirilememiştir. Böyle ilkel bir platform temelinde ilişki ve ittifaka hazır olduğuna bilinen sayısız açılımla yapmış, ilgili güçlere yönelik defalarca çağrı geliştirmiştir. Böyle bir ittifak içinde yer almaya her zaman hazırdır ve mevcut siyasal gelişmeler temelinde bu yönlü politik çabalarını daha da yoğun olarak sürdürmektedir. Ayrıca özel savak cephesinin içinde bulunduğu bu dağınıklığı ve gerilemeyi, Kürdistan'da gerilla ve halk ayaklanmalarında da geliştirme doğrultusunda kullanacaktır. Bunlar, doğrudan kendi mücadelesine yol açtığı gelişmeler olmaktadır. Düşmana vurduğu bir ağır darbe ve sağladığı gerileme temelinde daha geniş ve büyük devrimci eylemleri ortaya çıkarması işten bile değildir. Böylece, hem Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesini geliştiren, hem de bu temelde Türkiye ortamını devrimci-demokratik gelişme doğrultusunda zorlamaya devam edecektir. Böyle bir çabanın Türkiye devrimci-demokratik güçleri demokratik halk platformunda bir ittifaka varması, halk kitlelerinin karşısına böyle çıkması, halk potansiyelini böyle bir birliğe kavuşturulup kitle eylemlerine ve ayaklanmaya seferber edilmesi Türkiye'de yeni bir siyasal iklimi yoluna açacaktır. Böyle bir gelişmenin sürdüğü, içinde bulduğumuz dönemece böyle bir süreçte karşı gelinmiştir. Geleceği bu temelde ayaklanan halk kitleleri belirleyecektir.

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaş değerlendiriyor:

Özel savaş sisteminin psikolojik boyutları ve buna karşı yurtseverlik görevlerimiz

Baştafırı 1. sayfa

samli çabaları rağmen, halen düşmana büyük hizmet onun ve buna kendiğinden yola açan, ısrarla yürütülmesi gereken savaş engeller konumunda kurtulamazın öğelerinin durumuna açıklık kazandırmak, bizi daha derin bir çözümlemeye gitmeye zorlamak, psikolojik savaş konusu olan insanımızın düşürüldüğünü bir de bu temelde kavramaya zorlamak, ona göre de beraberinde çareler geliştirmemizi, eğitime psikolojik savaş etkisini boş çikarmayı ve devrimci savaş psikolojisini başta militan ve savaşçılara hakim kılmayı, giderek halk üzerindeki özel savaş psikolojisini yırtıp devrime hak savaş psikolojisini diktilere halk savaş psikolojisini diktilere yaymayı önemli kılmaktadır. Bu konudaki görevlerin başlanılması oranında, savaşın gelişmesini güvence altına almakta bahsedilebilir.

"...Devlet tamamen ait yığınların aleyhinde çalıştığı, Türkiye ve Kürdistan insanlarını dünyanın dört bir yanına savurduğu, bütün yaşamlarını altüst ettiği, kişisel düzeyde alabildiğine düşürmeyi sınırsız geliştirdiği halde, buna karşı, Afrika'nın en geri halklarının, Pakistan halkının, krallıklarına idare edilen halkların, bir ufak veri parçasında bile gösterdikleri ayaklanmaların sınırlarını bile gösterememe durumu, ancak özel savaş ve onun psikolojik boyutuyla izah edilebilir..."

Yapmış olduğumuz kapsamlı çözümler, şunu bize bir kez daha gösteriyor ki; objektif ajantik dediğimiz olgu, ulusal ve bireysel düzeyde düşünülduğünden daha fazla olumsuz bir işlev görmektedir, subjektif ajan, kurum ve kişilikler geliştirmeye hiç gerek görmeden, bunların objektif konumu, Türk özel savaş sistemi ve onun psikolojik yapılarını, yürütülüşü, kendi başına cephe savaşlarından daha fazla sonuç almaktadır. Özellikle Türkiye ve Kürdistan'da çok güçlü olan pasifikasyonu, dünyanın en geri halklarına bile tahammül gösteremeyen baskı ve sömürüyü gözönüne getirdiğimizde, hiçbir halkın tahammül edemeyeceği koşullara halkımızın razı ettirilmesi, uygulanan psikolojik savaş boyutunun ne kadar güçlü olduğunu gösteriyor. Devlet tamamen ait yığınların aleyhinde çalıştığı, Türkiye ve Kürdistan insanlarını dünyanın dört bir yanına savurduğu, bütün yaşamlarını altüst ettiği, kişisel düzeyde alabildiğine düşürmeyi sınırsız geliştirdiği halde, buna karşı, Afrika'nın en geri halklarının, Pakistan halkının, krallıklarına idare edilen halkların, bir ufak veri parçasında bile gösterdikleri ayaklanmaların sınırlarını bile gösterememe durumu, ancak özel savaş ve onun psikolojik boyutuyla izah edilebilir. Prusya politikacıları bile, buna şaşıkmadılar. Günümüzün demagoglarından ve en kaşarlarını burjuva politikacılarından Demirel'i bile şaşıratan olgu özünde budur. "Halkımız devletleri çok bağıdır, olumludur" sözleri aslında özel sa-

vaşın kesin koşullandırıldığı, tek taraflı boyunu eğirdiği halk yığınlarının yaşadığı durumu ifade etmekle kullanılmaktadır. Devrimin gerçek anlamı budur. Bu, tarihsel temellerde ele alındığında oldukça iyi kavranır ve yine güncel yaşam ayrıntılarında etkileri görüldüğünde 'haklıya anlam ifade edebilir. Ve maalesef, bugüne kadar bizim sınırlı çabalarımız dışında, devrimci güçlerin, konunun muazzam cahilli olduğunu belirtmek gerekir. Birakalım konunun bilincinde olmayı, çoğu objektif olarak özel savaş propagandası kolu durumuna düşüyor. Ne yazık ki, özel savaşta polis istihbarat biriminin, solu işleme kılımda, genelde muhalif güçleri işleme kılımda çok usta olduğunu söylemek ve esasta bu temelde yönettiğini belirtmek, fazla abartılı bir yaklaşımdır.

Türk devlet sistemi özel savaş temelinde şekillenmiştir

Türk sisteminde -özellikle de Anadolu'da, Selçuklu ve Osmanlılar birlikte gelişen feodal-despotik sistemlerde- denilebilir ki, devlet yaşamı bütünüyle özel savaş yaşamından ibarettir. Anadolu'da yoğunlaşan Türk gücünün, özellikle egemen sınıfların devletleşmesinde en çok geliştirilen savaş şekli, özel savaştır. Yeniçerilerin kuruluşu ve gelişimi, bu konuda en parlak örneği de verir. Yeni yaşından itibaren çeşitli halklardan derlenen hristiyan çocukları, öyle süzgeçlerden geçiriyorlar ki, sultanlığın merkezi gücü, yine denilebilir ki, Osmanlı devletini yükseltmede ve yaşatmada yüz yıllarca süren en gerici, tutucu bir savaş gücü haline getiriliyorlar. Bunların çok sındirici olan etkisini, halen yaşayan halkların korkularından anlamaktayız. Öyle bir terör ve korku yaymışlardır ki, Balkan halkları, Anadolu halkları bugün bile, Türk bayrağı denince, o dehşeti aklıa getirmektedirler. "Vurun kellesini" sloganıyla ve bu bürpüde istediklerini vurabilirler ve bu çirkindi bir deşet salar. İşte burada başlıbaşına, büyük bir psikolojik ektli sözkonusudur. Osmanlı sultanları kendi içlerinde öyle bir terör geliştiriyorlar ki, iktidar için, gerektiğinde bütün kardeşler boğdurulabilmekte ve bu normal görülmektedir. Bu büyük bir terör anlamına geliyor ve iktidarı yaşatılmasında, neye dayanılmak istendiğini, dayanıldığını açıkça gösteriyor. Halklara ve kendi içlerinde olası iktidar öğelerine karşı öyle dehşetli terör uyguluyorlar ki, işte bunca yüz yıldır methi yapılan Osmanlı sistemi, yürürlüğe kalabilirdi. Hem halklar içlerinde, hem de kendi içlerinde alternatifleri yok etmek, bu sistemin en belirgin özelliği olmaktadır. Bu temelde yaratılan bir sahte Osmanlılık vardır. Sivil ve asker kuralardan veya çik grubundan oluşmuş bir güç, evrensel çapta bir terörist çeşide olarak, sultan adı etrafında, gerekçen her türlü cinayeti, talanı, ahalsızlığı sınırsız geliştiren, ne iyi bir millet, ne de yeni iktidar bir sınıf olarak çikarmaları sözkonusudur. Biliaks en lümpen, en ürtredim kopuk, en çaplıcı, en cani, eli kanlı, insanı hiçbir değeri alması olmayan bir çebeke türüyor. Ve bu öyle bir kuvvet meydana getiriyor ki, hiçbir halka, hatla ilericisi olma anlamında, hiçbir siffa, hiçbir partiye nefes alma imkanı bırakmıyor. Birakalım devlet psikolojisi, bir kültürel ge-

leşmeye bile fırsat vermiyor. Sanaatsal-ekonomik-sosyal gelişmeyi tanımlıyor bile. Anladığı tek şey; "vurun kellesini ilan gaminetti". Bu temelde yükselen bir rejim, devlet, ordu tam anlamıyla özel savaş kategorisine girer.

Demek ki, tarihte Türk egemen sisteminde özel savaş ve psikolojik boyutu çok köktüdü. Denilebilir ki, temelde değer gaspette, bu özel savaş sisteme dayanmaktadır. Ve kitlelere boyun eğdirilmesi, karşı grupların oluşmaması, her türlü gelişmelerin alınmaması ve psikolojik etki, çok önemli bir oyun olabilmektedir. Bu sistemi, Türkiye Cumhuriyeti Mustafa Kemal eyle, Osmanlıdan olduğu gibi devralmıştır. Cumhuriyet adı değiştirilmiş, maskelenmiş Osmanlı kurumudur. Cumhuriyet'e temel teşkil eden devlet kalıntısı, Osmanlıdır. İdeolojipolitika, uygulama tamamen Osmanlıdan miras alınmıştır. Bizatı daha geçirebilir, Osmanlı pasaları ve bu raktarlarıdır. Dolayısıyla Cumhuriyet'in oluşumundaki savaş mantığında, özel savaş büyük rol oynar. Daha sonra toplumun denetim altına alınmasında, psikolojik savaş boyutu, en çok kullanılan sistem olur. M. Kemal'in bütün mahareti, sınırlı da olsa, Yunan kuvvetleri ile onun mütefiklerine ve daha çok da iç rakiplerine karşı, bu özel savaş sistemini çok iyi geliştirmesidir. Daha başlangıca Anadolu'da gerçek anti-empyalist, anti-feodal bir temelde geliştirilmekte istenilen ve eğer M. Kemal'in özel savaş olmasaydı rahatlıkla gelişebilecekti olan ilericiler için özel savaş yöntemleri bastırılmaması, günümüzde doğru halk hareketlerinin gelişimi çok deşikli olurdu. Tarih biraz daha derinliğine kavranıldığında, özellikle Cumhuriyet'in kuruluş aşamasında görülmektedir ki, M. Kemal komutanlığı, bağımsızlık savaşını geliştiren ve anti-feodalizm güdükletmiş, işleme kılımda, tam Osmanlı gelenegine yarışı bir çik grubunun diktasını oluşturmuş, adeta deşik bir hanedan geliştirmeye kullanmıştır. Dikkat edilirse M. Kemal, padişahın kendisine verdiği görevle, mütefik olarak Anadolu'ya çik. Anadolu'da münim halketler vardır. Müdafai-i Hukuk cemiyetleri vardır. Komünist halketler vardır. Güneydoğuda'da Fransızlara karşı anti-empyalist halketler zaten başlamıştır. Kürdistan'da da gelişme halinde'dir. M. Kemal, bunları bastırmak için yola çikar. Çok somuttur, ordu mütefikliği görevi budur. Ama M. Kemal şunu görüyor; sultanlık artık gerek dünya çapında, gerekse Anadolu'da yaşatılmayacak kadar çürümüş bir konumdadır. Dolayısıyla, onun adına onun savunmak, yeniliği peşinen kabul etmek demektir. Bir bu saptaması var. İktidı saptaması ise; eğer kendisini etkili olarak devlet kalıntılarını, asker ve sivil kişi ve kuruluşlara dayandırarak örgütlemese, halk hareketleri, Kürdistan'da Kürt ve Ermeni hareketleri, Anadolu'da daha o zamandan çikma istidadi gösteren Bolşevik taburarı, en azından demokratik bazı hareketler kendisini aşabilir. Ve dolayısıyla, "empyalizmle, Yunan'la, Rum'la, Ermeniyi savuşturum" adı altında müslüman kitleyi, Kürtleri, hatta komünistleri ve demokratları aldatır, halk savaşını biçimleri olan gerilla kurulsunlar, sonuç alamaz diye daha 1920'lerin başında tasfiye eder, eğer altından emperyalizme uzlaşmak için bütün gücünü gösterir, yine bu temelde

"anti-empyalizm" adı altında Bolşevikleri aldatır. Bütün bunları gözönüne getirdiğimizde, yapılmak olmanın dört başı mamur bir özel savaş uygulaması olduğu görülmektedir.

Kaba bir ıgalcılığın Anadolu'da tutmayacağı açıktır. Dolayısıyla kaba ıgalcılık M. Kemal'in eline sahte bir ulusal kahraman olma fırsatı vermektedir. O "Yunan işgaline karşı çıkıyorum" sloganı altında, aslında çözülen, tükenen, yok olan Osmanlı İmparatorluğu'nun kalıntılarında en köhne, gerici, cumhuriyetçi altında bir devlet ortaya çikarıyor ve bunu özel savaş yöntemleriyle yapıyor. İşin bu yönü, daha ağır basan yönüdür. Kaba ıgalcılık kendiğinden de aşılırdı. Yunan kuvvetlerini Anadolu'da uzun vadede durması mümkün değildi. Yine İngiliz ve Fransız kuvvetlerinin de durması mümkün değildi. Dolayısıyla uzun vadede tehlikeli olan, gelişebilececek halk hareketleri, komünistlerin de açık olarak içinde yer aldığı milli hareketlerdir. O bunlara karşı daha çok savuşturdu. O halde, asıl olan; M. Kemal'in emperyalist işgalde karşı savuşturduğu, toplumsal-ulusal muhalefete, Türk halkından alabildiğince demokratik muhalefete, Kürtlerin, Ermenilerin ve diğer azınlıkların ulusal istemlerine karşı bir savaş geliştirdiği, örtbas edilmiş bu yönüydü. Cumhuriyet tarihinin örtbas ettiği işin esas yönünün bu olduğudur. Bu da tabii ki bir özel savaş yöntemidir. Sanki bu konuda hiç savaş yürütülmesi için davranılmamış, bu örtbas edilmiştir.

M. Kemal kendi hareketi içindeki muhalefete, silah arkadaşlarına karşı da, aynı özel savaş yöntemlerini uygulamıştır. Ondan daha fazla savuşturulmuş olanayın Kazım Karabekir, Ali Fuat Cebesoy ve yine bu savaşın diğer asker kadrolarının hepsini 1925-26'ına ulaştırılmadık, idamları, sürgünleri, zindanına tasfiye etmiş ve böyle tipik bir terörle, sındirmeye, özel savaş karşılaştırmıştır.

Kürdistan'da sömürgecilik baştan aşağıya özel savaşla örülmüştür

Bu özel savaşın kendini en çok ele verdiği uygulamada da, Kürdistan'daki tenkil hareketleri, bastırma hareketidir. Bastırılmadan imhaya kadar Kürdistan'da yürütülen savaş, savaş adı altında, Hitler'in yürüttüğü topyekün imha savaşına benzettir. Aslında normalde, elinde silah olanlara karşı yürütülen bir savaş değildir; bütün bir halka karşı yürütülen bir savaştır. Ve kitlye imha karakterindedir. Dolayısıyla, özel savaş kategorisine girer. Bir yandan acımasız olarak bındiriken daha çok da bunun korkusunu, yani, psikolojik boyutunu örgütüyor. Yine özel savasta en çok darbe veyen ve günümüzde tamamen boşaltılan yerlere değeri lendirildiğimizde, göröceğiz ki; tenkil, imha ve bastırılmaya birlikte, öyle bir psikolojik korku yayılmış ki, maalesef salfarmıza kadar bile savrulan ve bir daha kendine gelemeyen kişilikler sözkonusudur. Cumhuriyet tarihi boyunca Kürdistan'da geliştirilen uygulamalar, tamamen özel savaş uygulamalarıdır. Terör, sındirme ve özellikle çoğartıme psikolojik savaşta trındırılmıştır. Osmanlıların geliştirdiği aratmayacak cinsten, özellikle İ. Abdülhamit döneminde Ha-

mididey Alayları da devreye geçirilerek geliştirilen özel savaşın, görülmemiş yoğunlukta uygulanması sözkonusudur. Bu yakın geçmiş tarihi anlatmak için, günümüzde 12 Eylül faşist cuntası tarafından uygulanan ve halen de uygulanmakta olan bazı taktikleri iyi kavramak gerektirir. Özellikle yörelerin kültürel farklılıklarını kullanma, hatta yeni oluşmuş kişilikleri esas almayı özen gösterme bu dönemde özel savaşın ilk ifadeleri olurdu.

M. Kemal'in, Osmanlı sultanlarının sınıf temelli itibariyle çaplıcı, feodal egemen sınıfın dinsel mezhebi olan sınınlığı esas alması ve geliştirilmesi gerçeğini dikkate alarak, Osmanlıya karşı Cumhuriyeti geliştirdiği, onun da aleviye çıkış yaptırıldığı, özgülük sağladığı biçimde bir sav var. Aslında nasikli bektaslılığı yeniçerilerin tarikatıysa, günümüzde de nakşibendilik Cumhuriyet'in, toplumu dinle etkilemesi ve buna bağlı daha bir çok tarikatlaşmayı geliştirmesidir. Bu konuda, kemalistlerin son derece ikiyüzlü olduğu açıkça görülmektedir. Dinde yeni bir taktiği kullanılarak sözkonusudur. Ama bu taktiği çok uzun, aleviler arasında en çok yürütme kesim, yoksulları, katledilen, sürgün eden kesimdir. Günümüzde kadar da bu az çok yürütüldükleri ve özünde ulusal ve sınıfsal bir anlam içermektedir. Yoksul kesimlerin dinsel yönelliği olan alevilik ve benzerleri, ortaçağ görünlü ideolojik yapılaşmalarıdır. Bunlar ve mensupları tasfiye edilmiştir, ama bu savunma, koruma adı altında yapılmıştır. Cumhuriyet'in bu nitelikteki özel savaş yöntemi, halen yeterince kavranılmaktan uzaktır. Ki, CHP politikasında, günümüzde SHP'de devam ettirilen bu yaklaşımın, en Cumhuriyet gazetesinde ortaya atılmak istendiği gibi, devlet çikarına nasılı koşullarında ibret verici bir biçimde görülmektedir. Kemalistlerin Kürdistan'ı imha seferberliğinde kültürel çikşikleri, çeşitli dinsel ve sınıfsal temsilcileri birbirine karşı nasılı kullandığı ve gerekçen günümüzde bile etkileri görülen bir tarzda toplumsal-ulusal birlikteliği oldukça parçalaması olduğu, özellikle; Kürdistan'ın çok önemli bir bölümlü kapsamlı bir Türkiyele imte biriktire, sürgüne tabii tutarak tasfiye ettiği, bunun tam bir özel savaş uygulaması olduğu ve psikolojik terörü oldukça trındırıldığı çok iyi bilinmektedir. Nitekim çoğunuzun salfarmıza gelmesi de görülmektedir; siz, aslında bir özel savaş kurbanısınız. Hem de bunları psikolojik yönlendirmesi altında fırlatmışsınız. Bu gerçek hikayenizi çarpıcı bir biçimde ele vermektedir. Yani, birakalım sizler ulusal kurtuluş savaşımızın kadrosu, militanı olmasını; şaşırılmış, dengesi bozulmuş, pusulasız, sorunu bir tip olarak, boşaltılan insanı yanlarımların içinden gelvorsunu. Tarihi ve günceli çoğunluğu getirilerek, durumun bu olduğu aşkındır.

Onceden, kemalistler tarafından özenle hazırlanmış, adim adam geliştirilmiş, daha sonra, geride kalanlar üzerinde de psikolojik terörle birlikte, bir boşaltma, korkutma, çikarma politikası tarzında sürdürülmüş; beyaz terör dediğimiz dönemi arından getirmişti. Sonuçta; günümüzde doğru geliştirdiğimizde, nüfus üçte ikisini fazlasının metropollerde, yurtdışında bulundugu, geride kalanları da bir en önce kaçmak istedikleri bir bölge yaratılmıştır. Daha da kötüsü, sahte bir Dersimcilik de ortaya çikarılmıştır.

Yüzdeyi Dersim gerçeğine inhet edenler, ona karşı en uzak bir yurtseverlik görevlerini bile yerine getirmeyen, Avrupa'da, İstanbul, Ankara başta olmak üzere, çoğu şehir metropolde alevi milletçikleri, Dersim kökenli aydınlar adı altında, tamamen düşman örtbas eden, gerçek yurtseverliğe karşı özel bir savaş kolu gibi çalıştırılan kurum ve kişiler şeklinde karşımıza çıkıyorlar. Ve daha da kötüsü, o çocuk yaşta devrilenleri Yeni Çığağ'da hristiyan çocuklarındaki devrime gibi -çoğu amaçsız babasız bırakılmış, ilkokullar öğretmen okulları en çok burada kurulmuştur. Bu devrilenleri, en halis Türkleşme muamelesine tabi tutulup, İstanbul Türkiye'sine ve başı başı taşıyıp getirilmekteler. Kendilerini Yeniden Cumhuriyet meclisleri büna eskiden kapıldıkları denirler, biz Cumhuriyet Kurulmuş'tur, yeniden Cumhuriyet kullandığımız temeline, yaşam tarzlarına, felsefelerine, hareket tarzlarına, tam bir kemalist haline getirilmekteler. Kısacası; yaşamdan anladıkları, tam bir kemalist yaşam tarzıdır, doğa ve fiziki yapıları ise tamamen Kürdistan'dır. Dersim gerçeği ile bağlanırlar. Bu çok tehlikeli bir oluşum anlamına geliyor. Bugünümüz, fiziksel Kürdistanı, ruhuyla, beyneyle kemalist Ucuze böyle ortaya çıkarıyor ve böyle ucuzeleler de, bir halkın başına getirilecek en büyük beladır. Maalesef böyle daha tipler oldukça fazla. Yalnız Dersim'de mi? Hayır, bütün bölgeler böyledir. Dersim'de uygulanan, gerici biçimidir, alevicilik, Dersimcilik.

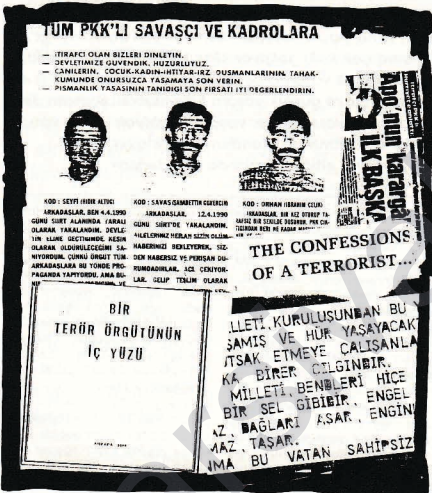
Örneğin, çok önemli rol oynaması gereken Dersim'de -unutamayız ki, Dersim Kürdistan tarihinde en çok işgal ve istila edilen yer durumundadır- daha 1940'lara kadar, Kürdistan'da isyan denilince akla gelen bir nolu bölgemiz anlamına gelmektedir. Geçirilen ve başı başı götürülen özel savaş yöntemleri, adım adım Kürdistan'ın bütün bölgelerine taşınmıştır. Günümüzde revaçta olan ve oldukça çarpıcı bir şekilde karşımıza çıkan bazı terikatlaşmaların merkezine baktığımızda, mesela Silvan, Batman gibi yörelerde, Refah Partisi (RP) gibi bir MIT oluşumu, %25'le birinci parti durumuna yükseltiliyor. Ve günlük basını ile diğerleri, deniliyor ki: Silvan'da, Batman'da her türlü din yayınılar, sinema bir özgürlük altında, muazzam satışlar ve kitlesel temeli buluyor. Dolayısıyla karşımıza çıkan olay, burada da değişik, bir dini teşkilatlanma adı altında özel savaşlar. Hatta Humeyni taraftarları örgütleniyor. Sahtekarlar arasında. Bu sahter Humeynicilik maskesi altında örgütlenmeye çalışıyor ki gerçekte Humeyni'ye de karşıdır. Fakat etkisini çarpıtıp koca bir kitleyi geliyor. Ortada çocuklar açtır, sefilme. Mesela, **Mahsum Korkmaz** gibi değerli bir yoldaşın küçük kardaşını bile psikolojik özel savaş, kendi militan haline getirebiliyoruz -bu onun ne kadar sonuç aldığı ve bu konuda ne kadar usta çalıştığını ispatlar. Bizim birçok savaşımızın yakınına, bu tip terikatlaşma yolu ile karşımıza çıkabilmektedirler. Neden Silvan ve etrafı? Çünkü Silvan Kürdistan'ın tarihi bir merkezdir. Tarihçe Farin adı altında burada bir devlet kurulmuştur. Merkezi burası olmuştur. Yurtseverliğin en iyi boy vereceği bir alandır. Bu sefer erkenden, daha değişik, işte; nakşibendi tarikatı veya Humeynicilik maskesi altına girmek istiyor. Eskiden sahte milletçilik vardı. Kontrolü MIT tarafından yapılan Kürt milletçiliğinin 12 Eylül faşizmi döneminde, özel savaşın en etkili bir maskesi altında işlev görmesi burada görülmüştür. Hakkarı'da, Botan'da koruculuk geliştirilmiştir. Vardır asiret beyleri vardır.

Onlara sınırsız silah ve para verilecek, bir kuvvet derlenmiştir. Kars, Ağrı boşaltılmıştır. Erzincan'dan, Sivasa, Malatya'ya, Maraş'a doğu indirimizle -sınır boylarında buralar artık Kürdistan olmaktadır çıkarılıyor; yoğun bir Türkleştirme politikası uygulanıyor. Tüm diri nüfus çok usta bir biçimde, özellikle işsiz bırakılarak, sahte bir yaşam felsefesi ile yurdidini kapısını açma temeline, ülkeden uzaklaştırılıyor. Yöntem şu; bazı aileleri palazlandırıyor, hatta; eline, para ile alan çıkartma, pasaport çıkartma yetkisi de veriyor ve her pasaport başına gelir de var. İşbirlikçi aile, "yer çok güzel, para bol, zaten iyi bir yaşam imkanı da var" diyerek insanları kaçış teşvik ediyor. Emperyalist metropolün polis teşkilatı MIT ve Türk polis teşkilatı da anlaşılmalı bir halde her bölgeden halk kesimlerini boşaltma faaliyetine girişiyorlar. Avrupa'nın çeşitli ülkelerinde, hatta Türkiye'nin metropollerinde, mesela İstanbul'da mahalleler oluşuyor. İzmir, Adana, Mersin, Antalya, hatta Bodrum yine öyle. Burada Türk büyük burjuvazisinin yararları anlatılıyor. Şimdi orada hemen hemen bir Kürt kolonisi, mahallesine oluşmuştur. Bunların oluşum hızı kayesine bakarsanız, hepimizin özel

rupa tutkunul Öldürsen, bir Avrupa'ya bizim köylerde bir hafta yaşatamazsın. Ama bizimkiler; toptan, gözükmeye gidiyorlar. Bu eş görülmüş bir özel savaş ve psikolojik yöntem sonucudur ve hareketleri. En büyük ihanet gereklerinden birisi olarak onu görmek gerekiyor. 60'lılardan beri, özellikle Kürdistan'ın bu Türkiyeleştirilmeye tabi tutulan kısımlarının yarısından fazlası boşaltılmıştır. Altı eşilir ve iyi incelenirse; bunda halk yığınlarının yoksul bırakılması ve bir de terörle, katliama korkutulmasının etken olduğu görülecektir. Maraş'ın, Dersim'in, Erzincan'ın, hatta Karstın tutulması Maraş'a kadar alanın boşaltılmasında terör bekelenlerin etkisi vardır. Maraş katliamı, aslında bu konuda çok önemli bir işlev görmüştür. Bu, önemli oranda bu sahaları boşaltmada psikolojik etkiyi sağlanmış ve hemen hemen her yerde buna benzer gelişmeler korkutmuşlardır, aç bırakılmışlardır. Değitim gibi, iyi açık tutulmuşlardır. Emperyalizm de, Türkiye'ye yardımcı olmuştur. Sonuç; buraların büyük tasfiyesidir. Yine, daha değişik kesimler, yezidler, süryaniler gibi azınlıklar vardır. Polis bir yandan işbirlikçileri eylele terör uygulayan, diğer

malizmin çarpıtılmaları, kemalist ilkeliler, kemalist devrimler adı altında kırak ilkeliler ve baştan çıkarma ilkelileri egemen kılma çabası geliştiriliyor ve bu vatansızlaştırıyor, anti-demokratlaştırıyor. Bunları sonuna kadar veriyorlar ve sonuçta karşımıza çıkan tip, ucuzeleler. Gerçekten halihazırda Türkiye'de, Kürdistan'da oluşan tip bir başkadır. Tüm bunlar belagat tir, şüphesiz içimizde etmeye biraz daha teşhis ve tedavi etmek işi belirleniyor. Her alandan içimize bireyler gelmektedir, sizler gelmektesiniz. Dersim, Garzan, Botan, Mardin ve Serhed özgüllünden bireyler olarak gelmektedir. Bu gözümlemeler temeline göreğimize daha iyi bakımız gerekmedir. Şiz şikellendiren bu gerçeğin etkisi altındaki bir psikoloji olduğuna, daha daha ötesi bir kişilik olduğuna anlamamız gerekir. Her ne kadar Kürdistanı sayıyoursanız da, esasında sizin oluşumunuz belirleyici; ihanet ilkeliler temeline şekillenmiş ve daha çok da ürktülmüş; açlık, sefaletle ödü kopartılmış; işi bulmak için feda etmeyeceği soylu hiçbir değeri olmayan durumuna geçmiştir; düşman nereye savursunsa, nereyi bir geçim kapısı gösterirse, "buna da bin sükrü" diyerek kadar kendinden geçmiş; kendini kurtarmak için, gerekirse, "benden sonra herkesse tufan" diyerek kadar çıkar düşkünlü olmuş; hiçbir toplumsal, ahlakı kurala kendisini bağlı hissetmemiş, temel toplumsal ve ulusal çıkarları hiçbir zaman mesele saymayan bir kişiliktir.

"... Kars, Ağrı boşaltılmıştır. Erzincan'dan, Sivasa, Malatya'ya, Maraş'a doğu indirimizle -sınır boylarında buralar- artık Kürdistan olmaktadır çıkarılıyor; yoğun bir Türkleştirme politikası uygulanıyor. Tüm diri nüfus çok usta bir biçimde, özellikle işsiz bırakılarak, sahte bir yaşam felsefesi ile yurdidini kapısını açma temeline, ülkeden uzaklaştırılıyor..."

yandan bunlara da "gel sana pasaport verelim" diyor. Yine, birkaç bekenden elebaşısını Avrupa'da, İstanbul'da iyi yaşatıyorlar ve korkudan, yoksulluktan ötürü hepsi buraları boşaltıyor. Şimdi nerdeyse bu kültürel topluluklardan eser bile kalmıyor.

Direkt bizim devrimi savamızın karşı geliştirilen sahte dinsel terikatlar, korucu ve asiret teşkilatlanması, özel savaşın diğer koludur, faaliyet sahasıdır. Kaba görünümü ile özel savaş böyle geliştirilirken, burada daha çok üzlenilecek durumlar, onun psikolojik sonuçlarıdır; oluşan kişiliğin durumdur.

Özel savaşın şekillendirdiği tip en düşürülmüş ve tehlikeli tiptir

Çok ana hatlarıyla değindiğimiz bu tarihsel temeline özellikleri günümüzde de görülmektedir. Açlık sınırı dayatılıyor. Okullarda -kültür de demeyeceğiz- aslında, bütünüyle ulusal, toplumsal değer yargılarında boşaltma, keskinleştirme değerlerinden boşaltma, onun yerine, ke-

halk, aydın gençlik var mı? Yok, bastırın, bulamazsınız. Bu kadar başıyırı, sömürsüz, işgale boyun eğen halk toplulukları görmezsiniz ama Türkiye'de ve Kürdistan'da bir gerçektir. İşte bu gerçeğin oluşumunda en temel rol oynayan sistem, oldukça eskiye uzanan bir tarihi boyutu olan Türk özel savaş sistemi ve onun psikolojik boyutudur. Psikolojik boyut, kişiliği yabancılaştırma veya kişilik çarpıklaştırılması deyinçmeyebilir. Özel savaş kişisel düzeyde zafer kazanmıştır, psikolojik savaş hepimizde zafer kazanmıştır. Ve bunun için de bir devrimi psikoloji ile sızı savıramızın savaşçı geliştiremeyez. Devrimci savaş bir anlamda, devrimci psikoloji ile kazanılan savaştır. İşte bunun için devrimci savaş psikolojisi her zaman tam girin diyoruz.

Karşımızdaki adamlarımız, hem de en ileri düzeydekiler hep somurtkandır. Birakalım bir komutanın esprisini, doğru dürüst bir komutanın halk hareketlerini bile sergilememiz uzaktırlar. Ya ne oldum delisi, kendine sevdalı ya da ağavari, kendine şerisi mayın gibi ortaya atırlar. İşte bu psikolojik savaş taraflarında kazanılmış bir tiptir. Aslında objektif olarak böyledir ve kişiliği böyle oluşmuştur. Yoksa halk önderleri bu psikoloji ile yaşayamazlar. Ama bide bu bir gerçektir; savasçılar, güdülmeye son derece müsattırlar. Bu da kişiliksizleştirilmelerinden iyi gelir. Kişiliği bozulmuş insanların ne kadar tutarlı hareket ettiklerini bilirsiniz. Ama biraz kişiliği ile oynanan bir baş belasıdır. Demek ki özel savaşın psikolojik etkisi taraflarında kazanılmış birey, bugün PKK içinde, onun getirilmesinde ve halk içinde en tehlikeli tipi oluşturmuştur. Özel savaşın imbidgeni geliştirilmiş, kişiliği, psikolojisi, talepleri diğer taraflarından ayıranmış tipler, birakalım bizim devrimizimiz geliştirmeyi, devrimci savamızın önüne ciddi bir engel olarak dikilmektedirler. Hatta kampanızda bile devrimci eğitim faaliyetlerimizin önünde bir engel durumundadır. Nitekim sık sık bazıları özeleştiriyeye kaldirıyoruz ve gerçeklerini daha da açmaya çalıştığımızda kendilerini ele veriyorlar. Şu kadar kemalizmden etkilenmiş, şu kadar feodalizmden etkilenmiş, şu kadar bireysel çıkar peşinde ve eşkiyi arıyor, bu kadar ıslubu bozuk, kendini konuşturuyor, Parti politikasına yalmıyor, onu önemsemiyor, habire kendini dayatıyor, birakalım halkı savasını, sıradan insan vasıflarından uzak duruyor, ölçülerini kaçırması, değerlere nazı yaklaşılmış açını hiç bilmiyor ve çarçur etmekte başka uğraştığı bir iş yok! Silahını vermisiş eline, silahı şaha söpür kadere vermiyor, koruy kaplıyor, vuramıyor, ucuz vurup koca teslim oluyor! Bu tipler, safızlarımızda ortaya çıkmıştır ve tamtamlama döneminde psikolojik savaşının en çok üzerinde başarıya işleri tiplerde bu durumlarda gelişmektedir.

Günlük olarak sık sık yaptığımız değerlendirmelerde bazı şehirlere, daha bölgelerinde tipolojilerinden bahsediyoruz. Dersim tipolojisi biraz açıktır. Kuzey tipolojisi, emel özellikleriyle biraz ortaya konuldu. Serhed tipolojisi yine bazı özellikleriyle ortaya konuldu. Botan tipolojisi ele alındı ve bazı örnekleri sunuldu. Mardin tipolojisi, Dersim kadar açıktı ve onun da yo! açtığı tahribatları ortaya serildi. Ve biz bunları kentlere kadar indiriyoruz. Düşman bazı kentleri, kent alanları gibi ele almış ve aslında polis bu kentlerde bir özel savaş yürütüyor. Özel savaşın başta çıkardığı güçler ve bu güçleri buraya kadar yolladı. Bilirousun bazıları buradan yarıldı. Polis bu kurbanlarını, gitsin uğramasın diye kasıtlı olarak da üzerimize gönderiyor. İşte kişi baştan çı-

karmayı nereye kadar tırmadığını, oya geçim�ne getirelim.. Bunlar ortaya çıkmış olgulardır, ispatlıdır. Ve halen bazıları diyorlar ki; "biz neden geliyormü, neden değişemiyoruz?" O zaman sık soruluyor; dışman sen kendi kendine yaşa ama, bu ortamımda, gerilla safılarınca nası yaşatmaşa cesaret edebiliyorsun?

Bizde kendisini oldukça dışa vur-an bir komutanlık krizi de var. Bazı komutanların var ki, ancak dışmanın kontrolü o kadar birlemlenemiyebilir veya birimi pasifize-pasifikasyona terk edebilirler. Öyle komutanlar var ki, tipik bir pasifikasyon önderi Nasil ortaya çıktılar bunlar? Objektif olarak psikolojik savaşın oluşturduğu yörelerden ortaya çıkmışlardır. O etkiyi bırakmayanlardan bazıları bugün başımıza bile olmaktadır. Özel savaşın başta kan ve deşsetle yurıştıldığı, kültürel, dinsel boyutta geliştirdiği, kişiyi teslim alma, sekillendirme, ulusal-sınışsal çıkarlarına ters düşürme, hassa inansi değerlere ters düşürme sonucu sekillenen tip, tam özel savaşın oluşturduğu tipdir. Bu tipleri sonuça nicelik ve nitelikçe egemen kılma, halk adına yapılacak emeller gişimlerin en yaman öğel savaşın öğünün alınması; işte, Türkiye ve Kürdistan'da başanlar bunda diyoruz. Maalesef halk adına muhalefet yapmakla mükellef olanlar, birakılm geçeręi bu yönleriyle görüyor, tam tersine özel savaşın kurucusudurlar.

M. Kemal döneminde halk hareketleri olmaya aday gruplar vardı. Onlar nası tasfiye edilmişse, günümüze doğru, özellikle de 70'lerden sonra da faşizm, polis istihbarat kuruluşlarını aynı sekkilde solu engellemek kullanıştır. Muhafiz güçleri, muhalefetin gelişmesini engellemekde kullanılmıştır. Nası? Aslında ortadan kaldırmaya hiç gerek görmüyor. "içine yuva yaparım", yani, "biraz mikrop aşlıyorum" diyor. O "mikrop" diyor, "buneyi zehirler, kendi gruplar çürütür." Faşizm, "var olan kuruluş, kuruluşlar çürümüş yapıları benim imha etmemden daha fazla bana yararlı sonuç getirir" diye düşünür, doğrusu da budur. Çünkü; vurursa karı bir tepki dışenmeyi getirebilir, dışenme eyleme dönüşer ve bu tehlikelidir. Bu nedenle faşizm

"... 4000 yılı önce yerleştiğimiz vatan topraklarını, kaşarcasına ve arkasına bakmamacasına terk ediyoruz. Elimize bir pasaport veriyorlar, öteki taraftan da gelin diyorlar; gidiyoruz ve kapaklanıyoruz. Çok basit bir yaşam uğuna; bütün gelenekleri, görenekleri, toprak sevgisini, bizzat toprakların kendisini ve toplumsal sevgisini kaybediyoruz. Üstelik de, 'çok şükür alleyi, çocukları kurtardığı' diyor insanlarımızın, tamtamtına inancını düştükleri durum budur. Cennet diye tabir edilen bir ülkeden, dünyanın öğür tarafına savrulup, 'kurtuldu'm diye kendi kendini avuttu.."

bunu yapmıyor, yalnızca içinden boşaltıyor. TKP'yi öyle yaptı, TKP'yi kurdu, içine biraz gerçek TKP'iler de girdi ama, esas yönetici gücü M. Kemal'e bağlı kadrolardı. Sonuç; vurabildiğini vurdu, satın alabildiğini satın aldı. Yine bu aracı günümüze kadar kullanıyor. En son düşümüze, TKP adı altında gişilen icazetli işbirliğine baki. Evet tam 70 yıldır komünistlik adı altında komünistliğin

canına okunur. Kürtükte de öyledir. 1925 insanlarından tutalım Dersim isyanına kadar, hepsini acısız ezdikten sonra içinden bazı işbirlikçileri elde etmişler ve bunları daha sonra sahte Kürtü yaptırmıştır. Sahte KDP'ler kurduşmıştır ve bugün sahte KDP'ler en çok, gerçek yurtevser olan bizim harekete karşı savaştırıyorlar. Bize en çok zarar veren bu sahte KDP artıkları, -korucuları, aşiret teşkilatlarını, tamamen ilkel-milliyetçi teşkilatlarının emanlarıdır. Özel savaşın nasil geliştirildiğine ilişkin en iyi örneklerdir. Yine sol, 70'ler sonrasındaki sol, bu temelde ele alınmıştır. Önemli oranda bütünün-parçalanıp, ideolojik-politik yönden karma-karışık hale getirişmiştir. Bunlar, devrimci muhalefetin gelişmesi öğünde en büyük handikap güçleri olarak geliştirilmek istenmektedir.

Birakılm bütün bunları ve kendimize bakalım. PKK'yi hem de PKK adı altında içinden boşaltmak isteyen kaç tane provokasyon hareketi ortaya çıktı? Cezaevlerinde daha 80'lerin başlarında, geleneksel ola-

çıkabilir. Sonuç; yıllardır bu kadar tecrübesiz rağmen, Partide dayatılan özel savaşı bile zor bile önlüyoruz. Nedeni de, neredeyse onlar tarafından ele geçirişim konusunda olan sizlerin kişiliğidir. Bu, basit bir olay değildir.

Türkiye'de her gün yüзде on hayat pahalılığı vardır. En son Afrika'nın Zambiya ilkesinde yüзде on zam yapıldı diye halk ayaklandı ve az kalsın diktatör devirecekti. Türkiye'de ise her gün yüзде on zam vardır. Sonuç; daha derinliğe işleyen bir pasifikasyon! Demek ki, bunun izahını önkemli oranda karşıdevrimin pasifikasyonunda, özel savaşında aramalıyız. Bunlar gerçektir ve bu tahribati en derinden yaşayan alan da Kürdistan'dır. Kürt insanı ve önkemli oranda hepimiz, bu sekillenmeden az çok payımızı almışız.

Şu ortaya çıkıyor ki, devrimci düşümüze eğitim ve tecrübe bile yön verirken, bu gerçektir gözönünde geliştirmeliyiz. Ben sık sık bunu belirttim; devrimci eğitimde özel gerçektirizimiz böle dikkatte al-

gıtmiştır, özgürük gıtmiştir ve bu bir daha elde edilmedesine gıtmiştir! Birkaç iyi süre içinde iyi yaşayabilirsin ama, token senedir, tarih ve yaşbedilmiştir. Giden kaybedilmiştir. Bu da en kötü kaybedimdir. Günu kurtarma peşinde olan, maasi kur-tarma peşinde olan adam belki bunun ne kadar tehlikeli olduğunu bilmez. Zaten bu tip adam düşünün tekidir. Yani, "bugünü kurtarıyorum ne olursa olsun!" Bu tip, Kürdistan'da olsun, yurtdışında olsun en tehlikeli tipdir. Bunlar bu vatanın çok, insanlarımızın da bitkin hale getirişlerinin esas nedenleridir. Bu tipleri karşı ailede, mahallede, köyde, kentte savaş ilan etmek gerekir ve bu şarttır. Bu mantık, güncelliğe ilkerlerine kadar batması ama güncelliğe de kurtarmayan adam mantığıdır. Kaldı ki; önder geçirin, ailede reis geçirin, kabilede, mahallede kabadağı geçirin. Bunlar ailesiz edilmeden, halkın kendini bulması, uzun vadeli çıkarlarını savunması mümkün değildir. Vatani ucuz terk edip bunun üzerinde dahi düşünmeden, "bu oyuna nası geldim, nereye gidiyoruz; sonumuz

diyerek, Sovyetler Birliği gibi, sosyalizmin o kadar gelişmiş olduğu bir alandan, ayda onbinlercesi geliyor. Ve herbirisi önce toprağı övüyor. O kızgın güneş altında "vatan" deyim multi oluyor. Veya mutluluk, onlar için bu oluyor.

"Ya biz ne yapıyoruz? 4000 yıl önce yerleştiğimiz vatan topraklarını, kaşarcasına ve arkasına bakmamacasına terk ediyoruz. Elimize bir pasaport veriyorlar, öteki taraftan da gelin diyorlar; gidiyoruz ve kapaklanıyoruz. Çok basit bir yaşam uğuna; bütün gelenekleri, görenekleri, toprak sevgisini, bizzat toprakların kendisini ve de toplumsal sevgisini kaybediyoruz. Üstelik de, 'çok şükür alleyi, çocukları kurtardığı' diyor insanlarımızın, tamtamtına inancını düştükleri durum budur. Cennet diye tabir edilen bir ülkeden, dünyanın öğür tarafına savrulup, 'kurtuldu'm diye kendi kendini avuttu! Ama diğer yandan yuhadler 2500 yıl sonradan ve çok haksız bir temelde gelip toprağa kapanyorlar; 'işte' diyorlar; 'vaad edilen topraklara geri dönüyoruz.'"

Evet, bir değerlendirimdede dedim ki, Afrika'lı sıyah ırktan bu kadar insan Amerika'ya köle olarak götürüldü, ama onlar zincire vurulup gemilere dolduruldu ve köle olarak götürüldü. Oyuna şimdi biç gönlütlü olarak, polis uyusu ile uçaklara doldurulduş; Frankfurt havaalanına, Macaristan'a, Viyana kaplarına bırakılıyor ve Avrupa'na da başına bile oluyoruz. Kapitalistlerin hizmetinde köle olarak kullanılıyor. Bunlar ucuz iş gücü deposudur diye, kapitalistler de gidici kökürüyorlar. Türk polisi de kökürüyor. Bu durum orta gelirliçin gelişmesine iyi açarken burada da ülkenin boğalmasına iyi açıyor. Sonunda kaybeden insanlık oluyor, kendimiz oluyoruz.

Öyle görünüyor ki, buna kaynaklık eden doğal özelekkilerimizdir. Aslında, "benim kişilerde özelekkilerim, hüyumdur, suyumdur" dedikleri; dışman tarafından direkt empoze edilen, rişelş temel olan, çok sistemli politik, ekonomik, sosyal, siyasal politikalarla geliştirilen ve sızde zarar kazanmış bir yaşam tarzının kabulüdü. Kişilikte iflaştır, kişilikte bir yerde yeniliği kabul etmemis sonucudur. Gerçek böyleyse, o zaman bu PKK'nin temel gelişmesi mesesidir. Dışmanın bu kişilişleştişmesinde, düşümesinde karşı olmak, PKK'ileşmemişinki adimidir. Geriye bütün bu dağlara, tüm içinden başlayıp dalga dalga tüm toplumsal çevreleri kapsayacak tarzda karşı çıkmak kalmaktadır. Görüş budur.

Parti gelişmeden, parti önderliği gelişmeden önce halkımız yenilmişti, oyuna getirişmişti, aç birakılmıştır, korkutulmuştur. Bugüne kadar elimizde değil dediler, ama şimdi parti var, parti bu diğişata düşüyor. Parti özellikle bu konuda ideolojik-politik olarak kendisini hazırladı. Örgüt olarak kendini geliştiriyor ve bunu savaşa kadar yanıtıyor. Parti içinde bu savaş başanaya gidiyor. Halk safılarınca başa kaydediyor. O halde görev, bu temeldeki gelişmeyi hızlandırmak, doğal sonucuna götürmektir. Yani önkemliye yurtdışındaki bütün halk yiğımlarımızın ilgilieri öylenelemek, giderek fiziki varlıklarını tekrar ülkeye yönlendirmek, vatanesverlik aşlamak, "ülkem yoktur" fikri yerine "ülkem vardır" fikrini, "halk gerçektir yoktur" düşüncesine yine "halk gerçektir vardır" düşüncesinin tohumlarını ek etmek gerekemektir. Giderek bu ilgilii, bu kavramı, bu kavrami benliğinin ayırmaz bir parçası haline getirmek şarttır.

Yani, "mutfaka bir vatanım olmalı, özgürüküm olmalı. Buna güterecek ileri bir adam olarak, bunu bir istek olmaksızın çıkarıp uygulama, yani bizzat öğürtenme gücü haline getirmeliyim, öğürtemeye birlikte ey-

"... Aldanmayalım! Sağlıklı bir vatanesverlik gelişmedi mi? Avrupa'da, Türkiye'nin metropollerinde, sadece erinmez, kaybolunur. Sonuça oranın köleleri olunur. Asla öğür bireyler haline gelinemez. Bütününüle tortu işlerle uğraşılır, babalar öyle, oğullar öyle. Afrika'nın zencileri 300 yıldır Amerika'da neyseler, Kürle'nin Batı'daki köleliği de öyledir. Bu statü yine gelişiyor, ama çok kötü gelişiyor. Görülyür ki, bu öyle kolay kabul edilecek bir şey değildir. Böylesi bir yaşama boyun eğerler kimlerdir? İflas etmiş çiftçi, içinden kovulmuş işçi-memur ve günlük yaşam tutkunanları. Giderim denizi görürüm, sokaklarda avara avara dolalışım! İşte; yaşam edebiyati... Ona kanan gençlikli. Sarhoş olmuş ve afonyonlanmış. Kendisiyle birlikte bir tarihi götürdüğünün, bir ülkeyi inkar ettiğinin farkında bile değildir..."

rak TC'nin en çok tahrip ettiği, özel savaş geliştirdiği Dersim zeminini, PKK aleyhinde nasil kullanmak isteğiniği şahin-Yıldırım önkemlerinde göröbiliriz. Yine çok iyi önderlik ettiği "Geç Kemalistler" hareketini çok iyi bilençtiyeyiz. Genç Kemalistler hareketi gızil olarak, PKK adı altında ve Diyarbakır zindanında, neredeyse -eğer Partinin gerçek militanları kahramanca dışenmeselerdi ve bunun için tarihini tandığı en büyük dışenmelerden birinesine yatmasalardı-birincisini "İlmi PKK" adı altında "demokratik PKK" adı altında PKK'ye karşı savaşın bir güc haline getirecekti. Kılpayı bunu başarmadılar ama, neredeyse başaracaklardı. Avrupa'da az mi böyle gişirmeler bulundur? Daha 82'lerde, yine zindan tasfiyeciliği ile bağlantılı olarak, "İlmi, demokratik PKK" yaratmaya çalıştılar. Tabii, yine emperyalizm ve Türk polisinin desteğeyi, sahte solcuların da itfakıyla; dışmana tek bir kurşun sıktırılmayacağı, "bir tekini bile Hakkarı'ya göndertmeyeelim" sloganı altında arkadan bir hançerlemeyi dayattıklarını ve her yıl neredeyse bunu gelenek haline getirdiklerini iyi bilmekteyiz. PKK adıyla; "İlmi PKK, barışçıl PKK, insani PKK" adı altında bu kendi canavarca, kudurganca, kapkara yüzlerini gizemek istediğer. Bunlar, özel savaşın Partimiz için taşaşılması ve sızma gişimleridir. Maalesef birkaç tane elebaşı belki bunu bilinci olarak yaparken, yüзде doksanı da buna alet olmaya yüzyüzeydi.

Evet! PKK'nin özel savaş tarafından ele geçirilmeye çalışılması çok açıkça gözlerimizin önünde cereyan etti ve birçok önkemle kişilikleri yanında, dışman psikolojisi tarafından oluşturulmuş ve kismen de PKK'den etkilenmiş ögeler de neredeyse onların tabanı olacaktı. Bu etkiler sızda ve var. Peki bir nereden ileri geliyoruz? Özel savaşın yaratığı toplumsal zemin, psikolojik kültür ve yaşam tarzından ileri geliyor. Bir tane elebaşı çıkıp hepsini baştan

malıyız. Taşaşmış küçük-burjuva ögeleri, feodal ortaklıklarda bu kendisini daha çok gösterir. Olduğuça sını ve kurmacza hesapları yatan küçük-burjuva ögeleri dikkatte alınmadan, onlardan gelişebilecek olumsuzluklara yönelenmeden, devrimci örgüt, eğitim ve savaş faaliyetlerini ilerletemez. Ve daha da ötesi, düşman şekillendirildiği yapılarımızı aşmadan devrimci kişiliğin gelişimini sağlayamaz. Polis sız bilinci kullanıyor anlamında söyleyebiliriz ama, daha çok onun; kültürel, sosyal, ekonomik gerekeği dayatmaları deştire edip, şահımsızda çözümler boşa çakırmazsanız; devrimci eğitime, devrimci eyleme layıkıyla hazırla hale gelemezsiniz. Neden kavşamlı militanla, insiyatif sahibi savaşçıları kıymıyor? Çünkü; clayı biz vurmuşsak da, altında eski kişilik var. Eski kişiliğe isteğiniği yapan yeni clay var, yine eskidir. Dönüşümün zorunluluğu, kapsamlı olmak ve nedenidir. Bu, yalnız Parti safılarındaki militan savaşçıları için değil, bütününüle halkımız için de gerçektir. Halkımıza yaptığımız son çağrıların temel anlamı da budur.

Anavatandan kopuş, psikolojik özel savaşın en vahim sonuçlarından biridir

Ne diyoruz bu çağrılarda? Siz önce oyuna getirilip, katliama teröze edilerkek korku ilkerinize kadar kişiletildi. Daha sonra aç bırakıldınız, kemalist okullarda sahte bir yaşam felsefesine ulaştınız. Sonuça; sadece yurdunuz, malınız, mülkünüzü bırakmakla kalmayıp; Türkiye ve Avrupa'nın metropollerinde de her şeyinizi mahvedecek, insanlığınızı bitirecek, sahte talepler etrafında dönüp duracak kadar geriletildiniz. Belki, eski yaşamınızdan daha iyi yaşayıyor diyebilirsiniz ama, vatan

ne olacak" sorusuna cevap vermeden, sağlıklı bir vatanesverlik gelişmez. Aldanmayalım! Sağlıklı bir vatanesverlik gelişmedi mi; Avrupa'da, Türkiye'nin metropollerinde, sadece erinmez, kaybolunur. Sonuça oranın köleleri olunur. Asla öğür bireyler haline gelinemez. Bütününüle tortu işlerle uğraşılır, babalar öyle, oğullar öyle. Afrika'nın zencileri 300 yıldır Amerika'da neyseler, Kürle'nin Batı'daki köleliği de öyledir. Bu statü yine gelişiyor, ama çok kötü gelişiyor. Görülyür ki, bu öyle kolay kabul edilecek bir şey değildir. Böylesi bir yaşama boyun eğerler kimlerdir? İflas etmiş çiftçi, içinden kovulmuş işçi-memur ve günlük yaşam tutkunanları. Giderim denizi görürüm, sokaklarda avara avara dolalışım! İşte; yaşam edebiyati... Ona kanan gençlikli. Sarhoş olmuş ve afonyonlanmış. Kendisiyle birlikte bir tarihi götürdüğünün, bir ülkeyi inkar ettiğinin farkında bile değildir. Kapana kısırlımış ve oyuna getirişmişsiniz. Kendiniz söyleyörsünüz; "köyümüzdün yarısı gitti, bölgemizin yarısı gitti" diyorsunuz. Peki savaşarak mi gittiler? Hayır! Kendi kendilerine gittiler. Peki niçin? Daha iyi yaşam varmış, iş varmış! Oyuna gelen haberlere göre durumları iyi değil; çokukar peşan, ikinci kuşak öyle, üçüncü kuşak böyle. Ve sonuça, isteğiniği kadar kullanılabileceğin insan ortaya çıkıyor.

Bunlar çıkış değildir. Avrupa'lıları, hatta Egelleni, Batı-Anadolu insanını getirin Dersim'e, "Güneşöğü"ya; o valileri, paşaları dışında, kimseyi de bulda tutamazsınız. Peki biz niye oralarda yaşıyoruz ve oraya bu kadar tutunuz? Binlerce yıllık ata topraklarınıza bu kadar uzak düşmek ve bunun normal görme kadar vahim bir durum olamaz. Bu duruma gelmenin iyi olduğundan bahsedilebilir mi? Evet, yüzyüzdü bir Filistin vardır. Sözümlüne İsrailöğulları 2500 yıl önce Filistin'i terk etmişler. Ama şimdi bu halk halen yaşayan bir halktır ve gelip Filistin'e yerleşiyor. "2500 yıl önce buradan çıkmışız"

leme de geçmeliyim ve yavaş-yavaş yurtdışından ülkeye kendimi taşıyabiliyorum" anlayışına ve uygulamalarına ulaşmaktır. Önce birkaç generasyon, eli iyi silah tutacak savaşçıyı, propagandacıyı, örgütçüyü ülkeye aktarmalı, ardından gerekirse, nasıl ki 70'lik nesiller, dedeler ülkeyi boşaltmak istiyorlarsa, tersine bir geri dönüşü başlatmalıyız. Birkaç öncüye önce bu söz yollanır. Nasıl ki, 30 yıl önce en gençler çığırda, şimdi de yetmiş gençlerden bazılarını geriye yolluyor. Ardından, yurtdışındaki tüm halkı yığılırız; aslında bu uğursuz gidişatına, bu uğursuz multicaşmesine son vermek amacıyla, vatana dönüş hareketini kapsamlı ve gerçekten kurtuluşu başlı temel hedeflerdir. Partinin, yurtdışı faaliyetlerini görevi budur. Kapsamlı bir özel savaş sonucu emperyalizme birlikte getirilen taşınan ve köleler halinde bulurlar bu insanlarımızın yönelimlerini devrimci tarzı, yurtsever tarzı böyledir. Baştan beri biz bu tarzda yaklaşıyoruz. Ama yetmiş katı, fazla örgütleyemedik. Görev, bunu daha fazla örgütlemek ve giderek eylem gücüne dönüştürmektir. Bu yerleşilen bir kuvvettir artık. Ülke içindeki vatanseverliği besleyen bir kaynaktır. Nasıl ki düşman, halk gerçeğinden kopuşu amacına dayalı olarak vatansızlaştırmayı geliştirdiyse, şimdi tersine, vatanaşma, özgüleşme hamlesinde yurtdışını muazzam bir cephe gerisi haline getirmek ve kismen bu konuma getirilen yurtdışını, daha fazla işlerliğe kavuşturmak, bunda tam başarıya gitmek, yapılması gereken temel görevlerimizden biridir. Ülke içindeki halkı yığılırız, aslında bu ekonomik, kültürel, siyasal temelde özel savaşın aleti olma durumuna son vermek temel görevlerimizdendir. Kendi ulusal-sınıfsal konumuna göre bilemek ve bu temelde örgütlenemeye, savaşmamaya, ilkeline kadar bireyciliği, düşkünlüğü, sefaleti yaşamaya son vermek gerektirir. Bunun yerine, yurtsever düşüncüye ulaşmış, halkın özgürlüğüne, yani temel çıkarlarını esas alan bir düşünce ve siyasal bakış açısına ulaşmış, bu temelde bir örgütlenmiş, ve eylemle artık geçmiş kişiliği, kendini yeniden yaratması sağlanmış ve böylelikle de savaşın bir halk gerçeğine dönüşmüş yapıya ulaşmak, belirlenmiş özel savaşta devrimci savaş görevimiz temelidir. Ve biz, toplumsal safarda, böylesine devrimci bir savaşta özel savaşta karşı geliştiremeyecek, halk savaşını geliştiremeyecek. Temelde özel savaş, özdele ve psikolojik boyutuna karşı, güncel olarak geliştirilmesi gereken halk yığınlarının devrimci psikolojisine, kişilerin devrimci psikolojisine ulaşmayı bilmeektir.

12 Eylül faşizmi tüm toplum yaşamını özel savaş temelinde biçimlendirmişti

12 Eylül faşizminin, biraz da teknoloji-başta televizyon, basın olmak üzere- hizmetine koşarak daha da içinden çıkılmaz hale getirdiği, Türkiye'de kapitalizmin biraz gelişmesiyle birlikte daha da boyutlandırıldığı bu psikolojik savaşçıyı yakalamamız gerekiyor. 12 Eylül için kısaca söylenecek olan; birkaç özel psikolojik savaş silahını gerçekten iyi kullanmıştı. Dini baştan beri toplumu uyutmada kullandı. Özellikle İranda'da devrimde dinin anti-emperyalist ve sağa karşı devrimci işlevini görürce, ABD ile birlikte "İslam İlimi" adı altında, tutucu din silahına tekrar sarıldı. İranda'da işlenen tersine din, toplumsal muhale-

fetin bastırılmasında kullanılmaktadı. 80'lerin başından itibaren, biraz da Ortadoğudan gelen dinsel merkezlerin de yardımıyla, bizzat 12 Eylül faşizminin askerî-siyasi yönden başı olan Evren ve ekonomik yürütücüsü olan Özal, tarikatlara desteklererek ve bizzat tarikataşmalara önderlik ederek yeni bir çığır başlatıldı. Özellikle Kürdistan'da MIT'in bu doğrultuda gerçekten çok büyük bir çaba harcadığı şimdiki daha iyi anlaşılmalıdır. Özellikle çocuklar çığırında bütün kentlilere göre bir 10 yıllık program oluşturmuş ve hesaplarını yapmışlardır. Faşist cunta işbaşına geldiğinde çocuklar 10 yaşındadır. 10 yaşındakiler 10 yıl sonra militan olabilirler. Militan olmaları önemek için ise kentlileri ya nakş yapmaktır; ya süleymancı yapmaktır; ya nurcu yapmaktır; yani hangi tarikat uygunsu-aslında hepsi de MIT teşkilatlarıdır- bunları yöreye göre (mesela, saflıktan nakşicilik mi gelir, orada öyle, Dersim'de alevicilik mi gelir, Dersim'de alevicilik tarikatı, Adıyaman'da kadiri tarikatı) uygundur, orada kadiri tarikatı geliştirmişlerdir. Her yöre için durumuna göre tarikatlar oluşturmuş,

İtibaren kökenini unutturacaklar. Yeniçeri Ocağı da devirmelerden oluşturulmuştu, tarikatlardan güç alıyordu. Şimdi de aynen o dönemdeki devirmeler gibi, bu çocukların hepsini tarikat ocaklarında eğitmişler, baştan çıkarmışlar; tarikatına yabancı, halkına yabancı, sınıfına-ulusuna yabancı hale getirmişlerdir. Ortadoğudan daha geri, daha tutucu ocaqları Bizim en değerli yoldaşlarımızın kişik kardeşlerini bile bu temelde karıştırmışlar. Bizim muazzam kitle temelizimiz olması gereken gençlik baştan çıkarılıyor. Din silahtı vasıtasıyla bu yapılmıştır. Dinin kullanılması, hem de kullanılan gerçekten dinsel oldukları halde, gerçek özüne eğilerek gerçekleştirilmiştir. Din ile alakalı olmadığı halde 12 Eylül faşistleri dini iyi kullanarak bu tarikatlara çok iyi geliştirmişlerdir. Bu yönüyle, bu silah özellikle Kürdistan'da bizim mücadeleimize karşı geliştirdiği, Kur'an ayetlerini bidiriler haline getirdiler ve helikopterlere dağıttılar. Müftü ve vaazcılar camilerde her gün konuşuyorlar; "bunlar teröristtirler, cezalarını namazı da kılınmaz" dedirtiler. Bütün bu yugu-

Kürdistan'a yolluyorlar. Hayran olmayan gereken bütün güç halk sanatçıları diyorlar. Aslında bunlar tam MIT'in toplumsal muhalefeti içinde boşaltmak için hazırladığı tiplerdir. Çünkü bunların söylediği türkülere en ufak bir halk, direniş sesi yok. Önce devrimci sanat etkinliği olan türkülere odaklanıldı, ardından onların yerine bu sahte tipler, geniş bir propaganda temeline etrafa yayıldı. Yurtdışındaki ezilmiş yoksul kesimler ve daha çok da Kürdistan'daki gençlerin baştan çıkarılması için böyleli tipler dayatılıyor.

Her gün bir başka festival düzenleniyor. İstanbul Festivali, Ankara Festivali, İzmir Festivali adı altında eğlenceler düzenlenerek, Amerika vb. yerlerden bir sürü rockçu, cazcı vb. getiriliyor. Uyduruk Batı kültürü ortamında şekillenmiş ve oralarla da emperyalizmin yüz körtürmeyi yaymaktan başka işler görmeyen kişiler şöyle ünlü, böyle büyük sanatçı adı altında getirilerek, burjuva gençleri ve burjuva hayranları da böylece etki altına alınıyor ve elası bir muhalefete yönelmekten alıkonuluyorlar. Stadyumlarda geceler

"... Toplum bir de sanat adı altında özel savaşın bir bombardımanına tabi tutuldu. Bu temelde dar psikoloji, çığırından çıkan ve ilkeline kadar sahte istemler temelinde boşalan insanlar... Sonuçta bu insanların üzerinde istediğin kadar baskıyı ve sömürüyü uygula, sesini bile çıkaramaz. Özel savaş bu konuda tam başarıya ulaşmıştır. 12 Eylül demek ki, bu silahlarla özel savaş kişisel düzeye kadar tam başarıya ulaşmıştır..."

hepsini de MIT elemanları yönlendiriyor. İstanbul'da buluştu çocuklarına Adnan Hoca tarikatı oluşturuldu. Süper MIT açtı, mükellem çalışıyor. Tabii, devrimciyle ilgili duyacaklarına Adnan Hoca tarikatına bağlanmaları devletin çıkarınıdır. Bizzat birçok subay, nakşiciliğin çok çeşitli kollarını örgütüyorlar; süleymancılar tarikatını örgütüyorlar, nurculuk çok çeşitli kollar halinde örgütleniyorlar. Belki 40 tane tarikat örgütlediğini düşünür Kürdistan'da. Her birisi elleri bir çocuğu başlatıp çıkarırsa, Kürdistan'da çok çıkamaz. Aralarında parsellemişler, 10 yaşından

lamalar özel savaşın dinsel kılıfı olandır.

Aynı şekilde spor çok öneme sahiptir. Özellikle kitlelerin çelişkilerinden sahte bir şekilde boşaltılması için futbola muazzam yatırım yapıldı. En popüler futbolcular yurtdışından getirildi. Brezilya'dan tatalım Sovyetler'e; nereden bir popüler futbolcu varsa o getirildi. Güreş, halter, Naim Süleymanoğlu mesesele, tam bir özel savaş olgusudur. Özal bizzat kendisi bu işle ilgileniyor. Judo ve diğer bütün branşlar kullanılacağı kadar kullandılar. Şimdi bile neredeyse stadyumlar savaş alanına dönüştürülmüştür. Toplumsal çelişkilerden gerçekten çözümlenmesi yerine, sporda, futbol takımlarında tutmada sahte bir çelişkinin yaratılması ve yüzbinlerce birbirlerine kinle, öfkeyle bağışmaları, birbirleriyle çatışmaları toplumsal muhalefeti güdüyor. Bu silah da çok etkili olarak kullandılar ve yüzbinlerce toplumsal muhalefetin dışına çekti.

Bir de bu eğlence kültürü var. Festivaler, özellikle arabesk uyluya toplum çığırından çıkarılıyor. Çok iyi hatırlarım, bizim Partinin kuruluşu az çok yayılır yayılmaz, işte bugün Özal'ın eşinin bile yanına almakta gelen kalmadığı İbrahim Tatlıses, bir notu türküdü diye sunuldu. Diyarbakır'da Emrah diye bir soyadı da -ki o, MIT'in hazırladığı bir tiptir- çengile okele olarak sunuldu. Aslında önceden hazırlıyorlar bunları. Birincilik ödülleri veriliyorlar. Bunlar da sahte burjuva çığıklarını konserlerinde konuşturuyorlar. Vay toplum ne kadar hayran, ne kadar seviliyorlar şeklinde propaganda da daha sonra bunları

düzenliyorlar ve özellikle televizyon, burjuva gazetelerini müthiş kullanarak karşı-çarşaf haberlerini yayıyorlar. Toplumun kafasını adeta ideolojik bombardımana tabi tutuyor, yüreğini ve kafasını felce uğrattırıyor. Buna bir de sinemayı ekleyelim. Her türlü filmi kullanarak büyük bir video kaçak piyasasını oluşturmuşlardır. Günlük olarak zaten televizyon hespine yeter. Sonuç; toplum bir de sanat adı altında özel savaşın bir bombardımanına tabi tutuldu. Bu temelde dar psikoloji, çığırından çıkan ve ilkeline kadar sahte istemler temelinde boşalan insanlar... Sonuçta bu insanların üzerinde istediğin kadar baskıyı ve sömürüyü uygula, sesini bile çıkaramaz. Özel savaş bu konuda tam başarıya ulaşmıştır. 12 Eylül demek ki, bu silahlarla özel savaş kişisel düzeye kadar tam başarıya ulaşmıştır. En geri bölgelerde, köy koruculuğu hakkında ne diyor? "Koruculuğu, bir milyon maaş alıyorlar" diyor. "Şimdi" diyor, "beyaz eşyayı en çok alan onlardır". Yarattığı psikolojik etkiye bakın! "Çoğu film aristokrat ve hayran olmasına başladı", "hepsi ikinci evliliğini yapmaktaki meşgul" diyor. Bizzat Kozakçıoğlu bunları söylüyor. Dağdaki çobanı bile böyle serseri ettirine göre, onun duyulmasını böyle tahrik edebiliğini göre, bir de İstanbul'daki yarım-aydını her türlü yöntemle ne hale getirdiğini bunların sözünü. Peki şu dinle uyuşturulan az ni mi sapık? Onlar da sapıkta. Başın hareketini gözönünde tutulmuş. Çarşaf ilkel apartmanlarda dinsel partilerin (sözümuna bunlar da gizli) kurulduğunu gözönünde tutulmuş. Aslında MIT ne kadar gizliyse

bunlar da o kadar gizli. Evet dinle sarhoş olana din, müzikle sarhoş olana müzik, sporla sarhoş olana spor, cinsellikle sarhoş olana cinsellik. Herkes artık hangi konuda, hangi yöntemle sarhoş olma istiyorsa, onunla sarhoş et! 12 Eylül gerçekten ABD'ye bile taş çıkartıncasına, Kürdistan'da bu yöntemi uygulamada başarılı olmuştur. Bu konuda dağdaki çobandan, İstanbul'daki entele kadarı, mükellem bir organizasyon gücüne ve sonuç aldı. Demek ki, 12 Eylül faşizmi döneminde, derinliğine ve genişliğine bütün bireyleri kuşatan ideolojik bombardımanla, teslim alınan kitlelerin psikolojisi ve kitlelere kadar indirgenmiş tipten teslim alınışı bundan ibarettir.

O halde buna karşı görev nedir? Bu gerçekleri tamamen tarihsel temelde yakalayıp güncelliği içinde bu uygulamaların adım adım nasıl zenginleştirilerek uygulandığını teorik düzeyde görebilmek ve ardından da bu özel savaşın etkilerini benimsemeyi ve özümsemeyi değil, tasfiye etmeyi gündemleştirmek, yani dayattığı yaşam biçimini ve istemlerini reddetmektir. Bugün Türkiye ve Kürdistan'da PKK neden alternatifti? Çünkü, bu dayatılan yaşam biçimine karşı biz, savaş ilan ettik. Bu yaşam biçiminin etkilerini, PKK safhalarına dayandırmamak için büyük savaş verdik ve halen de bu savaşçı veriyoruz.

PKK, özel savaş sistemi ile onun psikolojik boyutuna alternatif devrimci yaşam ve kişiliğin yaratıcısı ve temsilcisidir

İyi bilinmektedir ki, bize yöneltilen eleştirilerden birisi de şudur: "Bunlar yaşamasını bilmiyorlar!" Doğru ama, bu özel savaşın dayattığı yaşamı istemiyoruz ve reddediyoruz. Bunu yapmadan, savaşın yalnız ideolojik boyutundan bile başını kaldıramazsınız. Siz kadrolarınızda özel yaşam psikolojik etkilerine karşı koruma altına almasaydık, değil sizin bir eylem örgütüne bir araya gelip, ayakta kalmaktan bile sizi kurtaramazdık. Ve eğer halen, gerçekten kişiliğini bulmuş, savaşta haklı olduğuna kapsamlı ve çok yontulmuş, bütün özel savaş yöntemlerini veren, bütün bir seviyeye özel ulaştırılabilecek, bunun nedeni; bizzat dayatılan özel savaş, sizin şahsınızda henüz tam yeniliğe uğramamamızıdır. Eğer halkımız, halen bizi tamamen örgütlü olarak destekleyecek durumda gelemezse, halk saflarımızda özel savaşın etkilerini, dayattığı yaşam biçimini tam tasfiye edemediğimizden dolayıdır. Görülüyor ki, bunlar çok önemli devrimci görevlerdir. Uygulanan özel savaşın baskı ve sömürüye alıştırdığı bireyleri açık bir kitle yapısını ve kabiliyetine aldırdığı açıktır. Bu yurtdışından, sıradan bir demokratik halk savaşını bile verilemez. Bırakalım devrimi, kurtuluş savaşımızın, ekonomik-demokratik bir savaşımı bile kazanılmaz. Nitekim Türkiye işleri neden kazanamıyor, üniversiteler demokratik savaşımızda neden bir adım ileri gitmiyorlar? Çünkü kentlilerine dayatılan özel savaş karşılarına almıyorlar, bu yüzden nefes almıyorlar. İkel Afrika kabileleri kadar bile, halk savaşını veremiyorlar. Neden? Çünkü, onların üzerinde özel savaş yürütülmediği de ondan. PKK kişileri de olsa alternatif oluyor, ve ilgi merkezi haline gelir. Çünkü, özel savaş; kendi içinde ve sınırlı da olsa kendi halkı içinde tasfiye etmiştir.

Eski kişilik, eski psikoloji, düşü-
rümün kişilik tasfiye edildiği oranda
sıvı canlanıyor. Eskinin etkisi altında
kaldırın ki bodurlaşır. Oysa, çözü-
mleniyorsunuz ve problem kaynağı
oluyorsunuz. Bu özel savaşın size
dayattığı yükü. Buna karşı devrimci
bir tarzda yapıldığı için de öyle
kayboluyorsunuz. "Anadan doğma
böyleyiz"; işte bunlar vazgeçilmez
özelliklerimizdir" şeklindeki açıklama
gerçekçi değildir. Bir defa ge-
nelde insanada, özdele bizimki gibi
her şeyin devrimle halledilebileceği
bir ortamda ve birey boyutunda de-
ğişime hızdır. Hele hele devrimsel
geniş her şeyin çözümlenmesi ise,
üslubundan ruhuna kadar de-
ğişime diyebiliriz. Bu anlamda bahset-
mek gerekir, bu anlamda da dayatılan
özel savaş savunulması başka bir
anlam taşımaz. Özellikle, faaliyetlere
çok çeşitli alanlarda ve çeşitli
görüşlere başlanılan Partinin militan
tarzına, özelliklerine kavuşuyorlar.
Bu gerçekten objektif olarak özel
savaşı savunmaktan başka bir anlam
ifade etmemektedir ve sorumsuzluk
tarzı edilirse, objektif ajantlıktır. Çünkü, özel savaşın
konuşurduğunu bir kişiliği, bir oluşumu
savunmaktadır. Çocuk olmayalım.

**"... Partide dürüstçe bağlı
olanların, Parti silahını bu
temelde kavrayıp, yalnız
askeri değil, ideolojik,
siyasal, örgütsel alanlarda
da uygulamaları ve en
önemlisi de bütünüyle Parti
yaşamını bir silah olarak
değerlendirip ısrarla uygula-
mayı bilmesi, özel savaş
karşı gelmesi gereken en
sağlam duruştur, savaş tarzı-
dır, vuruş tarzıdır. Dolayısıyla,
Partinin öncülüğünü taşıyan
kurumlaştıran, halk ayak-
lanmalarını örgütleyen, mil-
tan kendini bu temelde
yenileyemeyecektir..."**

Kendini değiştiremeyen zorla de-
ğiştirilmeli. Gereksiz canına
okumak gerekir. Sen vatanına, hal-
kına, kurtuluşuna, özgürlüğüne, Par-
tiye doğru yaklaşıyor, kişi olarak ken-
dini toplarına, örgütlemeye, ondan
sonra da, "ben böyleyim" diye böyle
adımı tutarlar, yerle bir ederler.
Böyle sorumsuzluk, kendini koy-
vermişlik, ezilmeyle mahkumdur. Ya-
şam hakkı talep edemez. Yani dü-
şürüleceği kadar düşürülmüşsünüz,
hiç olmazsa bunun savunmasını
yapmayın. Deyin ki, birisi gelmiş
emilmeden tutsun, bizi kaldırınsın.
Yoksa, "yaşam budur, böyle yaşa-
mak istiyorum" demek, içine girilecek
en olumsuz durumdur. Dolayısıyla,
bizim baştan beri savunduğumuz
sloganımız anlaşlırdır: Gidiniz, gi-
deceğiniz yerde, doğruları önce
söze ifade ediniz, yeterince açık-
layıcı olduktan sonra, ayağa kalk-
malarını istersiniz, eğer yine de
ayakta kalkmıyorsanız, "yaşam" dediği
sahteliğe başına yökün. Bu bir emir-
dir. Aslında gerekleri tam yerlerine
getirtirilmiş, kaldıramayacağınız in-
san yoktu. Ben bir ezikliniğininya
buluyorum. Doğruyu gösterdim, an-
lırdan da kalkacaklarını devrim de-
dir. Ve ben daha çok da çok gücüne
yapıyorum bunu, elimde silah da
yok. Elimde silah olanlar, benden yüz
kat daha fazla baştan olabiliyorlar.
Ama bireyi çıkarını doğru göster-
medikleri ve silahı da yerinde kulla-
namadıkları için, zarar vermişlerdir.
PKK'deki gelişimin esası da bu-
radır. Kişiyi, halkı, temeldeki
çıkarlarını nerede olduğunu göste-
rip, ardından otoriteyi konuşur. Bu

iki şartın gerekleri yerine getirilirse,
ayağa kalkmamacak herhangi bir
kitle, halk, kişi düşülmeyecektir. İsrarla
birisi "yokum" diyorsa, onun da ca-
nına okuyacak. Bu da özel savaşın
objektif temsilcisi durumunda olan
kurum ve kişilere karşı, devrimci
siddet gösterilmesini yerine getirilmesidir.
Daha 78'lerde, "bu tespitimize uygun
görüşleri yerine getirilirse, toplum
olduğu gibi devrimle kazanılabilir"
diyorduk. Görülüyor ki, özellikle 12
Eylül faşizminin ilklerine kadar çözü-
mlü bireyde tam teslimiyete yö-
neltirilen özel savaş ve onun psikoloji
boyutuna karşı, bizim de sloganımız
budur. Toplumsal çıkar ve bireyin
direnishi bu temeldedir: "Ya yürü, ya da
sana yaşama hakkı yok! Bunu militan-
ca yapın. Tabii teknik hazırlıklarla
da ihmal etmeyin. Teknik düzenleme
de yaptırın mı, yani anlamım ve
biraz da teorite gücünü yine oluştur-
dunuz mu, onun gereklerine göre
örgütlemeye ve uygulamaya üslubunda
ortaya çıkardığınız sonra, tek bir
yere başarısızlığa uğrayamazsınız. Aile,
köy, şehir, mahalle, bir bütün
olarak neredeyse bu emirle gireseniz,
orayı kısa bir çalışmayla düşürür-
sünüz."

İşte, 12 Eylül faşizmine karşı,
PKK'nin sınırı olarak yaptığı budur
ve bu temelde güç sağlama çabaları
eğer tam bir uygulamaya üstünlüğe
kavuşturulursa, bu özel savaşta başarı
çıkarmaz. Kürdistan'da kısmen
boşa çıkmıştı, ama tam değil. Onun
yarattığı teslimiyet psikolojisi kısmen
aşıldı; bazı yerlerde çok aşık, bazı
yerlerde halen etkil. Ancak iyi
bilinir ki, sınırı bir PKK uygulaması
buna yok aycıtır. Tam örgütlü, önder-
likli bir yöneltim derinliğine ve ge-
nişliğine bütün halk yığınlarımızı
uygularsak, çok kısa bir süre içinde,
devrimci savaş öncelikli kitlelerin
psikolojisinde korkuyu, teslimiyeti
yerle bir eder ve teslim olmuş kişiyi,
direnme noktası haline getirir. Cizre
ve Nusaybinde olduğu gibi, korku
duvarını aşılır, damla damla yayılır.
Biraz daha örgütlülük, biraz daha
önderlik, bunların sömürgeciliği il-
klerine kadar korkutan bir güç dö-
nüşmesine yol açar. Ve bu temelde
yenmeye çalışan birey, sınırsız bir
düşürülmüşlüğü de vermiş olduğu
ofkeye, kırılma düğün çözümlerini saldı-
rıyor; dayatılan özel savaş psikolojisi
gerçek ve teslim alınan bireyin yerine,
her türlü kahramanlığı kalkışmış
bireyin oluşumu demektir bu. Buna
ulaşmış bir devrimci savaş, devrimci
zafere demektir.

Görülüyor ki, gerek toplumu-
nun ve halk yığınlarımızın, gerekse
bireyin içinde bulunduğu sefa-
letten de öteye, "İsmail Beşikçi
Hocamın dediği gibi, sömürgeciliğin
de öteye- hatta ajantlıktan da öteye
toplumsal statüsü sen vermek, tam-
tamına PKK'nin de kantladığı en
önemli gerçek olan bir devrimci sa-
vaş gereğince, onun militan tipine
ulaşmaktan geçiyor. Şimdiye kadar
sınırı olarak gerçekleştirdiğimiz tarih
çözümlemeleri, yine Türk özel savaş
sistemine karşı gerçekleştirdiğimiz
çözümlemeler, daha kapsamlı bir bi-
mede mevcut gelişmeleri izah
ediyor. İçine düşülen durum kendil-
ğinden oluşması, gerici bir tarih ve
emperyalizmin beyin yıkama yön-
terimlerini, içiçe ve çok sistemli
Türkiye ve Kürdistan gerçekliğine
dayatılmasıyla oluşmuştur. Bunun
anlaşılmasını nedenleri vardır ve bir
kader de değildir. Kaderdir diyenler,
dayatılan özel savaş ilklerine kadar ya-
şayanlar ve özel savaş politikasına
teslim olanlardır. Türkiye'de baskı ve
sömürümün sınırsız gelişmesini neden
cevap vermiyoruz? İşte, bu kadar
anlaşılan çok köklü olmasındandır.
PKK neden itibar ve güç kazanıyor?
Tarihsel ve güncel somut temelleri
olduğu; böylesine bir gelişmeyi yara-
tanların çıkarlarına dayalı olduğu ve
en önemlisi de düzenlenmiş değiştiril-
bi-

leceğini, çıkarları bundan zarar gö-
ren sınıf ve halkların karşı koyabile-
ceğini, bu temelde onların örgütlen-
mesini ve eylemine önderlik edilirse,
dayatılan bu eşine ender rastlanılan
kölelik statüsünün, düşkünlük statü-
sünün parçalanabileceğini göster-
diği; bunu ısrarla ve en zor ko-
şullarda bile savunduğu; hem de 12
Eylül faşizminin kendini en başarılı
hissettirdiği bir dönemde bile, aslında
çok kapsamlı olmasa da bunun bi-
lineine ulaştığı; bununla da yetin-
meyip eylemine cesaret ettiği; so-
nuçta günümüzde doğru geldiği-
mizde, özel savaşın, hem de hiç
düşünmediği yerde ve alanlarda
bize pampaşa edilebileceğini; eşi
görülmesi bireysel kahraman-
lıklardan tutulmuş, bunun örgütüne
kadar geliştirilebilmesini; ve eğer
ısrar edilirse daha örgütlü özel sa-
vaş karşı devrimci savaşın, özel
savaşın psikolojik savaşına karşı
devrimci savaşın psikolojik savaşını
doğru yürütülmesinin tarih
önünde halk yararlılığına karşın
kayınması olarak belirebileceğini
ortaya koyduğu ve açtığı savaş cephe-
siyle buna önderlik ettiği için, PKK
itibar ve güç kazanıyor.

**"... Gerçekten hepimizin yüzü arzusuz olan, kendi kurtuluş
savaşını da ayrılmaz bir gereği olan halk kurtuluş hareketi
değerli yerinizi almasını bilin! Tarihin bu döneminde sadece
Partimizin önderlik ettiği ulusal kurtuluş savaşını imha
etmekle yetinmeyecek, ardında ulusal imhayı ve de toplumsal
köleliği bir daha aşılmaz boyutlarda gerçekleştire-
cek olan, hem tarihte hem de günümüzde eşine ender
rastlanılan bir düşmana karşı, böylece sadece Partinin
varlığını önderlik ettiği ulusal kurtuluşu geliştirmekle
kalmayacak, temelde ulusal varlığını ve
hatta insanı özelliklerini ancak bu yolla, PKK silahıyla
savasmakta kazanılacağını bilin..."**

Sınırı kavrayış ve uygulama,
PKK'yi TC alternatifidir. Daha
kapsamlı, daha usta kavrama ve
uygulama, şüphesiz alternatif kil-
makla kalmayıp zafere gidişi de
belireyecektir. O halde, önmüzdeki
dönemin en temel görevleri, özel
savaş bütün boyutlarına kavramak
ve ona göre bir devrimci savaş
yürütmektir. Bu devrimci savaşın
hedeflerini şöyle belirleyebiliriz: Kir-
sal alanda gerilla savaş, kentel
alanda halk kalkışması ve gösteriler;
şehirlerde dayatılan pasifikasyona
karşı şehir ayaklanmaları, şehir de-
vrimleri; kırsal alanda dayatılan ve
kapsamlı yürütülmeye çalışılan özel
savaş birliklerine karşı devrimci sa-
vaş birliklerini, gerilla birliklerini
nitelik ve nicelik geliştirilmesi;
bu konuda, belirlenen görevlere ge-
rçekten büyük fedakarlıkla ulaşılabi-
leceğini bilincin aşılması, kadar,
daha da yetkinleşmesinin mutaka
yerine getirilmesi gereken bir görev
olduğu bilinerek önderlik edilirse;
bu temelde, halkımızın savaş psiko-
lojisi içine çekilmesi için, korku duva-
rını her alanda pampaşa edil-
mesi ve halk cephesi silahının iyi
konuşturulması; halk komiteleri ve
halk ayaklanmalarının silahının iyi ko-
nuştırulması. Özellikle de belireliye,
koruyucu ve geliştirici güç olarak
gelişen bizde bir türlü gelişmeyişi-
nin nedeni olarak, sadece dış dayat-
maları, yani jandarmasıyla, korucu-
sıyla, özel kuvvetleriyle dayatılan
özel savaş değil, bunun kadar içteki
uzantıları, yani objektif olarak sa-
vaşmayan, militanlığı, savaşlığı
tam gelmeyen yapıları aşarak dev-
rimci savaşın militan ve savaşçı dü-
zeyinde tam karşılayacak bir yenile-
meyi, bir yetkinleşmeyi sağlamak
ve bunu bütün ülke tarihinde yay-
gınlaştırmak, halk örgütünü, halk
ayaklanmalarıyla birleştirmek gerekli
ve zorludur.

Eğer bu temelde görevler başa-

lırılrsa, özel savaşta karşı devrimci
savaşın zaferi ve gerçekten oldukça
yenilgiye, teslimiyete uğratılmış bi-
reyin direnmesi ve direnmede zafere
yürmesi kesindir!

PKK çizgisi, başından günümüze
kadar bu temelde hazırlanan, geliştiri-
len, uygulanan bir çizgidir. PKK
militanlığı öze, bu temelde kazanıla-
nan, geliştirilen, yetkinleştirilen bir
militanlık. Dolayısıyla büyük bir
tecrübeye sahip olan Partimize her
turuşu yeni katılmı, her alanda onun
bu silahlı savaşım, bu gerçeğe
sıkı sıkıya bağlı olmak zorundadır.
Görülüyor ki ve oldukça kanıtlan-
mıştır ki, PKK'nin devrimci savaşın
silahı; Türkiye ve Kürdistan'da, hatta
Ortadoğu'da tek doğru savaşan ve
sonuç alan silahtır. Halk adına, halk-
lar adına, en yüce özgürlük tutkuları
ve eşitlik-adalete adına kullanılan bir
silahtır. Ve baskı bir hiçken, PKK'de
kahramanlığı kadar-bilince örneği
ile- ulaşmayı ispatlayan bir kişiliktir.
Bir hiçten kahraman yaratıyor.
Korkudan, köleliği cesaret yaratıyor.
Körük yığındınan, en kahraman,
korkuyu yerle bir eden halk hareketi
yaratıyor. Bu kadar doğrularını
alırken, insan deduce saygı

birlik kurar, nasıl eğitir, nasıl yönetir,
nasıl savatır? Sorularına cevap ve-
rebile anlamında warm diyorsa
birimin başına, görüne başına gel-
meli, güç getirmeyorsa, sıradan bir
tarafatı olmayı da bilmelidir. Ama en
kötüsünü "ne yaparım, ne yapırım"
konumuna girmek oluyordu,
buna asla halkı olmaksızın bilmedi-
dir. Aksi halde, bu da objektif olarak
özel savaş yürütme anlamına gelir.
Direnecek bu işlerin düzenlenmesi
tam yapılmadık. Biz daha 89'da;
yeniden düzenlenmenin, mutaka bu
temelde gerçekleştirilmesi gerekti-
ğini söyledik. Gittikçe bunu, daha da
kapsamlı bir biçimde ele alıyoruz. Ve
şimdi tam sonuca gideriz diyorum.
Muazzam çabaların ürünü olan PKK,
bugün kendisini düzene karşı eşsiz
bir alternatif duruma getirmiştir.
Bunun kıymeti iyi bilinmelidir. Bütün
yönleriyle, bu duruma nasil getirildi-
ğini bilincine ulaşmak kadar, uygula-
ması da oldukça yetkin yapılmadı.
Kendilerini yetkinleştirmekten
uzak olanlar, layık oldukları yer ne-
reyye oraya oturma veya oturtul-
malıdır. Bir işte sonuca kadar
kendine güvenenlere biraz yordum
olumnal ve savasızlığın bütün
önemli görev sahalarını getirmeli-
dir. Hiç şüphesiz, bu temelde;
kendini yenileme, yeniden dü-
zenleme, özellikle gerillayı bu te-
mede sağlam bir komuta kademe-
sine kavuşturma, militan savasçı
yapısını yeniden eğitip gerilla taktik-
lerimize göre tamamen örgütleyerek
hareket alanlarına dağıtma ve en
verimli bir savaş eylemi içinde tutma
sağlanmalıdır. Yine, halk ayaklan-
malarının gerçekleştirilmesini temel
görev olarak önüne koymuş, sağlam
kitle bağlarını, halkın kaldrabileceği
eylem biçimlerini daha şimdiden
adım-adım gerçekleştirebilmiş,
bu konuda olası bütün gelişmeler
kendini hazırlamış Parti çekirdeklerini
özellikle kent alanlarında geliştirilmiş
örgütlenmesini yaratmak gerek-
mektedir. Yürtdişinin yine bu
temelde bütünüyle ülkedeki müca-
dele göre seferber edilmesi, dış
göre dış ilişkilerin yaratılması, dış
kararların bizden gelmesi, PKK'yi
gerçekten sadece Kürdistan'daki
devrimci kurtuluş savaşında değil,
Türkiye'nin de demokratik kurtuluş
savaşında temel güç haline getirecek,
yine Ortaadoğu'da halk hareketlerinin
gelişmesinde önemli bir rol sahibi
kılacaktır.

İşte bu temelde hazırlanmış Parti
öncülüğüne ve bu öncülüğün bütün
savaşım alanlarına bu temelde katıl-
ma çağırımı! Gerçekten hepimizin
yüzü arzusuz olan, kendi kurtuluşunu-
nu da ayrılmaz bir gereği olan halk
kurtuluş hareketinde yerinizi almı-
sın! Tarihin bu döneminde sa-
dece Partimizin önderlik ettiği ulusal
kurtuluş savaşını imha etmekle
yetinmeyecek, ardında ulusal imhayı
ve de toplumsal köleliği bir daha
aşılmaz boyutlarda gerçekleştirecek
olan, hem tarihte hem de günümü-
zde eşine ender rastlanılan bir düş-
mana karşı, böylece sadece
Partinin varlığını önderlik ettiği ulu-
sal kurtuluşu geliştirmekle kal-
mayacak, temelde ulusal varlığını ve
hatta insanı özelliklerini ancak bu
yolla, PKK silahıyla savasmakta ka-
zanılacağını bilin! Bu savası yaklen-
mek, bu savasçı gerilla olma, böy-
lesi bir savasçı düşmana karşı
hablidiğini acmasız olma kadar,
halkın içinde de büyük coşku ve
ilham kaynağı olabilecek, Parti kad-
rolar arasında, savasçılar içinde
gerçekten usta bir taktik önderliğe
ulaşmak ve yüreken savasçmak,
tek yarışır olmalıdır. Bizi başımıza
öyle-recek olan tek tutam budur. Öyle
inanıyoruz ki, şimdiki kadar bütün
gelişmeleri büyük olduğumuz bu
tutuma, bundan sonra daha fazla
sarılacak ve görevlerini mutaka
başarıyla yerine getirebileceksiniz!

Türkiye ve Kürdistan'ı ABD güdümlü Özel Harp Dairesisi yönetiyor

GELİN ŞU İŞİN ADINI DOĞRU KOYALIM

Son dönemde Avrupa'da başlayan Gladio veya "Süper NATO" olarak tabir edilen "gizli" savaş örgütleri tartışması bir NATO ülkesi olan Türkiye'ye de sıçradı.

Geçmişte Türkiye'de kontrgerilla ile ilgili yazıldı, tartışıldı. Hatta diğer burjuva partileri kontrgerilla yok derken, CHP de aynı kururoya katıldı. Rahatsızlık duyulan kısmı bazı yönteriler bile tartışılmadı. Burjuva partiler ve basın üstünü örttü.

Bugün Avrupa'da "Süper NATO" tartışılıyor. Sözümona bir ıssal anında savunma amacına yönelik hizmet görecektir bir kuruluş olarak lanse ediliyor ve artık "gereksizlik" vurgulanıyor. Bu noktaya nereden gelirdik?

Bir kez içe dönük, işçi sınıfı ve halk mücadalelerine, ayaklanmaya karşı kurulan bu örgüt savunma amaçlı değildir. İl Dünya Savaşından sonra başlayan soğuk savaş döneminde kurulan bu örgütlerin reel sosyalist bloka dönük yüzü de vardır; asıl olarak global politika bağlantısı içinde içeri denetlemek, multiitf kontrolden kaçması veya egemen güçlere karşı gelişecek mücadaleleri sindirmek amacıyla kuruluyor "Süper NATO" örgütleri. Anti-komünist tema üzerinde eğitildikleri, yönelidildikleri, kontr-gerilla faaliyetlerini, yöntemlerini kullandıkları, kullandıkları da çok açıktır. İki kutuplu dünya, NATO ve Varşova Paktı'nın şekillenmesi, soğuk savaş üzerine bina edilmiş global politikalar, reel sosyalist ülkelerin (dünyadaki diğer ulusal kurtuluş ve halk hareketleriyle birlikte) dengeyi yakalamaları, ABD ve Avrupa emperyalistlere zor anlar da yaşatıyor. Emperyalizmin hareket serbestisi epey daralmıştı. Emperyalizmin jandarmalığını üstlenen ABD'nin icadi olan "Süper NATO" veya gizli savaş örgütleri bu, nedenerinden dolayı NATO ülkelerinde oluşturuldu.

Özel savaş taktikii ile eğitilen, örgütlenen Gladio bir İtalyan savcının becerisi sonucu ortaya çıkmış. Çeşitli Avrupa devlet yetkililerinin on yıllardır kamuoyundan gizli tutulan bu örgütleri hemen kolayca açıklamaları, emperyalist devletlerin bu özel savaş örgütlerine karşı olduğu anlamına gelmez.

Dünyanın iki bloklu, iki kutuplu külelliliğii sona ererken, Sovyetler Birliğinin emperyalizme uzlaşması ve Doğu Avrupa'nın çöküşü soğuk savaş dönemi emperyalizmin lehine sonuçlandırdı. Varşova Paktı'nın tarihe karıştığı (filen yok zaen) açığı karşığında ve soğuk savaş bittiğinden dolayı, üstelik emperyalizm dünyadaki son gelişmelerle birlikte global politikasını yeniden biçimlendireceğinden dolayı ve yine sözü edilen "Yeni Dünya Düzeni"ni yerleştirmek için, daha çok emperyalizmin soğuk savaş döneminde jandarmalığını yapan ABD'nin inisiyatifiyle dayanan "Süper NATO"yu veya gizli Gladioları İstiyor artık Avrupa.

Avrupa'nın emperyalist devletleri dünyada ortaya çıkan son durum ve koşullardan kendi devlet ve tekel çıkarları gereği oldukça yararlanmak istiyorlar. Dünya politikalarında (askeri ve siyasi bloklaşma kalktığına göre) çok kutupluluk esprisi içinden yerlerini belirlemek, güç ilişkilerinde

daha da yükselmek istegindeler. Soğuk savaş döneminde olduğu gibi Amerika şemsiyesine ihtiyaçları yoktur denilebilir. Üstelik NATO'nun Varşova Paktı'na karşı işlevi de bitti. Şimdi NATO'ya da yeniden biçim vermek gereği duyuyorlar. "Süper NATO" ve Gladioların ortaya çıkarılmasının esprisi burada yatıyor. Avrupa da "yeni" bir yer edinmeye çalışacak. Daha çok ABD patentli bu gizli savaş örgütlerinden rahatsızlık duymaları dünyada ortaya çıkan sonuçların ürünüdür. Bu devletler yine böyleleri özel savaş örgütlerine ihtiyaç duyacaklardır, ama bu kez "patent" hakkı kendilerine ait olacaktır. Yine özel savaş yöntemleri ile eğitilen özel askeri birliklerin Almanya'da (Münih'te) Überomergau, Büttok, Sühngau'da eğitildikleri, birçok ülkede de buraya eğitime gidenlerin olduğu bilinir.

ABD'nin özel savaş konusunda uzmanlaştığını, özel savaşın ve özel savaş örgütlerinin, kontr-gerilla ABD icadi olduğuna sağır sultanı bile bilmiyor. Yeni sömürge özele rejimlerinin ABD denetimi özel savaş rejimlerine dönüştürüldüğü, yine burada her dönemde özel savaş örgütlerinin kurulduğu, eğitildiği, özel savaş taktiklerinin uygulandığı da bilinen bir gerçek. Bu kısa açıklamaşın şunun için yaptık: Evet, Avrupa "Süper NATO"yu, örgütlerinin varlığını kabul etti. Bu konuda resmi açıklamalar yaptı. Gelin görün ki her şey bunlarla bitmiyor. Avrupa NATO çerçevesi içinde, yine içe dönük böyleleri örgütleri kurmuş ama yeni sömürge bir ülkenin gerçeği Avrupa'ya da benzemiyor. Türkiye de işin bu noktasında devreye giriyor.

Gelin şu işin adını doğru koyalım derken, şimdi Türkiye gerçeğine inelim. Kamuoyunda kontr-gerilla olarak bilinen olgunun hikayesi Özel Harp Dairesisi'nin varlığına dayanıyor. Özel Harp Dairesi nedir? İsmi züde, özel savası yürüten, planlayan, örgütleyen, yöneten dairedir. Özel savaş kime karşı verilir? "Gayri-nizami kuvvetler", "ıssal" orduları değildir, tamtamtama konuşu sözü edilen şey asıl olarak halk ayaklanmaları, ulusal kurtuluş mücadaleleridir. Bu mahaleft kuvvetlerine "gayri-nizami kuvvetler" deniyor. Ve bunlara karşı özel harp (özel savaş) verilecek deniyor. TC'nin özel harp tanımı da tümelyle böyledir. Çünkü bu kavram; "Ayaklanmaları Bastırma Hareketi" (kitap), "ST 31-15 Gayri-Nizami Kuvvetlere Karşı Hareket" talimnamesinden alınmıştır. Yine, "FM, 31-16 Counter Gerilla Operasyonları" başlıklı Amerikan talimnamesinden yararlanılarak Jandarma Genel Komutanlığına "Yüküci Faaliyetlerle Mücadale" kitabı basılmıştır.

Genelkurmaylık, Avrupa'da süren "Süper NATO" tartışmaları ve Lüksemburg Başbakanı'nın Türkiye'deki kontr-geri örgütlenmenin adı ve kontr-geri illardir sözleri ve yine basında ve sosyalist dergilerde gündeme getirilen Özel Harp Dairesi, özel savaş uygulaması, Türkiye'deki taktikleri yönemli tartışmalar üzerine bir açıklama yaptı; açıklamadı "Türkiye'de kontr-gerilla yoktur, Özel Harp Dairesi vardır, bu da herhangi bir ıssal durumunda savunma amacıyla kurulmuş" denildi. Bu açıklamanın gerçeği yansıtmadığı çok açıktır.

Avrupa'da, kamuoyunun durumu, ABD ile ilişkileri dayanan ve şimdiye kadar gerekliliğini inanan özel savaş örgütlenmeleri ve NATO çerçevesinin artık gereksiz görülmesi nedeniyle

ve Amerika'nın bu yolla kendi içlerine oldukça girmiş olmasının yollarını belli yönleriyle tikamak için, şimdiye kadar sıran olan "Süper NATO"nun sıran olmaksızın çıkarılması sağlandı. Ama ABD'ye bağımlı yeni-sömürge olan Türkiye'de gerek Özel Harp Dairesisi'nin örgütlenmesi, gerekse özel savaşın örgütlenmesi bizzat ABD güdümlüdür. İşin açıklığı, ABD icadi olan özel savaşın çeşitli yeni-sömürge rejimlerine dayatıldığı, rejimlerin karakteri gereği böyle bir şekilleniş içine alındığı, keza TC'nin bünyesinde sağlanan böyle bir örgütlenmenin teorisi, finansmanı, örgütlenmesi ve eğitiminin ABD tarafından gerçekleştirildiği çok açıktır. Meta veya sermaye ihraç eder gibi özel örgütlenmesi ve teorisi de ihraç ediliyor. Yeni sömürgelemler diken üzerindeki rejimler de hem emperyalizmin çıkarlarını korumada, hem de kendi egemenliklerini sürdürmede buna can simidi gibi sarılırlar. TC'nin gerçekleri inkar edişinin nedeni budur. Nasıl olsa TC'de devlet sırrı tabudur, devletlik "istisrak", veya iç politika, yine dış politika çıkarları gündeme geldi mi, siyasal partiler, basını, çeşitli kurum ve kuruluşlarıyla herkes susar. "Savunma amaçlıdır" edebiyat ve sanki hiçbir şey yokmuş gibi davranma, kamuoyunu yanıltmak için TRT ve basını bunu kullanma etme, nerede ise her olayın, olgunun çarpıtılması görülen günlük gündürdür. "Biz çok deriz ama, en iyisini yaparız" mantığı ve uygulaması hakim.

"Şüphesiz TC rejiminin, özel savaş örgütlenmesiyle ilgili inkara dayanan -pratikte çok boyutlu gerçekleştirilmesine karşın- politikasının arkasındaki yatan nedenleri anlamakta zorluk çekmiyoruz.

Resmi ağzlarının inkara dayanan açıklamalarını bir kenara bırakalım. Ve işin özüne dönelim!

GÖRÜNTÜYE VURMALIM, İŞİN ÖZÜNE VURALIM

Kendisine demokratı diyen kimi çevreler, Türkiye'deki diyerek, işin gizli örgütlenmesine ve hatta tekel eylemleri vuruyorlar. Kimisi de, sıvı uçlarını törpüleyelim, MHP gibi bir partile olan ilişkileri ve kimi taktiklerini yaygınlamalıdır. Bu mantık, ağaçın eğri görünüş dallarını keselim, ama ağacı besleyelim, büyütelim mantığıdır. Niyet ne olursa olsun sonuç budur.

Demokrat geçinen bazı burjuva yazarlar da açıkça Özel Harp Dairesisi'nin savunmaktadır. "Özel harp hemen hemen her ülkede geliştirilen ve gerekli olan bir yöntemdir. Türkiye'de ulusal savunma ve genel savunma amacıyla kurulan Özel Harp Dairesisi'nin kime karşı olamaz." (Uğur Mumcu)

"Yasadışı yüzüyle kontr-gerilla, özellikle 1970'li yıllarda kontrol edilmiştir. 12 Mart ve 12 Eylül askeri müdahalelerine giden yolları döşemiştir.

"Genelkurmay Başkanlığına bağılı Özel Harp Dairesisi'nin gerçek anlamdaki kontr-gerillasının" yurt savunmasına dönük bir örgütlenme olduğu anlaşılmalıdır. Haber sayfamızda okuyacakmışız; Özel Harp Dairesi, günümüzde Güneydoğuda olduğu PKK eşkiyasına karşı mücadalede vardır." (Uluc Gürkan, Güneş gazetesi) Bunlar bu yazarlar özel savaşın ve bunun örgütlenmesinin savunuculuğunu yapıyorlar, resmi ideolojisi

sığınarak, ABD güdümlü bu örgütlenmeden "ulusal savunma ve güvenlik" de bekliyorlar(!). O "Kuvayi-Milliyehi ruhu" nerede kaldı(!)... Kendisine yönelecek sıvıvırlıkları eleştirirken, ulusal kurtuluş mücadalelerine karşı özel savaşın yürütülmesine de evet diyorlar. Açıktr ki, bu bakış açısı onların anladığı anlamda kontr-gerilla bile karşı çıkılamaz.

Sol da bu konuyu başka bir yönde tartışıyor. Tanımlamaları eksik olduğu gibi, ülkemizde yaşanan savaş gereğinden sorun soyutlanarak, yalnızca gizli bir örgüt ve onun gizli eylemlerinin açığı çıkarılması boyutu tartışma ve kamuoyu üstemli oluşturulmak isteniyor. Üstelik Avrupa'daki "Süper NATO" örgütlenmeleri ile birebir benzerlik kurulan da var.

Sorunun can alıcı noktasını yakalamak ve tutulan asıl halden vurmamak gerekiyor. İktidar mücadalesi veriyorun/verecemğ diyenler, bu konuyu asıl halkasını yakaladığını, görünürdeki devletten çok asıl devletle karşı karşıya gelecektir.

Bugün gelinen noktada Kürdistan'da sürdürülen özel savaşın kazandığı boyutla özel savaş örgütlerini, özel savaş yürütülmesi bağlamında bir gizlilik kalmamıştır. Kontr-gerilla, Özel Harp Dairesisi ancak, strateji, politikası ve pratik uygulamaları temelinde oturtulur ve böyle kavranırsa bir anlamı olur. Bu, neye karşın mücadale edildiğinin de bir cevabıdır.

Kamuoyunda kontr-gerilla olarak tabir edilen örgütlenmenin Türkiye'de 1953 yılında STK (Sferberlik Tetkik Kurulu) adıyla ABD'nin finansmanı, planlaması ve örgütlenmesi çerçevesinde kurulduğu bilinir. 1965'te ise Özel Harp Dairesisi ismini aldı. STK ismi olarak ortadan kaldırıldı. Özel Harp Dairesi'ne bağlı bölge başkarları ve şubeleriyle Özel Harp Dairesisi'nin işlevini gören birim örgütlenmeleri oldu. ABD'nin ilmi anlaşmaları ve "dolaylı saldır" politikasının TC tarafından kabul edilmesiyile gerek askeri darbeler giden yollar, gerek özel savaş örgütünü ve özel savaş eğitiminin hazırlıkına giden yollar iyice açıldı.

Rejim artik, Türkiye devrimci-demokratik mücadalesini ve Kürdistan ulusal kurtuluş mücadalesini, halk mahaleftini, çıkarlarını zedeleyen karşı çıkışları özel savaş yöntemleriyle karşılayacak duruma geldi. Tabii burada özel savaş ve yöntemlerinin kullanılma dercesi, devrimci mücadalelerin, halk mahaleftinin kazandığı boyutla doğru orantılıdır.

Ordu içi savaş ordusu olarak eğitilmiş, tabii ağırlıklı olarak başka bir ulusu bünyesinde tutma ve ezme, yok etme mantığı ve politikalarına göre şekillenmiş, başka bir halkın boyunduruk altında tutulmasını istiyen kuvvetleri de oluşturmuştur. Uygulamalar bunun göstergesi oluyor.

Özel savaş, geçmiş savaş tecrübeleri, birikimi ve katliam uygulamalarını, işleri taktiklerle birleştirilerek sentezine ulaşma da oluyor. CIA'nın GESTAPO örgütlenmesini öykündüğü gözden kaçmayan nokta.

Halk ayaklanmalarını ve ulusal kurtuluş savaşlarını bastırma Hitler'in kullandığı taktiklerden yararlandığı gibi, 1945 öncesi halk ayaklanmalarının, devrimi ve kurtuluş mücadalelerini bastırılması veya onlara karşı savaşımın deneyimlerinden hareketle, yine 1945 sonrası

gelişmeler ve en somut olarak da Vietnam'da ve çeşitli Latin Amerika vb. ülkelerde uygulanan geliştirilmiş savaş planı ve yöntemlerinin bir bileşeksi olarak karşımıza çıkıyor. İşte özel savaş, kuralsız ve kirli savaşın adıdır. Yeni sömürgelemler rejim, daha doğrusu devlet, özel savaş aygıtı durumuna gelmiştir. Rejim inipleri, özel savaş planlarını, yürüten, politikayı oluşturulan, uygulayan Genelkurmaylık, "Milli Güvenlik" örgütleri, istihbarat teşkilatı, ordu ve diğer birliklerin elindedir. Devletli yürüten aslı gün bunlardır. Devletlin iç ve dış politikasını tayin eden güçlerdir. ABD işin eğitimini, finansmanını yapan, ipleri bu güçlere dayanarak elinde tutan ve bunları ulusal ve uluslararası alanda koruyan, destekleyenler, şüphesiz buna diğer emperyalist devletleri de eklemek gerekir.

Burada rejimi yönetenlerin gerçeği, çıplak yüzüyle ortadadır. Rejime yönelik her mücadale, hele iktidar alternatifli mücadale özel savaş rejimini karşısında bulur. O halde politika ve yönemli bu gereklilik üzerinde kurmak etelenebilir bir zorunluluktur.

Özel savaş aynı zamanda bu rejimin de adıdır. Özel savaş örgütü, bu kirlili savaş planlarını, örgütlerini, eğitimini yaptırın, hareket planlarını ve savaş stratejisini belirleyen örgütür. Burada özel savaş örgütü ismi anılan örgüt ismi değildir. Devletin aslı yönetici, yürütücü ve politika belirleyicisi güçlerini ve kuruluşlarını kapsar. Özel Harp Dairesisi'ni, özel savası planlayan, yürüten güç olarak algılıyorsaç -hepsi bununla sınırlı değil tabii- kontr-gerilla veya özel savaş taktiklerini uygulayan birliklerdir veya özel savasta kullanılan yöntemlerdir.

1970-80 arasındaki ve hatta öncesinde dayanan kontr-gerilla yöntemlerini, kontr-gerilla birliklerini gerçekleştirdiği eylemleri, provokasyon, suikast ve katliamları ortaya çıkarmak, teşhir etmek zorunludur. Bu da yapılmı ama kendimizi yalnızca işin bu yanıyla sınırlasak yapımızca olacak ve tartışmayı da Ecevit ve bazı burjuva yazarların açtığı gündemle sınırlı tutmamız olacaktır. Böyle bir sınırlı gündem sağlığı sonuçlar kıymaçağı gibi yapilan da bu gündemi açmak ve zorlanmaktan ibaret olacaktır.

Özellikle rejimin 12 Eylül'den sonraki şekillenmesini, yeniden yapılanmasını, karşı-devrimin her alandaki örgütlenmesini görmek gerekir (tabii bunun 12 Eylül öncesi de var, buraya nereden, nasıl çıkıldığını gelindiği de önemli), daha çok da 1984 yılından sonra Kürdistan'da ulusal kurtuluş mücadalesine karşı kurulan özel savaş rejimini, özel savaş, özel savaş birliklerini, özel tim, özel kolordu, küç koruculuğu, sömürge valiliği, kelle avcılığını, insansızlaştırma, askeri bölge, tampon bölge, stratejik bölge vb. politika ve uygulamaları görmek gerekiyor. Ekonomik, siyasi, kültürel ve askeri alanda her şeyin özel savasa göre şekillendiğini, rejimin de bu temelde yapılandırıldığı gerçeği görüldü, kontr-gerilla ve Özel Harp Dairesisi gerçeği kavranamaz. Politika ve tavir net, açık olmak zorundadır. Yalnızca eleştirilerek bir yaklaşımla, doğru bir tavir alınmaya gelmez.

O halde gerekleri inelim. Geçmiş karantik oylaları, olguları bütüncül bakarak Türkiye solu açısından derledikler. Şüphesiz ki bizim için de bu geçerlidir. Ama Özel Harp Dairesi ve kontr-gerilla'yı geçiştire aramaya, bazı olaylarla sınırlamaya hiç gerek

yok. Bugün Kürdistan'da özel savaş gerçekleştirilip açığa konuluyor. Hem de gizlemeye gerek duymadık. Şunun altını bir kez daha çizmek istiyoruz: Ülkemizdeki özel kirlisavaşa karşı çıkmadan, bunun adı net sözcüklerle telaffuz edilmeden Türkiye'de kontr-gerilla, veya Türkiye'nin özel savaş örgütüne karşı mücadele edilemez. Türkiye'de SS Kararnameleri, SS rejimi denilorsa, bu ülkemiz gerçekliğini, ülkemizdeki özel savaş uygulamalarından soyulanarak söylenemez. İki ülke devrimlerini birbirini karşılıklı, doğrudan etkilediği biliniyor. Rejimde de ülkemizde uygulanan politika ve savaş üzerinde yapılandırıldığı çok açık. O halde Türkiye'de kontr-gerilla, özel savaş taktikleri ve örgütlenmesine karşı mücadele, Kürdistan'daki özel savaşa karşı mücadeleden geçer.

Bunun tersi bir yaklaşım veya iki halkın mücadelesi ve gerçekliği, özgürleşme hareketinin karşı karşıya konarak ele alınması ne denli yanlış ise, kontr-gerilla tartışması, teşhiri ve buna karşı oluşturulacak politika ve yönelimi de ülkemizdeki uygulamaları unutarak yapmak o denli yanlıştır. Üstelik sonuç almaya da götürmez.

Gelin bu işin ardı koymal diyce çağrı yaparak, Türkiye devrimci-demokratik hareketlerinin beklentimizi de ifade etmek oluyorduz. We bugün kontr-gerilla karşı çıkış, özel savaş rejimine karşı çıkışa eş anlamlıdır. Tavır alınırken, teşhir edilirken unutulmaması gereken ana nokta budur.

TC'Yİ KİMNER NASIL YÖNETİYOR

Türkiye'de iktidar, hükümetin dışındaki güçlerdir. İç ve dış politikayı MGK, Genelkurmaylık, Özel Harp Dairesi ve MIT belirler. Hükümet bilenen politikayı onaylamakla görevlidir.

MGK toplantıları, yapılacakları, alınan kararlar, politikanın yönelimini hükümete iletmek ve onlarla burjuva partilerini gerekirse hizaya sokmaktan ibarettir. Tabii bu politikaların yapımı yalnızca MGK ile sınırlı olmuyor, Genelkurmaylık, Özel Harp Dairesi, ordu hiyerarşisi ve MIT'e kadar dayanıyor. ABD'nin de Türkiye'de en çok değer biçtiği, doğrudan bağlantılarının olduğu güçler bu güçlerdir. Çankaya ise yalnızca aracıdır. Cumhuriyetin her orduna yakın olması ve iyi anlaşması da bunun için isteniyor. Bu güçler Cumhuriyetin empoze etmesi, yakın birliği o koltukta görmesinin esprisine de buna dayanır.

MIT, Başbakan'a bağlı olmakla birlikte asıl olarak yukarıda adını saydığımız güçlere çalışır. Başka bir deyişle asıl devlete çalışır. MIT Müsteşarının genellikle general olması da ilginçtir. Söylediğimiz güçlerle bağlantısının sağlanması için vardır. Şu şema bir fikir veriyor sanıyoruz:

MIKK (Milli İstihbarat Koordinasyon Kurulu)

MIT Müsteşarı - Milli Güvenlik Kurulu, Genel Sekreteri veya yardımcısı.

Milli Emniyet Hizmetleri Başkanlığı (MEH).

İstihbarat Başkanı.
Genelkurmay İstihbarat Başkanı veya yardımcısı.

Bakanlıkların İstihbarat hizmetleriyle görevlendirilmiş daire.
MIT müsteşarının çağıracağı kimseler.

MIKK bunların toplantısına dayanıyor. Başka bir deyişle, devleti yöneten güçlerin birleşmesinden oluşuyor. Hükümet burada devre dışıdır.

MIT'in ana çalışmalarını iş dönük, devrimci muhalefeti ve ulusal

kurtuluş muhalefeti bastırmaya dönük bu yönlü çalışmaya aday olduğu biliniyor. Yine operasyonlara katıldığı, karanlık işlerle uğraştığı, psikolojik savaş alanında basını yönlendirdiği de bir gerçek. Ulkemizde "devlet yanısı olan, devlet karşıtı" operasyonlar, "gri bölge" teorileri, tespitleri, fişleme olayı gelip MIT'e dayanıyor.

Kontr-gerilla eylemlerine katıldığı, siyasi soruşturmaları yürüttüğü, işkencelere yer aldığı da kanıtlanmış olgular. Hıram Abbas ve Mehmet Eymür'ün MIT elemanı oldukları, H. Abbas'ın 150'den fazla operasyon ve baskına katıldığı bizzat kendi ağzıyla söylediği bir gerçek. Turgut Özal Başbakan iken H. Abbas ve M. Eymür ekibini MIT'in başına getirmek istiyordu, tutmadı, asker yine ağırlığın ortasında kaldı.

MIT'in çalışmaları Genelkurmaylık, MGK, Özel Harp Dairesi'nin hizmetindedir. Kontr-gerilla ve özel savaşla bağlantısı olduğu gibi, bizzat bu işin içindeydi. İlgili alana da özel savaşla derinlik kazandırmıştı. 12 Mart ve 12 Eylül darbelerinin yana çalıştı, faaliyetleri de buna dönüktü. MIT müsteşarlığı yapan generaller darbeye de katılmışlardı. On sınırlarda göre analardan da vardır.

Özel Harp Dairesi, Genelkurmay'a bağlıdır. Özel savaş örgütlemek, hareket planlarını çizmek ve yönetmekle görevlidir.

Özel Harp Dairesi Genelkurmay'a dayanıyor. Genelkurmaylık, Özel Harp Dairesi ile MGK Kürdistan politikasını oluşturan, özel savaş yürüten ve kumanda eden güçlerdir.

Ülkemizdeki özel tim eğiten, yetiştiren, Özel Harp Dairesi'dir. Özel Kürdistan eğitimi ve yönetimini, Kısaca tüm özel birliklerin eğitimi, özel savaşa göre yetiştirilmesini Özel Harp Dairesi üstlenir.

Başlan bir Türkiye'de komando birliklerinin oluşturulması ve eğitimi özel savaşa göredir. Çünkü komando birlikleri özel birliklerdir. Van'da 1978'de yapılan J-78 Tabii katli haia hatırladılar. Yöre halkı kuvvetine bürünen güçler düşman kuvvetler kabul edilerek, gelişen halk mücadelesini bastırmanın provası yapıldı. Kürdistan'da komando ve jandarma baskısının hikayesi eskiden beri gözler önündedir. We bu komando ve jandarma birlikleri Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine karşı çok özel yer edindiler. "Asayiş Kolorodusu", Özel Koloroduda daha çok bunlar yer alıyor.

Genelkurmay 2. Başkanlığı ve Özel Harp Dairesi Başkanları, ayrıca Özel Harp Dairesi'nin kendisi askeri darbeye teşahhayan veya plan yapanların kendisidir. Haydar Saltık 10 Eylül 1980'ye gelindiğinde Genelkurmay 2. Başkanlığı ve Özel Harp Dairesi kendisine bağlı olarak çalışıyordu. Evren, "Darbeyi hazırlama görevi Saltık'a verildi" diyor. Demek ki, Özel Harp Dairesi 12 Eylül faşist darbesini gerçekleştiren güçlerin biridir, belki de en önemlisidir. Türkiye ve Kürdistan halklarına karşı 12 Eylül'de birlikte tek yanlı açılan savaşın da başındadır.

Ayrıca, Özel Harp Dairesi'nin Kıbrıs işgalinde önemli iş gördüğü, Kıbrıs kontr-gerillasının MHP'nin eline geçtiği de vurgulanmalıdır. Ayrıca Özel Harp Dairesi örgütlenmesi için ve alanları anti-komünizm teması ve örgüt halkı olma mücadelesine karşı şartlandırılarak eğitildikleri, gerici bir ideoloji ve propaganda ile donatıldıkları çok açıktır. Özel Harp Dairesi, bir başka deyişle kontr-gerilla ile MHP ilişkisi de gözde çarpan bir noktadır. MHP Bahçelievler binasında bulunan örgüt üyesi Özel Harp Dairesi'nin örgütlenmesiyle korkunç benzerlikler arz ediyor.

Para-militer örgütlenmeler oluş-

turmak da özel savaş örgütlenmesinin bir parçasını oluşturur. Bunlar özel mangaları, milis, korsuculuk şeklinde çeşitli ükelerde kendüsüne açığa vurur. 12 Eylül'den önce bu para-militer örgüt sivil faşistlerdir. Bugün köy koruculuğu ve oluşturulmak istenen "Terörülü Savunma" (Yerel savunma birikleri, jandarmaya bağlı oluşturulmak isteniyor) biriklerinin amacı, özgür halk muhalefetine ezme. Tabii bu sivil örgütlenmenin hepsi bu kadar değil, ajan-muhbir, istihbarat ağı da buna dahildir. Para militer örgütlenmeleri daha da takviye etmek, "aşiret alayları" ve başka örgütlenmeler düzeyine çıkarmak istedikleri de görüldü.

Devletin tepesinde görev almış birkaç kişilerin serceresini buraya dökerek durum daha iyi anlaşılır kimsinadayız:

Cihat Akyol: 1968'de MIT İstihbarat Daire Başkanı -daha sonra ÖHD'nin başına geldi. Yine bu dönemde MIT müsteşarı Fuat Doğru.

-1970'te Genelkurmaylık, Cumhuriyet (Sunay), ÖHD ve MIT'in başındakiler anlaşılır. 12 Mart darbesi ve süren kontr-gerilla uygulamaları onlar arasındaki bu uyumu tamamlar.

-1976'da İçişleri Bakanlığı Sivil Savunma Teşkilatı'na getirildi. ÖHD ile Sivil Savunma arasındaki ilişkiyi sağlamakla görevliydi. "Gayri-Nizami Kuvvetlere Karşı Harekat" adlı kitabın yazarı. "Kontr-gerillanın devletin görevi olduğu" buğünlerde savunulardan bir.

Kemal Yamak: 1971-74 ÖHD Başkanı.

-1974 Kıbrıs işgaline katılmış.

-12 Eylül cuntacı.

-12 Eylül sonrası 7. Kolorodu Komutanı. Diyarbakır Zindanı'ndaki mahutları sorumlularından. Kara Küvetleri Komutanlığı'na getirildi.

-Şimdi Özal'ın Genel Sekreteridir.

Sabri Yirmibeşoğlu: 1974-75 ÖHD Başkanı.

-12 Eylül cuntacı.

-3. Ordu Komutanlığı yaptı.

-MGK Genel Sekreterliği görevi.

-Şimdi Özal'ın ünlü adamlarından bir.

Hulusi Sayın: 1980 yılında "Asayiş Kolorodusu" olan özel kordondun başına getirildi. Özel savaşın yürütücülerinden.

-Şimdi Başbakanın danışmanı.

Hayri Ündül: 1988'de MIT müsteşarı.

-Eski ÖHD başkanı.

-Milli Savunma Bakanlığı yaptı. -Özal tarafından Ereğli Demir Çelik Fabrikası yönetim kuruluna getirildi.

Rüşdi Narpoğlu: Güvenlik ve istihbarat sorumlusu müsteşar yardımcılığı yaptı (Özal Başbakan iken). -Kontr-gerillayıydı. -Şimdi Özal'a birlikte.

Fuat Doğru: MIT müsteşarlığı yaptı. -12 Eylül cuntacı ve 9. Kolorodu Komutanlığı yaptı. -12 Mart'ın Kontr-gerilla ilişkileri içinde de yer aldı.

Nurettin Ersin: Bir dönem MIT müsteşarlığı yaptı. 12 Eylül'dü 5 generalden biri. Mesru olmayan MGK üyeliği, Cumhurbaşkanı Kenan Evren Müsteşarlığı yaptı.

12 Eylül faşist darbesini teşahhayanları, bunun tepesinde yer alanları, darbenin geliş nedenlerini, Türkiye ve Kürdistan halkına yapıları anlatıyor. Yukarıdaki isimler ve şemaları onun için verdik. MGK, Genelkurmaylık, MIT'in, yine orduun ilişkisinin, bağlantılarının anlaşılması amacıyla dokümanın az da olsa yapıtı. Bunu oldukça genişletmek de mümkündür. Öte yandan buraya aktardıklarımız, devleti kimin yönettiğine de bir cevaptır.

ANKARA DİYARBAKIR'DAN YÖNETİLİYOR DERSEK BİR GERÇEĞİ İFADE ETMİŞ OLURUZ

12 Eylül rejimi halka karşı tek yanlı savaş ilanıydı. Ülkemizdeki ilan edilmez ve ismi konuşmamız bir savaş sürdürüldü. Mücadeleye ezme, direnen dinamikleri imha etmek için, operasyon, katliamlar, sındırma ve caydırma amacıyla ordu ve devlet güçleri yoğun bir gövde gösterisi sergiliyorlardı.

12 Eylül rejimi karşı-devrimci örgütlemek için, devletin bütün kuruluşlarında yukarıdan aşağıya yapılandırma işine giriyordu. Hedef sessizliği bozacak hiçbir gelişmeye izin vermemek ve gelişmeler henüz yenilen, "yılanın başı küçükkün zemini" mantığıyla oldukça da yükleniyorlardı.

15 Ağustos 1984 Atılımında "ilk kursun"la sessizlik bozuldu. "Güneş Hareketi" adı altında hemzelen tepkilerin saldı ve özel savaş yöntemleriyle yüklenme yolda gidildiyse de bu çaba sonuçsuz kaldı. Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin, gerilla mücadelesinin topraklarımızı yerleşmesi, ulusal ve uluslararası alanda gündemi belirleyen etken durumuna gelmesi, ulusal ve siyasal etkisinin muazzam oluşuyla birlikte

devlet yeni önlemler düşünme ve alma yoluna gitti.

Düşünülen ve yapılmak istenen yeni karşı-devrimci örgütlenmeler ve önlemler neydi? Bunlar, özel savaşın tahkim edilmesi ve yeni örgütlenmelerle takviye edilmesidir. Artık ülkemizde "olağanüstü ve özel"ler dönemi başlıyordu. "Olağanüstü Hal Bölge Valiliği" (Sömürge Valisi), "Asayiş Kolorodusu" (Özel Kolorodu), "Özel tim, köy koruculuğu", "GAP Bölge Kalkınma İdaresi" veya "GAP Bakanlığı" da denilen özel savaşın ekonomi örgütlenmesi, "Türk İslam Sentezi", psikolojik savaş bağlamında yapılan cihad çağrıları, halkın dini duygularına hitap eden broşürler, "GAP kültür etkinlikleri", "GAP TV" kelle avcılığı, stratejik köyler vb. uygulamalara özel savaş örgütlenmeleri geliştirildi gibi, ekonominin siyasete, kültürden askere alana kadar, öğrenim ve öğretimde karar veren her şey özel savaşın hizmetine koştu.

Özel savaş kuralsız ve hiçbir yasa ile sınırlanmayan bir savaştır. Ülkemiz ne insan haklarının ne de "demokrasi'nin uğradığıdır bir yer. Bu anlamıyla TC, politikasını hayata geçiren ilkın mücadeleyi sınırlama, halkla ilişkileri kesme ve sonra çok etme anlayışına göre kurulmuştur. Herbir burjuva partisi halkımızın gözünde çekici değildir. Bir dönem halk kazanımlı edebiyatı yaptılar. Sonra halk kaybettiklerini anlayınca, potansiyel tehlike olarak gördükleri Kürtileri bu kez resmî ağızdan açık düşünme ilan ettiler. Kısacası özel savaşın bütün yöntemleri uygulama alanına koydular. Mezraları, hatta dağılık alandaki köyleri kaldırıp stratejik köyler oluşturma yoluna gittiler. Aşam basmadan giriş-çıkış yasağı kondu. Gerilla'yı halktan soyutlamak, üye halkın uyanışı içinde yer almasını engellemek için siyasi göçleri, zoraklı göçleri ve sürgünleri gündemleştirtiler. Katliam, toplu işkence, kitlesel göçaltına alma, yıldıma operasyonları da cabası...

Rejim ülkemizde sürdürülen kirlisöz özel savaşa göre şekillendirilirdi, özel savaş yönetenler, idare edenler devleti yönetiyor. Genelkurmaylık ve Özel Harp Dairesi Kürdistan'da yürütülen özel savaşın bizzat planlayıcı ve örgütleyicilerdir. Hükümetin burada pek etkisi yoktur. Yalnızca parlamento ve görünümlü itibarıyla özel savaşın bir başka yandaki tamamlayıcısıdır. Özel ve Akbulut'un danışmanları da özel savaşın uzmanlarıdır. (Kemal Yamak ve Hulusi Sayın).

1990 baharında ulusal kurtuluş mücadelesinin bir başka boyutu olarak sahneye çıkan serhildanlar (Kürt intifadası), sivil itaatsizlik ve başkaldırılarının simgesi idi. Rejim kellesi temelini yitirdiği itibar etmediği zamanda kaldı. Siyasi ve ekonomik krizi yoğunlaşma ve gelişen, büyüyen bir mücadeleyle karşı karşıya olan TC bu kez kararnameler dönemi başlattı. 12 Eylül'le oluşturulmak istenen birçok şey tıkanmıştı, işlevsiz kalmıştı. Özel savaş gerçekliği dayanarak bu kez, rejime, devlete yeniden biçim vermek amacıyla 12 Eylül içinde bir 12 Eylül daha gerçekleştirildi. Kararnameler, SS rejimi ve "sivil darbe" denilen dönem başlatıldı.

SS Kararnamesini Genelkurmaylık, Özel Harp Dairesi, MGK ve hatta MIT hazırladı, Özal aracı oldu. Bakanlara boş kağıtlara imza attırılarak SS Kararnameleri çıkartıldı. Gerçek şu ki, SS Kararnamesi, ülkemizdeki özel savaşa daha da tahkim ettirmek, acımasız kılmak ve bunu sessizlik ortamında yaptırmak. Ama SS Kararnameleri tek boyutu değildi. Türkiye'de de yankısını buluyordu. Bu, ülkemizde özel savaşla göre örgütlenen rejimin, Türkiye'de de

Devamı 23. sayfta

Türkiye ve Kürdistan'ı ABD güdümlü Özel...

Baştarafı 21. sayfada yankısını bulmasıdır. Rejimin yapılandırılmasında ve "yeni" arayışlarda bu denli doğrularla başlanırlar var.

SS Kararnamesi sonrasında Ortadoğu krizi fırsat bilinenlere savaş macerasına atılma politikasına TC sarıldı. Asil hedef, Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesini savaş macerası içinde emekletmek. SS Kararnameleriyle boyutlandırılan özel savaş, Ortadoğu macerasına hazırlanma gereğiyle içe dönük politikaların yürütülmesine yol açtı. İnsansızlaştırma politikası yoğun olarak dayatılırken, yüzlerce köy boşaltıldı, köyler ve ormanlar yakıldı, geçimini hayvancılıkla yapan halkın dağa çıkması yasaklı iyice geliştirildi. Türkiye'de "terör" edebiyatıyla, gelişen işçi sınıfı ve diğer halk kesimlerinin mücadelesi, yine bu mücadelelerin yakın gelecekte iktidar alternatifini duruma getirmesi için simdiden engellenmek isteniyor. devrimci-demokratik muhalefete yönelik baskı ve tehditler artırılıyor.

Bütün bunlar yine yapıyor diye somayacağız. Açıkılır ki, devletin çeşitli kurullarıyla aldığı son biçim ve muhtelif yöntemlerle özel savaş gerçeği üzerine oturuyor. Özel savaş da bugün en açık ve hiçbir kural tanımayan işleyişle Kürdistan'da uygulanıyor. Son olarak zaten ileniyen insan haklarının fillen komizede askıya alınması da bunun somut bir göstergesidir.

Özel savaş, özel savaş örgütü, kontr-gerilla mı arıyorsunuz? Kürdistan'ın bakını! Bunun için yeterli veriler var. Sonun kanıt ve uygulamalar var. İşte, Ankara Diyarbakır'dan yönetiliyor derken tamatına bunu kast ediyoruz.

Güneş Gazetesi, başlığı çıkarttığı bir haberde: "Özel Harp PKK'ya karşı" diyerek ÖHD'sinde görevli bir subayın anlatımlarını yer veriyor. Bakın ne diyor: "Özel Harp Dairesi'nin özellikle Kıbrıs'ta çok yararlı olduğunu vurgulayan subay, bu dairenin yasadışı eylemlere katışmasının sözkonusu olmadığını belirtirken, mesela Güneydoğu'da halen sondaire faydalı bir görev yerine getirmekte, ayrıntılı ve bütüncü örgütlerle mücadeleyle bu daireye bağlı birimler yürütmektedir dedi." (25.11.1990)

"Yasadışı eylemlere karışmadığı" yanlısını bir yana bırakırsak, Özel Harp Dairesi'nin isimine layık (!) olarak PKK'ye ve Kürdistan halkına karşı mücadele ettiği çok iyi bilinen

bir olgudur. Suni olarak çizilmiş bulunan sınırlarda boş koridorlar, askeri bölgeler oluşturmak, tampon bölgeler kurmak, halkın malına mülküne el koymak, evini yakmak, taciz altında tutmak, operasyonlar düzenleyerek canından bezdirmek, zor kullanarak yurdundan etmek, savaşçı Vietnamlılaştırma örneğinde olduğu gibi savaşçı Kürdistanlılaştırmak, bu bağlamda Kürdü Kürde kırdırma politikası gütmek, toplu mezarlara oluşturmak, vurulan gerillaları insana saygıdan tümüyle uzak bir tarzda halka teşhir etmek, bu anlamıyla gözdağı vermek, kelle başına milyonlarca lira dökmek, ülkeyi silah deposuna çevirmek, bu silahları halka karşı kullanmak, vb.'lerinin hepsi özel savaş taktiklerinin, yöntemlerinin tamamlayıcı parçasıdır. Psikolojik harbin gereği olarak tanımlanan sabotajlar, katliamlar, ırza geçme vb.'ni gerçekleştirip, bunları özgürlük mücadelesine verilecek mal emekle, hatta özgürlük mücadelesini yürütenleri "Ermeni" (Ermeni düşmanlığı kullanmadır), "gavur", "dinsiz", "namus anlayış olmayan" insan ederek gözden düşürme çabaları özel harbin psikolojisi ypratma boyutuna tekabül eder. TDK'deki "Anadolu'dan Görünüm" programı da özel savaşın psikolojisi sesidir. İşte görülmeye gerekirse, özel savaşın bütün uygulamaları fazlasıyla var. Bu savaşta karşı çıkmak, bu savaş örgütüne ve kontr-gerillaya da karşı çıkmaktır. Vb. bu politika, eylemler, uygulamalar gizli de değil. Çok açık bir şekilde irca ediliyor. Yeter ki, görülelim. NATO'ya gitmeye gerek yok. Her şey burada yakınımda ve gözümüzün önünde. İsim koymaktan ve tavrı almakta korkmayalım.

Özel Harp Dairesi, MİT, Türkiye devrimci-demokratik mücadelesine karşı da henüz özel savaşçı tümüyle dayatmasa da, özel savaş yöntemleri mücadeleye ediyor. Muammer Kılıç, Çetin Emec, Turan Dursun, Bahriye Çökün cinayetleri özündürüldü. Talat Turhan'ın deyişle, karanlı kalma eylemler varsa bilin ki bunları MİT yapıyor veya kontr-gerilla yapıyor/yapıyor.

MGK'nın en önemli gündemlerinden biri Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesidir. Bugünkü Ortadoğu sahnesinde yine bizim gerçekliği üzerinde hesaplar ağırık noktalarıdır. Görüldü, Milli Güvenlik Kurulu karar aldı. SS Kararnesi çıktı. Parlamento'ya onaylatma gereği

duymuyorlar bile. Çankaya aracılarıyla burjuva partilere dayanan zirveyi düzenlettir. "Ulusal Mutabakat" politikasıyla, hepsi Kürdistan halkına karşı silah kullanan, çözümün tek yolu silahlı dediler. Basını da aynı biçimde bu koruya ortak ettiler. Bugün Parlamento'nun devredışı olduğu, işlevsiz kaldığı çok daha iyi görünüyor. Yasama görevlerini olan parlamentonun elinde değil, asil iktidar, yürütme-yasama güç odaklarının elindedir. Onlar da politika ve kararları ulusal kurtuluş mücadelesi ve toplumsal muhalefeti bastırma, halkı susturma, devletinden birçimlendirme ve ekonomik krizin faturasını halka yüklemeye boyutlaya ele alıyorlar. Ayrıca dokunulmazlıklar da vardır, kendi yasalarını şişan yanları

da yok, adeta her şeyin üstüne ve denetim dışındadır. Ve "zinde kuvvetler" olarak, çürüyen, döklülen bugünkü rejimi daha da "özellikle"leştirmek çabası içindedirler. Politika budur, yöntemleri de bu yöntemlerdir. Kontr-gerilla'yı yer altında aramaya gerek yok, özel savaşçı yürütenler, yönetenler, idare edenler, planlayanlar, her şeyi buna göre biçimlendirilen iktidarı asil odak güçlerdir. Tepe noktalarında ve devleti bunlara idare ediyor. Veya bu zihniyetle onları, iç ve dış politikayı oluşturularak yönetiyor.

Evet, bu işin amacı doğru koysarsak, teşhiri de doğru yaparız, doğru tavır koymayın, mücadele etmenin de şahibi oluruz. Kamuoyunu duyarlı kılmamız da bundan geçer.

Sloganlar! Özel savaş! Hayır! Özel tim, köy koruculuğu, özel kolduru kaldırın!

Özel savaş örgütleri dağıtın!

Ölagnaüstü Bölge Valliği kaldırın!

Ölagnaüstü Hal'e hayır!

Kontr-gerilla yöntemlerine hayır! vb. vb. vb.

Bütün bunlar söyleyebilseniz, bu temelde mücadeleyle yükseltilyorsa kamuyonda kontr-gerilla olarak bilinen olguya karşı çıkıyor demektir. Başka türüü hedefini altına, yanlarına veye göğlelerine atış edilmek.

Dursun Ali Küçük Çanaklake Cezaevi 2.12.1990

Diyarbakır zindanında yeni bir...

Baştarafı 24. sayfada timsasından hemen sonra gerçekleştirilmek istenmiş, ancak cezaevlerini ve kamuoyunu duyarlılığı, tepkileri sonucunda o günün koşullarında sürgüne uyarlı bir zem bulamamışlardır.

7 Ekim Pazar günü, hatta bir gün öncesinden idarenin tavırlarından sürgün olayının gerçekleştirileceğinden kuşlanmamız ve bu yönde de haberler almıştık. Nitekim, 7 Ekim Pazar akşamı Diyarbakır Cumhuriyet Savcısı Turhan Korkutan, cezaevi siyasi tutuklu temsilcisi Remzi Avcı'yı çağırarak bazı tutukluların sevkedileceğini ve hazırık yapatmalarını söylüyor. Temsilcimiz, sevke gidecek arkadaşlarımız isim listesini istediğinden, savcı "bende yok" diyor ve ceza almış tüm tutukluların sevkedileceğini belirtiyor. Temsilci, bunun normal bir sevki olmayıp, resmen sürgün olduğunu, çünkü cezaları Yargıtaya onaylanıp, kesinleşmiş olanların tutuklu sayıldıklarını ve yasal olarak bu cezalandırılmaları gerektiğini, mahkemelerinin hala sürdüğünü belirtiyor. Ayrıca bölgesi bir sürgün olayı kesinlikle kabul etmeyeceğimizi ve buna karşı kesin tavır alacağımızı belirtmiş üzerine de savcı, "Zaten biz yüzlerce polis ve bir o kadar da komando getirdik. Çıkmazsanız zor kullandırız" diyerek tehditlerini yinelemişti. Bu gelişmeler üzerine temsilci arkadaşlar, tüm koşulları durumdun haberdar edip, Bizler koşullarımızda geliştirilecek operasyona karşı hazırlıklarımızı yapıyoruz, Başsavcı tüm konuşmalarını bir toplantı yapacağı aldatmacasıyla idare suçlularını idareye çağırttı. İdarede yarın saate yakın Başsavcıyı bekleyen konuşmalarında onların elinde cop ve kalas bulunan polis ve komandonun saldıracıya ugradılar. Kalas ve cop darbeleri altında ağızları kapatılarak, işkence eşliğinde dışarda hazır bekletilen idare arabalarına doldurularak, Dayak ve slogan seslerini duyan konuşular hep birlikte sloganlar atarak sürgünü ve işkenceleri protesto ettiriyor, sürgüne karşı kararlılıklarını ifade etmeye başladılar.

İkinci operasyon ve "doktor muayenesi" de tamamlandıktan sonra saat 04.30 saatlarında uzun ve meşakkatli yolculuğumuz başlatıldı. Arabalar hareket ettikten sonra Diyarbakır çıkışına kadar tüm arabalardaki arkadaşlar sürgünleri ve işkenceleri protesto içinli sloganlar haykırıyor. Ancak arabaların tamamı kapalı ve demir olması nedeniyle sesimiz aralarımız içinde boğuluyor, dışarıya ulaştırmak güçlük çekiyoruduk. Ergani ve belli yerleşim merkezlerinde de aynı biçimde sloganlar sürgünü protesto etmeyi sürdürdük. Malatya'ya kadar hiç durmaksızın çok sıkı güvenlik önlemleri altında yolculuğumuz devam etti. Burada 12 arkadaşımız indirilip, subay ve jandarmalar kendi ihtiyaçlarını karşıladıkları sonra yolculuğumuz devam edildi. İçinde bulunduğumuz konvoy, Bartın, Amasya, Bursa ve Çanaklake yerleşim merkezlerinde konvoyumuz duruyor, subay ve jandarmalar kendi ihtiyaçlarını karşıladıkları sonra yolculuğa tekrar devam ediliyor. Bütün bu molalarda bizlerin ne dışarı çıkartılıp hava alma-

bir yandan da isim soruyor, karşılık aramadan da daha da saldırganlaşıyorlardı. Bunun üzerine fotoğraflardan tek kişi seçilerek seçilerek imin hangi arabaya konuşacağı tespit ediliyor. Bu şekilde basılan tüm konuşulara işkence yapılıyor, saat vb. değerleri eşkence zorla üzerimizden alınıyor, yağma ediliyor. Saat 22.30 saatlarında başlayan operasyon geç saat 03.00-04.00 saatlarına doğru son buldu. Sürgün edilecek arkadaşlar kır denilen (ki bu ring arabaları toplam 3 metre karelik 6 hücrelidir) arabalara batak istifi dolduruldu. Tek kişilik yataklar hücrelere dördür kişi konuldu. Ellerimiz birbirimize keleşleği vaziyette, kırılmaksızın ve hareket edemeyecek bir şekilde ancak oturma imkanı bulduğumuz bu hücrelerde, işkence vb. su tuvalet vb. ihtiyaçlarımız karşılanmaksızın 44 saat sürecektir ve işkenceli yolculuğa çıkardık. Yolculuk öncesi ring arabalarından indirilerek subay ve polislerin denetiminde "doktor muayenesi" geçirildi. Tüm arkadaşlarımız üzerinde ki kanları, cop ve kalas darbelerinin açığına göre ve tespit eden cezaevi doktoru bir arkadaşımız dışındaki tümümüzü "yolculuk edebiliriz" diyerek çıkarılacakmış yolculuğu doktor olarak da onayladı. Bu esnada sürgüne götürüleceklerimizin konuşulduğunu almış olmasına rağmen konuşulara ikinci bir operasyon daha yapılmış, tüm koşullarından işkence ve slogan sesleri yükseltiliyor, konuşulardan yağma edilen eşyalarımız polislerce gözlemlenirken önde polis arabalarına yükleniyor.

İkinci operasyon ve "doktor muayenesi" de tamamlandıktan sonra saat 04.30 saatlarında uzun ve meşakkatli yolculuğumuz başlatıldı. Arabalar hareket ettikten sonra Diyarbakır çıkışına kadar tüm arabalardaki arkadaşlar sürgünleri ve işkenceleri protesto içinli sloganlar haykırıyor. Ancak arabaların tamamı kapalı ve demir olması nedeniyle sesimiz aralarımız içinde boğuluyor, dışarıya ulaştırmak güçlük çekiyoruduk. Ergani ve belli yerleşim merkezlerinde de aynı biçimde sloganlar sürgünü protesto etmeyi sürdürdük. Malatya'ya kadar hiç durmaksızın çok sıkı güvenlik önlemleri altında yolculuğumuz devam etti. Burada 12 arkadaşımız indirilip, subay ve jandarmalar kendi ihtiyaçlarını karşıladıkları sonra yolculuğumuz devam edildi. İçinde bulunduğumuz konvoy, Bartın, Amasya, Bursa ve Çanaklake yerleşim merkezlerinde konvoyumuz duruyor, subay ve jandarmalar kendi ihtiyaçlarını karşıladıkları sonra yolculuğa tekrar devam ediliyor. Bütün bu molalarda bizlerin ne dışarı çıkartılıp hava alma-

mıza, ne de yiyecek ve tuvalet ihtiyaçlarımızı karşılamamıza kesinlikle izin verilmiyor. Bazı mola yerlerinde arabalarımız satillerce güneş altında bekletilirken, bizler daracık hücrelerde, içiçe geçiş yapıyor, tuvaletici sıcağıktan boğulur gibi oluyoruduk. Ankara'da Bartın ve Amasya arabaları da konvoydan ayıldıkları sonra Çanaklake ve Bursa "yolculuğu" olarak yolculuğumuz devam etti. Nihayet Bursa'ya geldikten sonra, tepkilerimiz sonucunda bir müddet cezaevi bahçesinde dışarı çıkartıldık, tuvalet ihtiyacımızı karşıladık, el ve yüzümüzü yıkayabildik. Bu cezaevinde de 12 arkadaşımızı bırakıktan sonra son kalan 7 kişi olarak Çanaklake'ye doğru "yolculuğumuz" devam edidi. Vb 44 saat süren uzun, işkenceli, meşakkatli yolculuğumuzdan sonra Çanaklake'ye vardık. Burada işlemlerimiz yapıldıktan sonra doktor muayenesi istedik. Bunun üzerine doktor getirilerek muayene ettirildi ve işkence görüldüğünde dar durumumuzdu doktor raporuyla tespit ettirdik. Vb cezaevinde bulunan arkadaşlarımızın konuşuna verilme talebimiz sonucunda bu koşullara gittik.

Bizleri, "biene kadar beraberiz", "sürgünlere son", "gözünüz arkadaş katmama, yararılan tüm değerleri canımız gibi koruyacağız" haykırışları arasında uğurlayan Diyarbakır Cezaevinde'deki PKK'lı savcı esirleri, başlatılmaları açık grevi ve sonradan dönüştürüldüleri ölüm orucuya dönüşüne bir kez daha ağır bir yenilgi yaşadığımız 24 Ekim 1988 sürgününe karşılaştığımızı göstermek için direnişliğe başkına dönen düşman, bu kez eskisinden çok daha büyük bir şahsınlık ve çok yaşamıştır. Özellikle geride kalanların kolay teslim alınacağı hesaplarındayla bu çakan düşman açısından bir direniş ölümlü bir darbe olmuştur.

Sürgünle amaçlanan; polis-idare işbirliği ile geliştirilen ve geliştirilmek istenen Diyarbakır Cezaevini bir direniş kalesi ve eğitim yuvası olmaksızın çıkartıp, teslimiyet ve ihanetin, itiraflığındayla dizboyu yagandığı bir polis kuvvati haline getirme çabaları bir kez daha zmin, insan ve karatılığın önünde, inancın ve sonuşuz kalmaya mahkum oldu. 7 Ekim gecesinde itibaren başlayan ve sonradan tüm orucuna dönüştürülen direnişin 14 Kasım 1990 tarihinde tutuşkaların tüm talep ve istemlerinin kabul edilmesini sonucu zafer ile sonuçlanmasını bir kez daha göstermiştir ki, Diyarbakır zindanı her türlü faşist, sömürgeci yandaş karşı bir direniş kalesi olma işlevini sürdürmektedir. Vb biz savcı esirleri bu inanç ve coşkuyla hep yaşadık, yaşayacağız...

Mehmet Kızılaslan, Hilmi Aydoğdu, Hakkı Aygün, Mehmet Adıbelli, Ömer Abay

Bir operasyonun...

Baştarafı 4. sayfada munda kadın en kötü bir biçimde 12 Eylül faşizmi döneminde ele ayağa döşürüldü, soyuldu, pazarlandı ve en nihayetinde ırzına geçildi. Yani geleneksel söyleme namus 12 Eylül döneminde elden gitti. Şimdi, bu alçaklığı, yozluğunu ve sövsüzlüğü temsilcisi Hüriyet gazetesi'nin, onun sahip ve yöneticilerinin bu halilerine bakmaksızın, PKK önderine ve PKK'nın bayan militanlarına söyleyecek ne sözü olabilir?

Kadını bu biçimde bozuk para gibi harcayan faşist Türk sömürgeçliğinin tersine ve ona alternatif olarak PKK, Kürdistan kadını'nın ortaçağın karanlı ve ehalet ortamından çekip çıkarak, onu Botan'da gerilla, yani özgür savaşçıya yapmıştır. Bugün Kürdistan'ın şehir ve kasabalarındaki kitle eylemlerinin, açık grevlerinin ve her türlü protestonun içinde Kürt kadını vardır. PKK kadını da özgür savaşçı'nın işine çekerek savaş içinde özürleştirilmektedir. Kürt ka-

dını tarihinde ilk defa kendisinin ve onun kaderi hakkında söz sahibidir. O, PKK'nın, "özgürleşen Kürdistan kadını özgür Kürdistan olacaktı" şiarına inanmakta, güvenmektedir.

Kadına bu denli soyul ve özgürleştirilerek yaklaşan PKK'nın önderi ve militanları, sömürgeci basın gibi günahkar, insanlığı, Türk halkına ve halkımıza karşı gırtağınada karlı suça batmış köhne kurulların ne kadar yapaşkın olursu onun camurlarına ikekenemezler. O nedenle diyoruz ki, bu tür çabalar boşunadır, sonuşuz kalmaya mahkumdur.

Bizim halk olarak şansızlığımız, düşmanımızın mert, olgun ve oturma bir kişilik sahibi olmasından, aksine kalleş ve kaphe olmasındadır.

Sözümüzü bağlarken, bütün ilerici, demokrat ve devrimci çevreleri, Türkiye ve Kürdistan'ın bütün emekçileri faşist-sömürgeci rejimin her türlü provokasyonuna, anti-propaganda ve ırkı-çöven demagogilerine karşı duyarlı olmaları ve ona karşı mücadeleye çağırıyoruz.

Hasan Atmaca-Yıldız Durmuş

16 Kasım 1990 Çanaklake

